

Primii artiști sovietici în România

DANSURI DIN BALETELE:

„Don Quijote”, „Macul Roșu”, „Lacul lebedelor”, apoi „Mazurca” de Wieniawsky, „Nocturna no. 13” de Chopin, „Baccanala”, „Lezginka osetiniana”, „Păpușele ruse”, „Dans popular ruses”, etc. vor fi executate de artiștii sovietici ai baletului din Moscova:

LIUBOVA BANC ȘI MIHAIL GABOVICI

Vineri 13 Martie în sala Teatrului EFORIA (Vox)

BILETELE LA JEAN FEDER

„Inima” (Le coeur)

de Henry Bernstein

d-ra Beatty Fredanov

noua creație a cunoscutului dramaturg parizian, care își urmează calea succesului pe scena teatrului Gymnase din Paris, va forma viitoarea premieră a teatrului Regina Maria.

La liceul „Carmen Sylva” care poartă numele defunctei poete, s'au comemorat 20 de ani dela moartea Reginei Elisabeta. Profesorii și -elevele ascultă lectura D-nei Directoare.

DECE S'A RĂSPÂNDIT TONOGLOBINE ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ

După o ultimă statistică, numai în Statele Unite s'a consumat în 1935 peste 5 milioane de flacoane de Tonoglobine sub formă de vin și sirop. În unele orașe din Statele Unite sau Brazilia, consumația a fost de 2 $\frac{1}{4}$ flacoane de cap de locuitor, ceea ce e o proporție încă neatinsă de un produs medical. Cărui fapt se datorează succesul imens și pe zi ce trece tot mai mare al Tonoglobinei?

În primul rând, elementelor ce intră în compoziția sa. Pentru prima oară, știința a realizat în Tonoglobine, sinteza perfectă a tuturor elementelor nece-

sare regenerării organismelor debilitate: hemoglobine, extract de ficat, glicerofosfat de calcium, vitamine D., ergosterina iradiată, china, coca, kola. Rezultatul acestei sinteze e că Tonoglobine activează în așa măsură înmulțirea globulelor roșii din sânge, încât se poate spune că fiecare picătură absorbită se prefacă în sânge sănătos, menit să hrănească țesăturile și organele și să dea o viață nouă corpurilor anemiate ostenite, epuizate. Vin sau sirop Tonoglobine este alimentul normal al sângelui și acestui fapt se datorează marele său succes.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult decât dacă-l scăpați de tortura cotidiană, dedupă ras. Oferiți un flacon de TARR, care suprimă usturimea rasului, netezeste pielea și îl ferește de infecții. Flacoane à Lei 51, 72 și 129.

O pudră care „ține”

este pudra „Mystikum” Scherk. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei. Are un parfum delicat și persistent. Cutii à Lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturală» întrebuițând fardul «Mystikum» Scherk — care adăre perfect dându-vă cea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

REPREZANTANȚA GENERALĂ «EXCELSIOR» CALEA MOȘILOR 78, BUCUREȘTI

Tuturor le folosește și Dvs. nu știți nimic încă?

Lotion Faciale Scherk
(Lăjunea de față Scherk)

Atunci este într'adevăr timp să cunoașteți Lăjunea de față Scherk! Si tenul Dvs. se va îndrepta repede devenind curat și proaspăt. Faceți neapărat o încercare — însă imediat • Flacoane à Lei 62", 103", 164", 300", 475".

SCHERK

Noul ruj al PARISIENEI Rjbo

Rujul RJBO
se fabrică
în patru
nuanțe mo-
derne.

Fabricat după o
formulă cu totul
nouă, rujul Rjbo e
persistent, sec, și
dă buzelor Dvs.,
Doamnă, aspectul
proaspăt și cati-
felat al florii în
zori de zi.

DEPOZIT GENERAL PENTRU ROMANIA: TEL. 3.73.0.

Mătăsuri - Lenajuri

NUMAI NOUȚĂȚI
CALITĂȚI SUPERBE

LUMPĂRÂND LA

Gallia

ECONOMISITI
1/3 DIN BANII DV.

CENTRALA
STR. BĂRĂȚIEI 2 ETAJ

STR. LIP/CANI 36 - TRIANON - STR. BĂRĂȚIEI 4
RIALTO - STR. LIP/CANI 44 - CAL. GRIVITEI 80

PRIN FRIG
PRIN UMEZEALĂ

nu ești fără ca să aveți
în gură

Pastile Valda

pentru a evita sau a combate
Dureri de gât, Răceli, Bronșite
Gripă, Influență, Astm etc.

VERITABILELE VALDA

care se vând numai în cutii
originale purtând numele VALDA
Preț pentru public cutia Lei 33
La farmacii și droguerii

O societate secretă cu o jumătate milion de adepți

— Sufletul japonez turburat de profetiile unei babe dela țară —

LA începutul veacului trăia într'un orașel sărăcăcios din Japonia o țărancă bătrână, fără carte, anume Nuoko Deguci. Nimeni n'ar fi bănuț rolul foarte însemnat pe care ea avea să-l joace și răsunetul mare pe care vorba ei avea să-l aibe în țara sa. Dintr'odată, într'o bună zi, ea s'a simțit inspirată și adunând mai întâi pe rudele sale, apoi pe locuitorii satulețului, deveni profeta unei religii noi.

O NOUĂ RELIGIE CUPRINDE SUFLETUL MISTIC AL JAPONEZILOR

Sufletul misterios al acestor orientali s'a dăruit de îndată acestei femei și minunile n'au întârziat să arunce o strălucire și mai mare asupra prestigiului său neînțeles: se spunea că această femeie proastă ar fi inspirată de zei și că vorbele înțelepte pe care le adresa adepților ei aveau origine sfântă; mii de adepți se adunară curând în jurul său, și alcătuiră o adevărată sectă tainică, cu o evanghelie misterioasă.

DUPĂ MOARTEA ȚĂRÂNCII SATUL DEVINE UN LOC DE PELERINAJ

Când Nuoko Deguci a murit, mișcarea religioasă pe care ea o provocase, a căpătat o forță de neînving. Nimeni nu voia să creadă că nu fusese decât o biată femeie proastă, inspirată deodată de o iluminare de care poate nici nu-și dădea seama; lumea văzu într'însa un fel de trimisă a zeilor și banii începură să curgă din toate părțile. Pe locul unde obicinuia să stea în mijlocul credincioșilor săi, se ridică un templu imens, în care urmașii ei fanatici făcură nenumărați prozeliti.

Și asemenea tuturor centrelor religioase, satulețul văzu mii și mii de pelerini din toate straturile sociale — atrași de reputația locului sfânt, venind din toate colțurile Japoniei.

Alți profeți nu întârziară să se ridice și să dea acestei mișcări un impuls nou. Dâșii întemeiară în toată Japonia filiale secrete, unde adepții se supuneau riturilor misterioase ale noiei religii.

Rituri reînnoite ale credințelor dispărute.

După aceasta, vechii ofițeri se alipiră în grup la noua religie: profeții prevestiseră lupte mari între Japonia și puterile mondiale. Prin urmare, locul ofițerilor era în această sectă.

„Japonia — spuneau dâșii după războiul ruso-japonez va trebui să se măsoare în mod victorios cu imperiul chinez și forța sa mărită va amenința apoi imensa Rusie, alte lupte vor mai răsturna lumea și țara noastră va trebui atunci, spre a putea să-și păstreze tradițiile și puritatea idealului său, să ia în seama sa întregul Pacific, printr'o luptă crâncenă”.

Începutul realizării acestei proorocii spăimântătoare, a turburat adânc pe acei cari șovăiau să adere la această mișcare; ei se întoarseră de aceea — iar vechii ofițeri chiar cu multă ardoare — la antrenament, în luptele strămoșilor: tânăra generație fu învățată să se lupte cu sabia de către acei cari cunoșteau această luptă veche; se mima celebrul sacrificiu numit harakiri, care constă în a-și sfâșia singur pânțele și în a se omorî astfel în împrejurări extraordinare; manuscrisele vechi care erau păstrate bine în temple, au fost traduse și interpretate în favoarea noiei credințe.

GUVERNUL SE NELINIȘTEȘTE. EL ORDONĂ O ANCHETĂ CARE ÎNSĂ E UN LUCRU FOARTE GINGAȘ

Dar ceea ce a emoționat mai ales guvernul japonez, e că această sectă tainică — ale cărei amănunte, trebuie s'o mărturisim, nu le cunoaștem nici noi — cuprinde idei subversive, care pot slăbi chiar majestatea divină a Mikado-ului și să-l facă să piardă prestigiul său în fața acestei năvale de misticism, care pare a voi să cuprindă tot.

Nu se cunosc termenii raportului, pe care l-a primit poliția japoneză, dar actualmente secta este urmărită de aproape, adunările trebuiesc să fie autorizate, iar vechii ofițeri ai Mikado-ului au fost obligați să se retragă din această organizație care primejduiește majestatea împăratului.

Jean Charles Rivel

SCRISORI DIN ETIOPIA

(urmarea din pag. 11-a)

Stam lângă poartă, cu alți doi colegi, când auziram deodată o bufnitură pe terenul legației, de cealaltă parte a zidurilor. Soldații alergară într-acolo, încercându-și în fugă puștile. După puțin timp, câțiva dintre ei reapărură și în mijlocul lor se afla un reporter londonez. Tânărul se cățărăse pe zidul înalt, nu de parte de poartă și sărind de cealaltă parte, făcuse atâta zgomot, încât fusese descoperit. Soldații îl îmbrânceau cu brutalitate. Atunci, el începu a-și ieși din sărite și încercă să administreze câteva lovituri soldaților, când unul dintre aceștia îl izbi peste cap, turtindu-i pălăria. El fu târât până la una din căsuțele sentinelor și închis acolo.

Între timp împăratul fusese informat că ziaristul londonez era deținut de către soldați și dădu ordin să fie imediat eliberat. Fiecare chestiune este supusă împăratului. Numai cuvântul lui e ascultat. Vinci și Calderini se încuieră într-adevăr în localul legației, decizi să nu se miște. Trenul special cu bagajele și personalul plecă, cu o întârziere de trei ore. Trebuie să-ți spun însă că refuzul lui Vinci de a pleca, se baza pe motivul că nu putea părăsi localitatea, până când nu veniau să-l ia doi agenți consulari italieni, din Megalo. „Comandantul trebuie să părăsească cel din urmă vasul” spusese el cuiva.

Azi după amiază, cu puțin înainte de ora patru, m'am dus la vechiul palat, să vorbesc cu Everett a Colson, sfătuitorul american al împăratului. Acesta mi-a spus că directorul Ministerului de Externe, însoțit de un ofițer al Palatului, s'a dus să-i „invite” pe Vinci și pe Calderini a-i „urma în casa ce li se pregătise.” Pe la ora 4.50, Vinci și Calderini ieșiau pe poarta legației, într-o mașină, escortați de 12 guarzi călări. Ministrul italian și atașatul militar au fost conduși la ginerele împăratului. Astfel s'a terminat cu eroismul lui Vinci. Se spune că mâine de dimineață va fi urcat în tren și expediat din țară. Acum că a ieșit din zona exteritorială a legației, au posibilitatea să-l expulzeze. Circulă șvonuri că Etiopienii ar fi luat Adowa. La palat nu știe însă nimeni de așa ceva. În același timp se spune că Italianii ar fi anunțat oficial că Dedjematsch-ul Haile Selassie, comandantul suprem al aripei drepte din armata etiopiană dela Nord, care se află în Makale, ar fi pornit împotriva Italianilor cu toate trupele sale.

15 Octombrie.

Scrisoarea mea de astăzi e mai bogată decât oricând. Duminică după amiază, Hubbard, Knick, Denny, Joseph Israel și cu mine, am avut înfățișat după patru săptămâni, o masă civilizată, abstracție făcând de dineul dela legația franceză și de cel dela legația germană. La vreo cinci mile distanță de centrul orașului, am dat peste Jahoda, un austriac, care are acolo o mică fermă și prepară, uneori, mâncăruri pentru vizitatori. Bucătăreasa sa e vieneză.

Ne-am așezat în jurul unei mese rustice și ni s'a servit unt veritabil, apoi pâine albă, niște mâncăruri delicioase, prăjituri vieneze și două sticle de Chablis! De mult n'am mai mâncat atât de bine. Partea proastă e însă că nu primim vești. Nu se întâmplă nimic. Suntem pur și simplu izolați. Se spune că împăratul va porni curând în inspecție și că va lua cu el câțiva corespondenți. Asta nu e însă sigur. Aci totul este „isinaga”, adică „măine”—„nichevo-ul” Rusiei, „manana” Spaniei și a Mexicului. Ni s'a oferit astăzi un spectacol care mi-a părut reeditarea unui îndepărtat trecut. Împăratul trebuia să treacă în revistă vreo 40—50.000 războinici, mai înainte de a-i trimite, desculți, pe frontul nordic. În cortul imperial se amenajase un tron, la care duceau trei trepte.

Guvernatorul Takele Woldes Hwaryat, văzând că stăteam afară, veni la mine și-mi spuse: „Soarele acesta nu-i pentru d-ta” apoi mă trase în interiorul cortului, unde găsi un mare număr de corespondenți. De o parte și de alta a împăratului se afla consiliul de miniștri, bărbați încărungiți, ținând fiecare câte o pușcă modernă în mână.

Pe covoarele ce acoperiau pământul, am văzut perindându-se, cu plecăciuni adânci, hoardele lui Genghis Khan, Tamerlan, Kublai Khan și Saladin cel Mare. Toți învieseră, pentru această ocazie. Nu lipsiră nici fanaticii „Wuzzii” cari-și făcură apariția cu aceeași frenezie, cu care s'au aruncat asupra Englezilor, la Omdurman și Khartum.

A fost o exhibiție de ferocitate și fanatism, cum nu mai găsești astăzi decât la frontierele nordice ale Indiei și în unele puncte ale Arabiei.

Pe măsură ce le venia rândul să defileze, șefii de trib se repeziau spre cortul imperial, rotind săbii vechi, încovoiate, pe care le trăgeau din teci roșii sau albastre, agitând sulite și manevrând puști.

Ei arătau cum își vor ucide inamicii: se lăsau într'un genunchiu și întindeau țeava puștii spre tron, strigându-și cu voci ascuțite isprăvile și înșirându-și aptitudinile.

Exaltarea și fanatismul atingeau uheori culmea și deveniau primejdios de realiste. Cei șase guarzi ai împăratului, cari păziau intrarea largă a cortului, se plictisiră dela o vreme și începură

să gonească pe războinici. Li împingeau afară cu îmbrânceli și lovituri de biciu. Și partea ciudată este că războinicii nu se indignau, deși unii erau tratați cu o brutalitate excesivă. Mai mulți șefi se repeziră în cort, călare pe catări sau magari, cu sabia într'o mână, pușca și sulita într'alta și cu un scut rotund (împodobit cu aur sau argint) pe brațul stâng. Mă uitam la ei, minunându-mă cum de puteau ține atâtea arme deodată, în mâini. Unii dintre ei purtau splendide pelerine, făcute din coame de leu.

Mii de războinici erau înarmați cu lănci și scuturi, din piele de rinocer sau de bou și pe lângă acestea, toți aveau câte o pușcă veche. Aproape toți, chiar mulți dintre guarzii imperiali, erau desculți, deși purtau moletiere. Mulți aveau uniforme kaki, dar majoritatea purtau vestmântul indigen de „chamma” albă și niște pantaloni strânși pe picior. Mi-a fost dat să văd între altele, și câteva jachete, cam de forma redingotei, ba unul dintre ei avea un frac, peste care se încinsese cu o cartușieră. Împăratul sta pe tron, impasibil ca un sfinx. Rareori, când vreun căpitan mai de seamă se opria înaintea sa, catadixea să zâmbească și să dea ușor din cap. Lateral, în spatele său, ședea fiul mai mic Ducele de Harrar, pe a cărui figură se zăvăla gravitatea plictiseală, deoarece mai văzuse de nenumărate ori această jimboree.

S'a întâmplat însă, la un moment dat, ceva foarte caraghios. Un mare șef, cu coama de leu pe umeri (trebuie să-ți spun că această podoabă n'o poartă decât aceia cari s'au distins în lupte) cu lancia într'o mână, pușca într'alta și mânându-și catărul, numai cu genunchii, așa cum se obicinuește aci, intră în cortul imperial. Catărul se sperie de atâtea lume și se cabră. Cum mâinile-i erau ocupate, șeful nu-și putu stăpâni imediat animalul. Ajungând la câțiva metri de cort, șeful sbură peste capul animalului, ca asvârlit dintr'o praștie. Făcuse o mutră stupidă, iar coama sa de leu era plină de praf. Dar se ridică, încălecă din nou și-și repetă intrarea, de data aceasta cu mai mult succes.

Tobele de războiu constă într'un fel de oale mari, legate de spinarea catărilor. E ceva extrem de sinistru și de impresionant, în sunetul acestor tobe. Dacă le auzi câteva minute în șir, te neurastenizează.

În cele din urmă, a venit bătrânul ministru de războiu, Rasul Moulougueta. Toată lumea se ridică în picioare. Rasul purta o uniformă modernă, de un olive-kaki și o cască tropicală, dar deasupra acestor vestminte avea o pelerină etiopiană. Împăratul se ridică și citi o proclamație, formată în mare parte din sfaturi simple și sănătoase către războinici. Printre altele, el le recomanda să-și lase scuturile, deoarece acestea, nu puteau fi decât niște ținte pentru inamic, și să caute a se face cât mai puțin vizibili, pentru cei din tabăra adversă, lăsându-și „chammalele” albe să se murdărească.

Defilarea dură mai bine de patru ore. Am plecat de acolo la unu. Ministrul de războiu porni spre Nord, pentru a lua comanda. După amiază m'am dus la hotel Europa, să fac o baie caldă (asta se întâmplă pentru a doua oară, în patru săptămâni). O doriaș însă atâtea, încât am făcut-o prea caldă, cu rezultatul că a trebuit să ies repede din cadă și să stau liniștit timp de-o oră.

22 Noembrie.

Majoritatea „bandei” a plecat—vorbesc de reporteri. Au pornit-o în ziua de 19. Orașul s'a liniștit ca prin farmec. E pentru prima dată că-l văd astfel.

Autobuzul lui Fox Movietone a plecat primul, cu Hubbard, Alfred Waldron, Harry Hensser, Hans Schneider, ca interpret, și câțiva servitori, dimineața la șase. Waldron este operatorul iar Hensser, fotograf al firmei International News Photo. Hubbard mi-a luat pușca Mannlicher. Mai toți erau înarmați până'n dinți, iar în afară de Hubbard, niciunul nu știe să umble cu o armă de foc.

Foxy Jim Mills a sburat spre Diredawa, într'un aeroplan Percival, cu un pilot francez, și s'a întors ieri. Împăratul sburase spre frontul sudic cu o zi înainte. Jim l-a văzut la Diredawa, pe când se întorcea dela Jiŋiga și Sasa Baneh. Cred că a luat un interview suveranului, asupra primei sale vizite pe front, bătăndu-ne astfel cu 24 de ore. Asta a putut-o face numai pentru că e singurul reporter, care dispune de un aeroplan. Împăratul a manifestat curajul și energia, despre care am auzit vorbindu-se atâtea, luând un vechiu Fokker, cu un singur motor și sburând dincolo de Sasa Baneh, pe care, cu câteva zile înainte, Italianii pretindeau a-l fi luat. La întoarcere, împăratul ne-a spus că regiunea se afla încă în mâinile trupelor sale.

POMI FRUCTIFERI

Arbori pentru străzi, șosele și parcuri, brazi, trandafiri, pueți de salcâmi și glădice, vite altoite, etc., de calitate superioară, furnizează:

PEPINIERELE ȘTIRBEY-BUFTEA

Reprezentanța generală în București 11 Str. Banului No. 2. — Catalog gratis la cerere.

Togal-ul calmează durerile gutei pentru că înlătură cauza durerilor

Guta, adică acea boală caracterizată prin dureri și umflături la încheieturi, datorită depozitelor de acid uric în articulații și în diverse țesuturi — guta, boala în deosebi a orășenilor, a oamenilor care se hrănesc mai mult cu carne — și-a găsit, în sfârșit, leacul, într'un produs farmaceutic, inventat de industria farmaceutică elvețiană și lansat pe piața farmaceutică mondială sub numele de TOGAL. Superioritatea TOGAL-ului constă desigur în faptul că, grație Litiului ce conține, topește depozitele de otrăvitorul și iritantul acid uric, ușurând și eliminarea lui din corp. Mulțumită Acidului acetylsalicilic din el, calmează imediat durerile și grație Chininei tonifică inima, adesea atinsă la gutoși.

TOGAL-ul este deci medicamentul antigutos ideal, bazat pe o acțiune similară a trei factori terapeutici, bine cunoscuți prin eficacitatea lor, dar care, fiecare în parte, își măresc forța terapeutică atunci când lucrează în asociație chimică asupra organismului. Câteva tablete de TOGAL taie accesul de gută, iar o cură de mai mult timp vindecă.

Încercați această Nouă Pudră de Frumusețe IMPERMEABILĂ

FACETI ACEASTĂ ÎNCERCARE SURPRINZĂTOARE

Noua Pudră Tokalon, celebra de Paris, pune capăt „lucirii” pielii, fiindcă conține un nou ingredient minunat, numit: Spumă dublă (procedeu brevetat). Faceți însăși Dv. proba cu această simplă încercare. Acoperiți unul din degetele Dv. cu Noua Pudră Tokalon, apoi muiati-l într'un pahar cu apă. Scoțând degetul veți constata că nu e nici umed nici lucitor, ci absolut uscat și „mat”. Pudra rezistă umezelei, pentru că conține „Spumă dublă”. De aceea Noua Pudră Tokalon ține 8 ore în șir. Puteți dansa într'o sală încălzită peste măsură și puteți avea tenul așa de proaspăt și de fermecător ca și la început. Noua Pudră Tokalon nu se alterează de ploaie, de vânt sau de transpirație. Se garantează că ea pune capăt pentru totdeauna nasului lucitor. De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară. Noi prețuri reduse: La Lei 45.—.

MIEZUL NOPTII *** SUPEU... *Angelus, superbul meu ruj, tot mai ține...*

PUDRA „CALIGENICĂ” LOUIS-PHILIPPE e singura pudră menită să evidențieze și să valorifice frumusețea d-voastră. Calitățile primordiale ale pudrei Louis Philippe sunt cuprinse în 6 proprietăți: fineță, aderență, regularitate, permeabilitate, protecție, și asimilare.

Redusă la o fineță moleculară, aderența pudrei „caligenice” se face chiar sub cele mai ascunse celule epidermice, dând tenului o regularitate desăvârșită. Lăsând porii liberi, pudra „caligenică” Louis-Philippe nu stânjenește respirația cutanee, ci îi asigură o protecție absolută contra prafului și a intemperiilor, asimilarea ei de către epidermă asigurând tenului un aspect de naturaleță și frăgezime.

PUDRA

Louis Philippe
ANGÉLUS

În localurile cele mai chic, veți observa că din zece femei elegante, opt nu întrebuințează decât acest celebru étui gravat în aur și roșu... Farmecul incontestabil al acestor femei izvoarește din simțul lor practic.

Ele știu, într'adevăr, că **Rujul Angelus Louis-Philippe, ține mai mult decât oricare alt ruj**, și că culoarea lui se adaptează după nuanța buzelor! Rujul Angélus se întinde „singur” cu o precizie neîntrecută, accentuând farmecul primăvăratec al buzelor **fără a le îmbăcsi!**

O știți dealtfel și Dvs., Doamnă!

**RUJUL ANGÉLUS
LOUIS - PHILIPPE**

RUJUL

Astăzi când mai toate articolele de parfumerie se produc în țară

Cosmeticele Angélus LOUIS-PHILIPPE

Vânzarea exclusivă pentru România: „FARCOSA” S. A. București

sunt din rarele produse ce se aduc gata fabricate și montate din Paris.

REALITATEA

ilustrată

ANUL X No. 478

18 MARTIE 1936

10 LEI

Regele Carol II împreună cu d. primar general Al. G. Donescu pe planșeul de pe Dâmbovița.

(Foto Berman)

ADUNAREA GENERALĂ A SOCIETĂȚII REGALE DE GEOGRAFIE

Săptămâna trecută s'a ținut la Fundația Carol în prezența Suveranului, adunarea generală a societății regale de geografie. Fotografia noastră a fost luată în timpul cuvântării d-lui profesor Mehedinți.

ARTIȘTII COMEDIEI FRANCEZE LA BUCUREȘTI

Ansamblul Comediei Franceze, ne-a vizitat săptămâna trecută dând două spectacole pe scena Teatrului Național. Cu acest prilej au avut loc mai multe festivități organizate de camarazii români ai iluștrilor soli ai Franței. Fotografiiile pe care le publicăm, au fost luate cu prilejul recepției care a avut loc în foyerul Teatrului Național și la banchetul dele Cercul Militar,

Doamna Adela Mihai Popovici, născută Lugoianu a patronat balul „Ardelenilor din Capitală”, organizat de Federația studenților ardeleni.

No. 478 —

— Pag. 2

Pentru

Doamne

STOFE DE LANA

ULTIMELE NOUTĂȚI

PENTRU

PRIMĂVARA 1936

CALITĂȚI SUPERIOARE

DESENE ORIGINALE

ȘI CU TOTUL NOU

VĂ INVITĂM A VIZITA

MAGAZINUL NOSTRU

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACA 1

STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82

STR. HALELOR 21

America rămâne țara descoperirilor

Nu de mult presa mondială a înregistrat știrea că, în jungla Americii s'a descoperit o specie de copaci, pe care mintea omenească nu o bănuise.

Specia descoperită este o minune a naturii, căci dela 20 metri depărtare exercită o putere de atracție bizară. Savanții fizicieni, au constatat că acești arbori au o putere magnetică atât de mare cum nu s'a mai produs în natură.

Planta din care se prepară medicamentul Gastro D., a fost descoperită deasemenea în această junglă de 3 savanți și anume Ivata, Sivata și Nakamura. Această des-

coperire a produs aceeași uimire în toată lumea. Căci, medicamentul extras din această plantă și a nume: Gastro D., a dat rezultate atât de minunate, încât boli învechite de 10—15 ani, de stomac, intestine, ficat, rinichi și fiere au fost vindecate, ceea ce a determinat ziarul de specialitate medicală „Wiener Medizinische Wochenschrift”, să consacre coloane întregi despre binecuvântatul efect al acestui medicament.

Gastro D., se găsește de vânzare la Farmacia „Thoiss” din București, Calea Victoriei 124, și se expediază contra ramburs de Lei 130.

PENTRU DV.

DOAMNĂ!

Spre a păstra frumusețea feței Dv., sau pentru a căpăta un ten juvenil invidiat de orice femeie și admirat de orice bărbat, evitați de a întrebuița cremele inerte. Întrebuițați o cremă activă, sănătoasă, nici uscată, nici grasă, riguros compusă din produse de absolut prima calitate, plăcut parfumată cu esențe din flori naturale, vechi, scumpe și rare. Întrebuițați deci:

Unde nu se găsește a se adresa:
PARFUMUL
București,
Cal. Victoriei 72
Telefon 4-14.06

CRÈME SIMON

REGELE GEORGE DESCHIDE PARLAMENTUL GREC

Fotografia noastră înfățișează deschiderea sesiunii noului Parlament grec de către regele George al II-lea. La dreapta, în spatele regelui, stă prințul moștenitor Paul, iar lângă el, la dreapta, președintele Alexandru Zaimis.

PACTUL POLONO-BELGIAN

Fotografia noastră înfățișează pe ministrul de externe al Poloniei, Beck, semnând la Bruxelles noul tratat comercial polono-belgian. La dreapta: primul ministru al Belgiei Van Zeeland.

TRATATIVELE ANGLO-EGIPTENE

La Cairo a avut loc conferința între delegațiile engleză și egipteană pentru stabilirea unei noi baze a relațiilor dintre aceste popoare. Fotografia noastră îi înfățișează pe conducătorii celor două delegații la lunch.

OMUL CARE I-A SALVAT VIAȚA LUI OKADA

Takesuke Shirane, secretarul cabinetului Okada este acela care a salvat viața fostului prim ministru al Japoniei. El a aflat din apropierea revoluționarilor de intențiile lor și a sosit la casa lui Okada, puțin înainte de sosirea soldaților. Aci, el l-a ascuns pe primul ministru într-un cufăr, salvându-l.

AZANA VORBEȘTE

Fotografia noastră îi înfățișează pe primul ministru al Spaniei Azana vorbind cetățenilor din balconul palatului președenției.

CUNUNA DE

LA
ORICE CONCURS
DIN ȚARĂ ȘI
STRAINATATE
SE CUVINE CELUI
MAI SPLENDID
CIORAP

Ady

101

O CAPO
D'OPERA

O podoabă prețioasă pentru aspectul unei femei, care ține ca toate amănuntele toaletelor ei să poarte peceta perfecțiunii, este noul ciorap:

„Ady” 101

LAURI

CE VA FI

Mr. Eden, ministru de externe al Angliei sosind la ședința consiliului de miniștri englez.

Mr. Stanley Baldwin părăsind palatul prezidenției consiliului și îndreptându-se spre parlament pentru a discuta ultimul gest provocator al Germaniei.

INCERCAREA de-a vedea în viitor — și mai cu seamă în viitorul apropiat — nu e o îndeletnicire zadarnică, sau atât de imposibilă de realizat, cum ar părea. Vom avea război? Întrebarea circulă, încărcată de nedumerire și mințile se opresc înspăimântate, ca și cum războiul ar fi și izbucnit. O cercetare a împrejurărilor politice care hotărăsc de viața noastră a tuturor, să fie oare menită stărpiciunii?... Să nu putem noi vedea la doi pași?... Să încercăm. Credem că războiul nu va izbucni, cu toată acțiunea violentă a Germaniei, care a ocupat zona demilitarizată a Rinului, zonă garantată de tratat. Războiul nu va izbucni, pentru că această nouă încălcare a tratatului de la Versailles și a înțelegerii de la Locarno era de prevăzută. Războiul n'a izbucnit în ziua când Germania a refuzat să-și mai achite datoriile de război, despăgubirile pentru ruinele și pagubele din teritoriile ocupate de armatele ei. Războiul n'a izbucnit nici când Germania, schimbându-și regimul republican în unul dictatorial, a început să se înarmeze în secret, apoi pe față. De ce-ar izbucni acum numai pentru că Germania își reocupă, militarște, teritorii care-i aparțin? Pericolul german nu e mult mai mare acum ca mai înainte și popoarele care au tolerat reînarmarea dușmanului de ieri, nu vor provoca un război, cu toate consecințele lui neprevăzute, mai înainte de-a fi fost atacate. Și trupele germane n'au atacat încă pe nimeni. Unii profeți pesimiști au făcut o apropiere între starea de spirit din 1914 și cea, atât de asemănătoare din 1916. Spaima că război e aceeași, nu mai încapă îndoială. Dar voința de război, îngâmfarea conducătorilor Germaniei actuale, sunt mai puțin sigure, ca pe vremea lui Wilhelm al II-lea. Un singur lucru a rămas neschimbat — și e cel mai grav! — anume: Totalitatea evenimentelor istorice, în actualele împrejurări sociale, și dependența lor de voința oamenilor, a suveranilor, a primilor miniștri parlamentari, ca și a dictatorilor.

Și din acest punct de vedere e caracteristică mai cu seamă situația Angliei. Credincioasă Ligii Națiunilor, unde-și are înscrise mandatele asupra celor mai întinse colonii ale pământului, situată critic în apropierea Europei, de unde poate fi ușor atinsă de către escadrilele avioanelor germane, Anglia a putut rosti, acum câțiva ani, prin glasul primului ei ministru Baldwin, că „**Frontiera Angliei este la Rin**”. Dar același, Baldwin, credincios politiciii tradiționale a Albionului, care nu poate îngădui două victorii la rând, aceluiași popor continental, a acordat Germaniei dreptul de-a se înarma pe uscat și a tratat fără știrea Franței o reconstrucție a flotei germane, în proporție de 33%, față de flota engleză. Nu e aci o contradicție?... Desigur, dar precum se poate vedea ușor, e fatală. Anglia n'ar putea îngădui o dominație europeană a politicii franceze, precum nu putuse îngădui o dominație germană după victoria lui Bismark de la 1871. Oameni din toate partidele engleze susțin această politică — și în vreme ce Baldwin, care nu avusese încă la îndemână flota aeriană de azi, pune Germania în gardă, Lloyd George, fostul aliat al lui Clemenceau, se bucura, fără sfială, de venirea lui Hitler la putere, căci — afirma el — „**Germania se ridică înșfârșit din șanțul în care fusese aruncată și se scutură de praf**”. Praful a usturat nițel, desigur, și ochii Englezilor, cari l-au suportat însă cu mai multă ușurință, decât suportă azi alianța diplomatică a Franței cu Italia și cuvântul hotărîtor al Franței, în Europa centrală și răsăriteană. Ce om politic din Anglia ar cuteza să facă altă politică?... Și dacă s'ar găsi vre-un om politic englez, atât de original, încât să propue schimbarea totală a moralității și țărilor ei din ultimul veac, cine l-ar asculta?... ce putere ar avea?... Și iată cum cel mai liber popor din lume, e sclavul

— și mai cu seamă situația Angliei. Credincioasă Ligii Națiunilor, unde-și are înscrise mandatele asupra celor mai întinse colonii ale pământului, situată critic în apropierea Europei, de unde poate fi ușor atinsă de către escadrilele avioanelor germane, Anglia a putut rosti, acum câțiva ani, prin glasul primului ei ministru Baldwin, că „**Frontiera Angliei este la Rin**”. Dar același, Baldwin, credincios politiciii tradiționale a Albionului, care nu poate îngădui două victorii la rând, aceluiași popor continental, a acordat Germaniei dreptul de-a se înarma pe uscat și a tratat fără știrea Franței o reconstrucție a flotei germane, în proporție de 33%, față de flota engleză. Nu e aci o contradicție?... Desigur, dar precum se poate vedea ușor, e fatală. Anglia n'ar putea îngădui o dominație europeană a politicii franceze, precum nu putuse îngădui o dominație germană după victoria lui Bismark de la 1871. Oameni din toate partidele engleze susțin această politică — și în vreme ce Baldwin, care nu avusese încă la îndemână flota aeriană de azi, pune Germania în gardă, Lloyd George, fostul aliat al lui Clemenceau, se bucura, fără sfială, de venirea lui Hitler la putere, căci — afirma el — „**Germania se ridică înșfârșit din șanțul în care fusese aruncată și se scutură de praf**”. Praful a usturat nițel, desigur, și ochii Englezilor, cari l-au suportat însă cu mai multă ușurință, decât suportă azi alianța diplomatică a Franței cu Italia și cuvântul hotărîtor al Franței, în Europa centrală și răsăriteană. Ce om politic din Anglia ar cuteza să facă altă politică?... Și dacă s'ar găsi vre-un om politic englez, atât de original, încât să propue schimbarea totală a moralității și țărilor ei din ultimul veac, cine l-ar asculta?... ce putere ar avea?... Și iată cum cel mai liber popor din lume, e sclavul

POLITICA DE EXPANSIUNE A GERMANIEI IN EUROPA

Pe alăturata hartă a Europei sunt însemnate cu negru țelurile politiciii de expansiune a Germaniei. 1) Inapoierea regiunii Schleswig care a fost dată prin tratatul de la Versailles Danemarcei. 2) Eupen — Malmédy dela Belgia 3) Militarizarea zonei demilitarizate a Rinului. 4) Alsacia — Lorena. 5) Anexarea Austriei. Prin aceasta Germania ar sta cu 72 milioane locuitori la granița Italiei. 6) Brenner-Pas și tirolul german de sud, actualmente în stăpânirea Italiei. 7) Regiunile germane din Cehoslovacia. 8) Silezia de sus 9) Coridorul polonez 10) Danzig. 11) Memel și Lituania 12) Ucraina. Se pare că în această privință există un tratat secret între Polonia și Germania după care aceasta din urmă va ceda Poloniei Ucraina în schimbul Coridorului.

propriei sale istorii; și e împins, ca un copil într'un cărucior, de-o bonă cu ochii legați. Nici politica Germaniei — cu toate aerele ei de sfidare, cu toată iluzia că merge spre un țel consimțit și bine ales, după mature chibzuinți — nu e mai liberă. Conducătorii de azi ai Germaniei sunt și ei robii unei fatalități, de care nu-și dau seamă și pe care, dimpotrivă, cred că o combat.

Fatalitatea care comandă purtarea militară a Germaniei s'a văzut limpede, sub Wilhelm al II-lea; sub Hitler a fost recunoscută, în deosebi de un Englez, de fostul ministru al marinei britanice, Churchill, care nu e numai un admirabil om de acțiune, dar și un dibaci mânuitor al condeiului. El prevestește un război apropiat — în orice caz mai puțin apropiat decât ne închipuim — de oarece Germania se găsește, după el, în această dilemă:

După ce-a combătut șomajul unei zecimi din populație — șase milioane de lipsiți de lucru la șazezici și cinci de milioane de locuitori — folosind brațele neocupate, la fabricarea munițiilor de război, Hitler va fi silit să se oprească: Inarmarea are și ea un capăt, ca și fondurile de război, ca și împrumuturile. Dacă nu intervine un miracol al Ingerului Păcii, Hitler va trebui să deslănțue războiul — în răsărit, în apus sau pe amândouă fronturile deodată — căci altfel situația lui de mântuitor al poporului german, s'ar nărui. El n'a consimțit decât în teorie, și numai în timpul lungei opoziții, să reorganizeze economia Reichului, să realizeze colonizările interne, pe teritoriile uriașe ale junkerilor și nici n'a reorganizat munca națională pe alte baze, decât ale profitului marilor industriișii dela „Clubul Boerilor” din Berlin. Și ceea ce n'a luat dela junkeri și baroni va încerca să ia, în chip fatal, de la popoarele împrejmuitoare, cu orice risc.

El știe că poporului german, nesatisfăcut în cererile lui sociale, va trebui să i se lase sânge — și în loc de-a pierde sânge printr'o revoluție, Hitler fiind înarmat până în dinți, va prefera o pierdere de sânge prin război, cu bucuria minimală de a dobândi măcar câștigul de-a fi turburat pacea tuturor celorlalte popoare.

Aceeași fatalitate mână și politica Rusiei sovietice, cu toate încercările unor doctrinari dela Moscova de-a ține pe sovietici departe de conflictele Europei: Conflictele Europei amenință Rusia în asemenea măsuri, c'a fost silită să renunțe la izolare și azi e în fruntea acțiunii pentru menținerea păcii.

Lipsa oricărei rațiuni — și deci lipsa oricărei siguranțe — iată caracteristica istorică a timpului nostru.

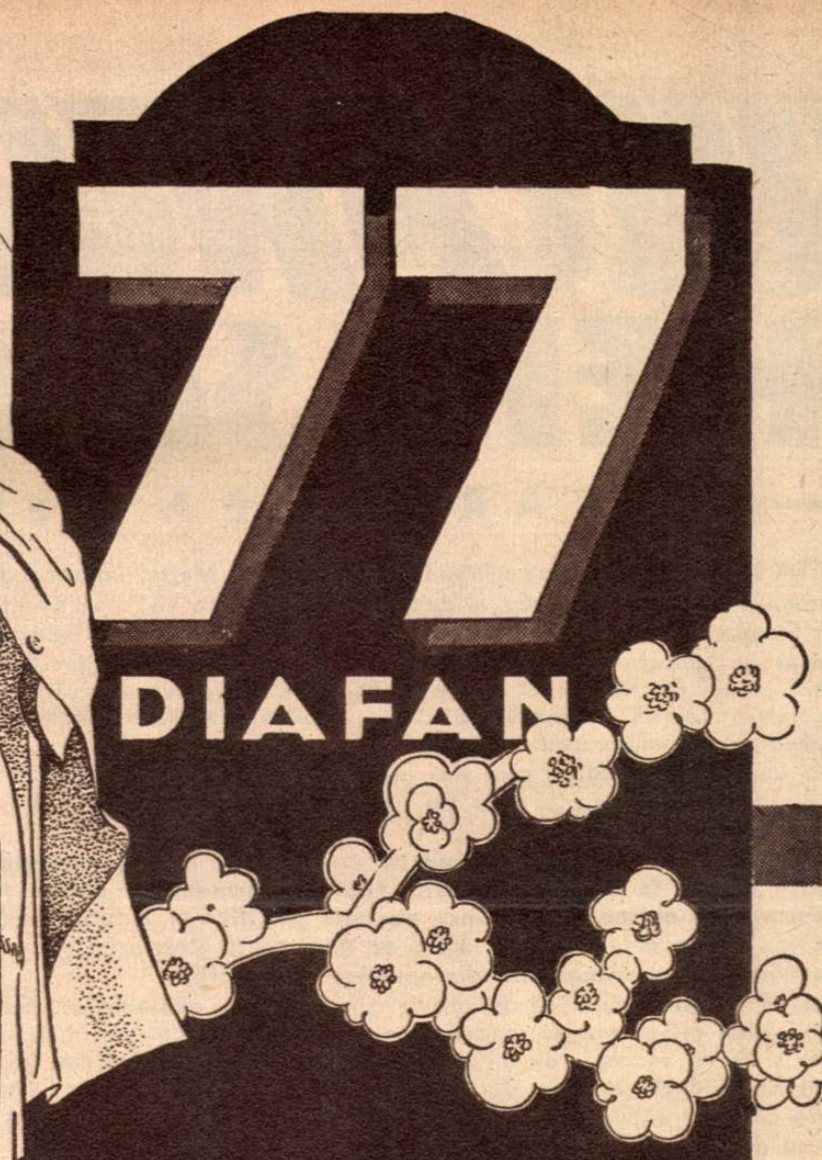
A.

57
SPECIAL

mai subțire decât
firul de paianjen

ADESGO cio-
rapul și lingerie
doamnei ele-
gante în toate
magazinele de
specialitate.

noua creație a fabricii de
ciorapi ADESGO în culori noi
de primăvară.

57 54 51 48 45

Toate numerile „ADESGO”
culori noi de primăvară.

ADESGO

Deveniți zilnic mai frumoasă

Jacă vă îngrijiți pielea rațional! Scherk Cold Cream, de noapte, compusă din ceară curată și uleiuri fine, nutrește țesutul, îndepărtează ridurile și dă obrazului o înfățișare sănătoasă și înfloritoare. Iar crema de zi Trisena, uscată, aplicată înainte de a vă pudra, menține tot timpul fața mată, fragedă și superb parfumată.

Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 90 și 120 — în tuburi à Lei 45 și 65. Cereți o mostră de Coldcream contra Lei 12 timbre la »Parfex« Cal. Moșilor 78 Bucuresfi.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 35

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrii, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11—12 a. m.

POMI FRUCTIFERI

Arbori pentru străzi, șosele și parcuri, brazi, trandafiri, pueți de salcâmi și glădice, vite altoite, etc., de calitate superioară, furnizează:

PEPINIERELE ȘTIRBEY-BUFTEA

Reprezentanța generală în București 11 Str. Banului No. 2. — Catalog gratis la cerere.

VULCANUL ^{din} EUROPA INCEPE SĂ FUMEGE

— REINARMAREA AERIANĂ A GERMANIEI —

PACEA lumii este iarăși amenințată. Zeul războiului Marte, întunecă din nou orizontul, până acum limpede, al Europei. Germania, vechiul semn de întrebare din Europa, nu se liniștește. Invățătura dela 1914 nu a fost îndeajuns de drastică, încât se găsește iarăși în stare de-a târi cu ea, într'un cataclism mult mai îngrozitor ca cel din trecut, tot pământul. Pe calea telegrafului s'a răspândit cu iuțea fulgerului știrea că Germania lui Hitler a călcat clauzele tratatului dela Locarno, ocupând zona demilitarizată a Renaniei.

Tratatul dela Locarno era singurul care mai rămăsese în picioare, în noianul de tratate pe care le-a semnat Germania și care pe toate le-a călcat. Iată ce cuprindea în esența lui acest tratat.

Articolul trei din acest tratat spune: **Luând în considerare angajamentele respective luate de ele în art. 2 al acestui tratat, Germania și Belgia și Germania și Franța se obligă să reguleze pe cale pacifică și în modul următor toate chestiunile, de orice natură, care ar veni să le despartă și care n'ar putea fi hotărâte prin procedeele diplomatice obișnuite.**

Articolul doi din tratat arată că Germania și Belgia și deasemenea Germania și Franța, se obligă reciproc a nu se deda de o parte și de cealaltă, la niciun atac sau invaziune și să nu recurgă de o parte și de cealaltă, în niciun caz, la război. Acestea sunt numai două articole din tratatul semnat de Germania la Locarno, în care se vede că orice acțiune armată ce s'ar face de una din părți, nu se poate face decât cu asentimentul celorlalte două.

Toate acestea nu au fost luate în considerare de către Germania după cum n'a respectat nici clauzele tratatului dela Versailles prin care i se interzicea să aibă aviație militară și armată organizată.

Iată pe date precise cum Germania a călcat tot ce a iscălit.

În ziua de 14 Octombrie, din anul 1933, în urma unei neînțelegeri la Societatea Națiunilor, o părăsește.

În ziua de 15 Februarie 1934, generalul Goering actualul ministru al Aviației, declară unui corespondent al ziarului englezesc Daily Mail, Germania posedă numai 300 avioane de sport și de turism.

La începutul lunii Aprilie 1934, Germania anunță public creditele consacrate aviației sale, în valoare de 240 milioane Reichsmarck, adică cu 134 milioane de RM mai

mult ca în anul trecut.

Anunțul acestui supliment a dat loc la furtunoase discuții în Parlamentul englez, unde deputații Speares și Boothly au arătat pericolul german împotriva păcii Europei. În urma acestei interpelări, în parlamentul englez, Nemții găsesc de cuviință să calmeze spiritele, arătând prin D. W. B. (Deutsche Nachrichten Bureau) că nu este niciun motiv de îngrijorare, deoarece această sporire a fost necesară pentru reîmprospătarea aviației companiei de transporturi aeriene, Luft-hansa.

În ziua de 20 Decembrie 1934, ministrul Goering, prin intermediul agenției Reuter, arată că este ridicol să se creadă că Germania ar avea câteva sute de avioane militare. El lasă să se întrevadă că au fost construite doar câteva, pentru încercări, însă flota aeriană a Reichului este exclusiv compusă din avioane de sport, turism și în special de transport, iar acestea din urmă, în niciun caz, nu pot fi utilizate pentru scopuri militare.

În ziua de 10 Martie 1935, diferiții atașați militari stră-

Manevrele aviației germane pe Elba.

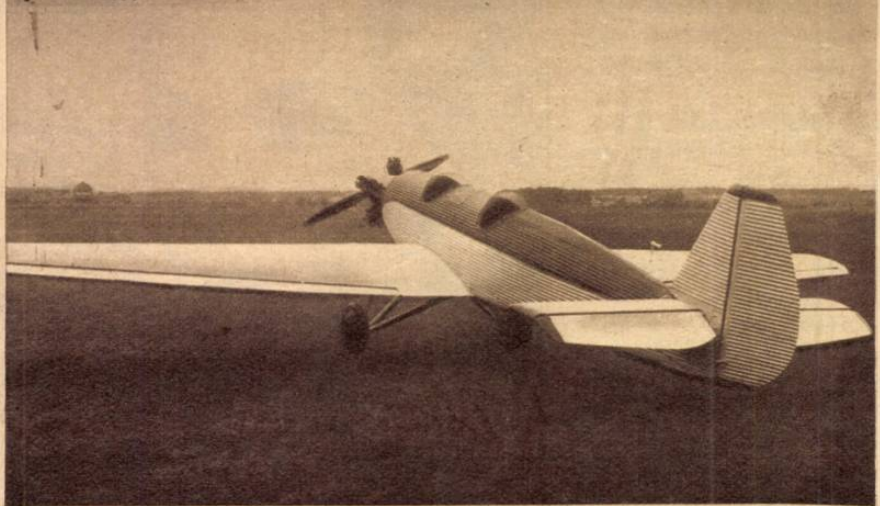

Avionul Focke Wulf F.W. 56 care dă posibilitatea executării celor mai periculoase acrobații.

Cel mai nou tip de avion pentru o persoană.

"Junkers-junior" construit în întregime din metal (avion pentru două persoane).

Expoziție de avioane în Germania

Avioanele pe aerodromul Tempelhof din Berlin.

ini din Berlin sunt înștiințați brusc, și din sursă oficială, de existența unei armate aeriene germane.

În ziua de 12 Martie 1935, d-l Ward Price, corespondentul din Berlin al ziarului englez Daily Mail, publică declarațiile oficiale ale ministrului Goering, relative la crearea armatei aeriene germane, dar fără să mai insiste asupra altor detalii.

În ziua de 17 Martie 1935, cancelarul Hitler semnează un decret-lege, pentru introducerea serviciului militar personal și obligator. Prin această lege Germania caută să-și ridice vechea putere imperială, primul pas în realizarea acestei idei fiind înfăptuit.

În ziua de 24 Martie 1935, sir John Simon, ministrul de Externe al Marii Britanii, este informat, de către cancelarul Hitler, că armata aeriană germană dispune de același efectiv ca acea al Angliei.

Această ultimă declarație a pus pe gânduri pe conducătorii englezi, luându-se măsurile de rigoare pentru apărarea teritoriului. Incepe în Anglia o acțiune energică pentru înzestrarea țării, cu armamentul necesar.

Totuși cea mai mare greșală a fost înfăptuită de către aliați. Germania a fost lăsată să-și facă de cap, fără ca puterile aliate să intervină cu energie. Dacă se punea piciorul în prag Germaniei, încă decând a fost călcată prima dispoziție a tratatului dela Versailles, nu s'ar fi întâmplat ceea ce s'a întâmplat.

Sub masca că este posesoare a unor frontiere foarte greu de apărat, lucru constatat de strategii — soarta a așezat Germania într-o poziție ingrată, trei părți din teritoriul ei fiind la discreția oricărui stat atacator — ea a reușit să un gă ochii diplomaților, ajungând să fie posesoare a unei forțe de temut.

Sub o industrie, în aparență inofensivă, găsim o formidabilă industrie de război, pe care Germanii au știut s'o înzestreze cu mașinile necesare fabricării materialului de război. Fabricile de caroserii din Dresda, de mobile din Dessau, de jucării din Nürnberg, au misiunea, la ora actuală, de-a pune mașinile în funcțiune, pentru fabricarea materialului necesar construirii avioanelor. Germanii au organizat, cu mâini de maestru, mobilizarea industrială. Absolvită de un control eficace din partea Aliaților, aviația germană s'a ridicat pe prima treaptă a perfecțiunii, atât în număr cât și în calitate.

Do - X odihnindu-se pe locul Muggel.

Goering.

Renumitul constructor de avioane Anthony Fokker.

Sir John Simon.

aeriană" s'a ajuns la convingerea că este necesar să se construiască o armată aeriană.

Zece luni mai târziu, cam pela sfârșitul anului 1935, Germania avea **2.794 avioane militare**, din care 2.274 de prima linie 270 din a doua linie și 250 de rezervă, cifre care trebuiesc multiplicare cu 2, în caz de mobilizare, acest număr putând fi dublat, grație unei organizări industriale de primul ordin. Trebuie să ținem seamă că **uzinele aviatice germane sunt în stare să construiască 1.000 avioane pe săptămână**, putând astfel să întrecă în producție toate uzinele aviatice mondiale la un loc.

Iată etapele prin care a trecut această organizare aeriană, în timpul războiului și după.

Dela 1914, până la 1916, aviația a fost ținută în cadrul Statului-Major al Kaiserului. Nu putem vorbi de o adevărată dezvoltare a ei, decât către sfârșitul anului 1916 și începutului anului 1917, când ea a început să facă față

(Continuare în pag. 21)

Avion trimotor cu pilot automat.

Avionul „Junkers G 38”.

S'ar părea, după organul Deutsche Luftwacht Luftwelt, sub semnătura d-lui Wolf Bley, că Adolf Hitler, organizând aviația sa s'a gândit numai la pacea lumii și nu că se îngrijia de conflictul italo-abisinian.

Conducătorii aviației germane au arătat că această transformare a aviației lor, adică de când au început să construiască sub ochii lumii avioane militare, cu scop defensiv și de atac (26 Feb. 1935) se datorește faptului că forțele aeriene, ale țărilor care o înconjoară, ar putea la un anumit timp să devină amenințătoare pentru Germania.

Ca să scuze cauzele care-au făcut-o să-și înzestreze aviația cu material de război, Germania arată că forțele aeriene ce-o înconjoară sunt în număr de 22.000. Și acum, contra acestui număr colosal de avioane ei nu au decât „o mică poliție

Un săpun admirabil...

Pentru rufe, pentru mătăsuri, pentru spălarea lucrurilor fine, un singur săpun: PISICA, (Le chat) săpunul veritabil de Marsilia.

PISICA LE CHAT

C • FERRIER • MARSEILLE

REPREZENTANȚA G-RALA: STUDERUS & Co. BUCUREȘTI, STR. Sf. GHEORGHE No 29

Un CONT REGAL

GARDEROBA REGELUI EDUARD
DELA HAINA DE LUCRU LA CEA DE PARADĂ —
TOATE SE CUPRIND IN EA

Regele Eduard, ca pincipe de Wales la masa de lucru.

REGELE Eduard VIII, a fost ca prinț de Wales încă — la fel ca și bunicul său — arbitru eleganței masculine. Printre îndatoririle tradiționale ale monarhului britanic se numără și corectitudinea în îmbrăcăminte sa. Pentru simplii muritori, aceasta înseamnă alegerea între sacco, jachetă, smoking sau frac, la care se mai adaugă, la unii, costumul de sport. Dar un membru masculin al familiei regale engleze trebuie să aibe mai mult de-o sută de uniforme, în dulapul de haine; asta în afară de hainele obicinuite, sau cele de sport. Garderoba actualului rege a costat, chiar pe vremea când era încă prinț de Wales cincizeci de mii de lire sterline (cincizeci de milioane lei). O sumă fantastică. Uniformele și robele oficiale sunt lucruri de valoare.

Un lucru dintre cele mai scumpe, în această garderobă a regelui, este costumul complet de căpitan indian, pe care, ca prinț de Wales, a trebuit să și-l facă în Canada, când i s'a oferit onorabilul titlu de „Luceafăr”. Acest costum, minunat lucrat, a costat vreo câteva sute de lire. Dar costumul „Knight of the Garter” este și mai scump. Este încărcat de broderii de aur și împodobit cu hermină. Regele poartă o multime de ordine înalte, străine, printre care acel al Păsării de Aur spaniole și al Legiunii de Onoare franceze. Marile ordine necesită costume speciale, insigne și

decorațiuni, și toate acestea trebuie să se găsească oricând, într-o cameră de toaletă regală.

De multe ori Anglia primește vizita altor capete încoronate. Eticheta impune purtarea uniformei din țara respectivului oaspe, ceea ce cere o mare îndemănare, în schimbatul hainelor. Se povestește, de exemplu, despre împăratul german, care era renumit pentru felul său rapid, de a-și schimba îmbrăcăminte, că venind odată în Anglia, a debarcat într'un costum de amiral britanic; în oraș, în cortegiu purta uniforma de mareșal și foarte puțin timp după asta a primit defilarea regimentului său, ca colonel de dragoni! De obicei un membru al casei regale britanice, sau chiar regele, poartă, în străinătate, uniforma regimentului din acea țară, care va fi vizitat. Când se întoarce vizita, regele poartă o uniformă britanică, și anume cea mai de preț pe care o posedă, dar totdeauna cu o decorație a țării musafirului său, în locul cordonului albastru „Garter”. La paradele regimentelor, membrii familiei regale poartă totdeauna uniforma regimentului, fie cea de căpitan sau de colonel. Regele, chiar în timpul când era încă prinț de Wales, era comandantul a aproape patruzeci de regimente, abstracție făcând de diferitele sale comandamente marine, astfel în cât numai uniformele sale militare ocupau un loc destul de voluminos, în garderoba sa.

S'a observat adesea că regele, la solemnități, poartă, uniforma regimentului de grenadier. Eticheta spune dealtfel că regele trebuie să poarte acea uniformă a regimentului care defilează. Numai monarhii britanici fac o excepție, purtând uniforma gărzii lor personale. Desigur că în asemenea cazuri se dă o atenție deosebită ca uniforma să vie bine iar decorațiile să fie aranjate după prescripții. Desigur că regele nu poate ține minte toate regulile etichetei și există experți, cari îi stau totdeauna la îndemână. Totuși se ivesc, din când în când, greșeli. Există o fotografie a regelui Eduard, în cercul ofițerilor săi, în care suportul de piele al săbiei stă în partea greșită. Se povestește și o anecdotă despre un bătrân mem-

1) În uniforma gărzii palatului.

2) În costumul unui „Kuli” japonez cu prilejul vizitării Japoniei în 1922.

3) În uniforma de ofițer al regimentului, 35 Iacobs Horse din India.

4) Un post indian.

bru al familiei regale, care pe câmpul de paradă s'a apropiat de un ofițer cunoscut și i-a șoptit: „Atârănătoarele centironului dumitale sunt prinse greșit!” La care ofițerul răspunse zâmbind: „Și ale voastre, alteță!” Din fericire, ducele înțelegea gluma și porni braț la braț cu ofițerul, spre a îndrepta greșelile de toaletă.

Cred că în afară de Henry Irving, nici un om din lume n'a purtat un număr atât de diferit de costume ca actualul rege, în timpul când mai era prinț de Wales. În Japonia și-a cumpărat costumul unui lucrător obișnuit, purtându-l când a stat de vorbă cu un grup de „culi”. În timpul discuției, oa-

menii își aruncau priviri curioase, astfel încât prințul crezu că ei nu înțeleg onoarea ce li se face, când se îmbracă costumul pe care ei îl poartă. Abia mult mai târziu i-a explicat un indigen că anumite semne, pe care El le luase drept parte din îmbrăcăminte, nu erau decât fițuici de reclame și liste de prețuri!

Membrii familiei regale pun mare preț pe corectitudinea îmbrăcămintii, cu toate că fiecare își are genul său.

Regelui îi place să poarte haine foarte comode, pe anumite terenuri închise de golf, dar el nu confundă niciodată comoditatea cu neglijența. Într-o zi a dat un răspuns surprinzător unui cunoscut al său, cu care juca o partidă de golf, și cu care apoi trebuia să se ducă la teatru.

„Mergem așa cum suntem?” întrebă prietenul. „Nu”, răspunse prințul, „în orice caz ne punem smokingul!”.

Atât Majestatea, Sa cât și ceilalți prinți nu-și permit vreun efect excentric în îmbrăcăminte, cu toate că monarhul este socotit ca arbitru al modei masculine, totuși el face foarte puțin pentru asta. Ii plac mult culorile vii, totuși nu prea dă frâu liber acestei preferințe. Cei care îl imită, nu-i fac cu asta nici un compliment. Căci îmbrăcăminte trebuie să poarte stigmatul personalității.

Regele Eduard VIII, ca și tatăl său, are darul de-a face, prin îmbrăcăminte aleasă cu tact, să dispară timiditatea fiecărui vizitator. Nu poartă uniformă, dacă nu e neapărată nevoie. În America, fostul prinț de Wales și-a câștigat simpatia unei delegații de foști luptători primindu-i într-un costum obișnuit de stradă, în timp ce funcționarii cari i-au introdus, purtau cu toții jachete. Ca prinț de Wales, regele când vizita o fabrică, sau o mină, purta costumele lucrătorilor și la rarele sale vizite, la „ranchul” său din Canada, purta o haină obișnuită de fermier. O majestate probabil că obosește de multe ori privind numeroasele costume pe care e obligat să le schimbe atât de des. Regele, când odată reușește să-și ia o vacanță bine meritată nu se bucură de nimic mai mult, decât de faptul că va putea purta, de dimineață până seara, la dineu, același costum.

Cu toată mulțimea costumelor frumoase și uniformelor din dulapurile lor, regii nu se simt nici când mai bine, decât atunci când pot purta un costum obișnuit, la fel cu cei mai umili supuși ai lor.

F. L.

REGELE EDUARD VIZITEAZĂ TRANSATLANTICUL „QUEEN MARY”

Regele Eduard al Angliei a vizitat recent la Clyde Bank (Scoția) uriașul transatlantic construit de englezi, „Queen Mary”. La coborârea de pe vas, lucrătorii din docuri i-au făcut o impresionantă manifestație.

PRIMA FOTOGRAFIE A SALVĂRII LUI ELLSWORTH

Publicăm prima fotografie a salvării lui Ellsworth și Hollick-Kenyon, doi exploratori antarctici cari se pierduseră în Mica Americă, printr-o aterizare forțată. Au fost găsiți de către Royal Research Ship (Vasul Regal de Cercetări) care pornise la pol în căutarea lor.

KALODONT vă sfătuiește astăzi:

*Ingrijiți-vă
dantura cu menajare!*

Gândiți-vă în ce măsură este expusă (la uzare) dantura prin curățirea ei regulată timp de un an, timp de o viață întreagă! Temperați această uzare întrebuițând pasta de dinți Kalodont, care cu spuma ei bogată face ca peria de dinți să alunece ușor peste dantură menajând în același timp smalțul.

Și nu uitați: 3 puncte constituie avantajele Kalodontului și deci ale unei bune îngrijiri a dinților:

1. Spuma cea fină a săpunului special pentru dinți curăță temeinic dantura până și în locurile inaccesibile pentru peria de dinți;
2. Conține o substanță extrem de fină având proprietatea de a lustrui smalțul dentar fără de a-l ataca;
3. Oleatul sulfuric după formula d-rului Bräunlich îndepărtează treptat piatra periculoasă pentru dinți, împiedicând-o să se formeze din nou.

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select

o ispravă serioasă în Abisinia, cu toată lăudăroșia lui Mussolini.

„Dacă Societatea Națiunilor nu va putea pune cu botul pe labe nici pe Hitler, atunci Germania va avea să se lupte cu întreaga lume. Să nu se uite că azi avem alături de noi Rusia, care are o altă armată ca cea din 1914. Printre prietenii noștri este și vechea Austro-Ungarie. Vorbesc de Cehoslovachia, apoi despre Ardealul și Bucovina românească... Mica Austrie nu mai contează azi. „Neamțul a vrut să ne sperie nițel. Eu cred că Franța și Anglia îi vor veni totuși de hac... Dar la nevoie vom merge la războiu. Vorba aia: Suntem 12 inși împotriva, unuia! Să ne temem? Ar fi caraghios! În 1914, ca soldat în reg. 9 Vânători, am luptat în Dobrogea și Carpați. Dacă va trebui, închid dugheana și mă duc iar la război”.

UN MEZELAR

D. Petre Bică, mezelar în piața Obor, domiciliat în str. Plaurului No. 7 (Floresca) a fost, până Joia trecută subofiter. A făcut războiul din 1916-1918, reangajându-se apoi în armată. De câteva zile e pensionar militar și s'a apucat de negustorie.

— Toată lumea trebuie să-și dea osteneală să împiedece războiul! — spune d. Petre Bică.

— Nemții au trecut pe un teritoriu al lor. Cred că aceasta nu este prea îngrijorător, mai ales după douăzeci de ani de la marele războiu. Nu cred să mai avem un alt războiu, decât dacă Franța sau Anglia s'ar încumeta să-i gonească pe Nemți de acolo. Ceea ce însă nu se va întâmpla. Deci vom avea pace.

De altfel eu, care am luat parte la lupte crâncene și am fost, până mai acum câteva zile militar, știu că războiul nu-i o glumă. Imi dau seama că o conflagrație a puterilor ar duce la distrugerea civilizației.

Mai mult ar suferi cei de acasă, de cât cei de pe front. Va fi un groaznic prăpăd, învingătorii fiind tot atât de nenorociți cași învinșii. Toată lumea trebuie să-și dea osteneala să împiedice un războiu.

PORTARUL DELA GARA DE EST

Portarul Gării de Est, Voicu Neculae, domiciliat în str. Corabia 30, este de părere că, în cele din urmă, va învinge cumințenia Franței, asupra sbaterilor nesăbuite ale lui Hitler. Altfel, va fi un mare prăpăd, suferind mai cu seamă țările cele mai civilizate de pe glob, căci războiul va fi purtat mai cu seamă de acestea.

— Va învinge cumințenia Franței! — susține portarul Gării de Est.

O MAMĂ

Gând am comunicat doamnei Natalia Popescu, din Str. Romană, scopul vizitei mele, a început să plângă. Mâhnit, că am provocat această întristare, mi-am dat osteneala s'o liniștesc.

— Nu plâng pentru mine. Am pierdut pe soțul meu în războiu și am rămas cu trei copilițe, trecând prin mari greutăți de atunci. Acum fetele sunt mari, cu-

minți, deștepte. Dacă va veni prăpădul și vor arunca peste București bombe cu gaze asfixiante, ce ne vom face? Cum să mă pregătesc? Ce să fac în casă? Ce măști să cumpăr? Unde să ne adăpostim în caz de primejdie? Nu știu nimic... Cine să mă învețe... N'am de la cine cere sfaturi... Nici bani nu am... Cine va avea grijă de noi?”

ALEX. F. MIHAIL

SĂRBĂTORIREA D-LUI LIVIU REBREANU

Marele nostru scriitor Liviu Rebreanu a fost sărbătorit Duminică la Ateneul Român cu prilejul împlinirii a 50 de ani de viață. Fotografia noastră îl înfățișează pe sărbătorit ascultând cuvântările omagiale.

Sunt încântată de calitatea CIORAPULUI Bali

Această afirmație o veți auzi de la multe femei elegante cari l-au încercat. Și cu drept cuvânt ciorapul BALI merită toate laudele, fiind țesut dintr'un fir de mătase specială, pe mașinile cele mai perfecționate. Oricât de des ar fi spălat și purtat, ciorapul BALI își păstrează elasticitatea și frumusețea sa inițială. Ciorapul BALI tentează pe toate femeile elegante. El este un produs desăvârșit al cunoscutei fabrici G. B. L. și se găsește de vânzare la toate magazinele bune de specialitate.

Poporul românesc și complicațiile europene

Oamenii în fața unui eventual războiu

VOX populi, vox Dei, vocea norodului e vocea Domnului. Aceasta e o zicătoare veche latinească, după care se stabilea, pe vremuri, adevărul și dreptatea, potrivit acordului unanim al opiniilor exprimate de diferite persoane din public. Am crezut interesant să aflăm părerea, cu privire la svonurile despre războiu, a cetățenilor modești, adică a celor, cari alături de mulți alții, din toată țara, au dus greul în războaiele trecute și pe ale căror sacrificii se bizue patria și în viitor.

— Sunteți de părere că vom avea războiu?

— Ce ne așteaptă?

— Va putea trage țara foloase de pe urma unui războiu?

Cam acestea au fost întrebările ce le-am pus câtorva oameni necăjiți, cari înfățișează marea mulțime.

Reproducem răspunsurile de mai la vale, dintre cari unele foarte bine judecate și impresionate prin bunul lor simț. Am mai constatat cu surprindere — lucrul este demn de relevat — că lumea este destul de bine informată și apreciază înțelepțește gravitatea momentului.

— Orice om, fi de cât împo-
u scaun la cap, triva războiul
din ori ce parte lui! — susține
a lumii, nu poate d. Șirjiță.

PĂREREA UNUI BĂCAN

D. Gherasim Șirjiță, mic băcan dela periferie, str. Baicului colț cu str. Nicolae Milescu, e un vrednic negustor și bun gospodar, găsim în același timp prilejul să citească gazetele!

— Nu vom avea războiu! — mă asigură d-sa.

„Beligeranților le e frică unora de ceilalți. De fapt Germania n'a invadat acum de cât propriul ei teritoriu, din dreapta și din stânga Rinului.

Prin înțelegerea dela Locarno, acest teren, apropiat de granița franceză și belgiană, trebuie să rămâne neocupat de armată. Totuși iată că Nemții s'au grozăvit... Inșă asta nu înseamnă încă războiul... care, chiar după spusa lui Hitler „e un lucru înspăimântător“.

În timpul marelui războiu, Germania și Franța aveau câte 150 avioane. Imediat

după războiu, în 1918, fiecare din aceste două țări, posedau câte zece mii de avioane! Câte o fi având azi? Ne putem închipui prăpădul atât pentru Franța și Germania, cât și pentru celelalte țări, când soarele va fi întunecat de toate aceste păsări de fer.

La nevoe voi pleca la luptă, să-mi apăr țara. Dar e o mișelie ca, prin bombe incendiare și asfixiante, să mi se dea foc casei, să mi se ucidă copilul și nevasta, când eu voi fi pe front.

În afară de nenorocirile, cari pot lovi oricare familie, se vor mai ivi atâtea pagube economice, oprirea comerțului, bolile molipsitoare... Ne mai pândeste primejdia revoluțiilor, răsturnarea tuturor așezărilor noastre de până azi.

Nici vorbă că orice om, cu scaun la cap, din orice parte a lumii, nu poate fi decât împotriva războiului.

Ionică Palton caută „un serviciu“ pe timpul războiului.

UNUL CARE CAUTĂ SLUJBĂ

Ionică Palton — poreclit astfel pentru că toată iarna n'a avut palton — e vânzător de semințe.

Originar din Comuna de Jos, jud. Făgăraș, Palton domiciliază actualmente lângă groapa Floreasca. Imi ia înainte cu interviul:

— Te ia și după 60 de ani la războiu, boerule? — mă întreabă el. — „Dacă se face un războiu, eu aș vrea să am „serviciu“ pe undeva. Că se spune că vor fi și mobilizați pe loc... D-ta nu știi vre-un serviciu bun, de asta?“.

UN MUNCITOR

Vasile Gheorghe, muncitor cu brațele, domiciliat în fundătura Târnuțului, ne spune.

— Am făcut parte din reg. 40 Călugăreni și am luptat în Moldova, în județul Putna. Era un iad acolo... dar mai rău va fi acum, de cei cari vor rămâne acasă.

Am cinci copii. Cel mai mare are 12 ani. Vai de ei! Totuși nădăjduesc, că oame-nii cumpăniți, cari conduc popoarele, vor ști să pue la locu lor pe cei zănețeci.

— Mai rău va fi acum de cei de acasă, de cât de cei de pe front! — crede Vasile Gheorghe.

VOR TRAGE FOLOASE NUMAI BOERII

Văxuitorul de ghete Niță Ion, originar din comuna Budești, jud. Ilfov, domiciliat actualmente în București, str. Baicului Nr. 22, este invalid de războiu. A fost distins pentru fapte eroice la Mărășești, având o pensie de 1266 lei... pe trimestru. Ne putând munci altfel cu pi-

— Războiul îl fac boerii, din diferite țări, cari au fabrici de tunuri! — crede Nea Niță Ion.

ciorul lui de lemn, își câștigă pâinea ca văxuitor de ghete.

— Am de întreținut patru copii! — ne spune el.

— Ce zici, va fi războiu, Nea Niță? — îl întreb.

— „Știu eu ce vor face boerii, acum?! Războiul îl pun la cale boerii, din diferite țări cari au fabrici de tunuri și altele. Folosul îl trag ei... Iar noi o să ne ducem acolo, să ne omorim, cum ne-am mai omorât“...

UN AUTOBUZIST PLIN DE CURAJ

Șoferul Ionel Rotaru, din str. Petrescu 10, Nr. 5, autobuzist pe linia 14, caracterizează astfel atitudinea lui Hitler: ...

— Își încordează mușchii, ca sportsmanii, ca să ne sperie... dar se umflă de geaba, ca broasca 'n tău. „La vârsta de 14 ani, am făcut parte din gărzile naționale sătești, în Ardeal. După retragerea oștilor, s'au întemeiat asemenea gărzi, în timpul marelui războiu, conduse de foști luptători români, din Transilvania, pe

— Hitler se umflă ca broasca în tău! — spune șoferul Ionel Rotaru.

fronturile Austro-Ungariei“. „Sunt împotriva războiului, cași toți Românii, dar dacă gluma se 'ngroașă, vom lupta cu toții, până la unu, să ne apărăm țara. N'am murit noi în 1916, când n'am fost de loc pregătiți. Astăzi vom face un zid de nepătruns împotriva tuturor dușmanilor, cari ar încerca să încalce granițele țării“. Să adăugăm amănuntul că d. Rotaru e însurat și are doi copii.

CE SPUN UNII TRAMWAIȘTI?

— Știu eu pe unde m'o mână soarta! — spune tramvaistul.

— Cei mari știu... De unde să știm noi dacă se va face ori nu războiu?

„Suntem sub ordine și ne vom duce, când ni se va comanda“.

— Eu am luptat în Galiția, făcând parte din armata austro-ungară — imi spune un alt tramvaist mai bătrân.

— „Știu eu pe unde m'o mână acum soarta!“.

UN SERGENT DE STRADĂ „DIPLOMAT“

Sergentul Ion D. Chiru, cu No. 1216, din str. Sf. Alexandru No. 12.

— N'o să fie război! Sunt sigur...

— Ce te face să crezi asta? — Cele mai multe țări de pe glob, cele mai înțelepte popoare sunt împotriva războiului. Ele vor impune pacea!“

— N'o să fie război! — spune sergentul Ion D. Chiru.

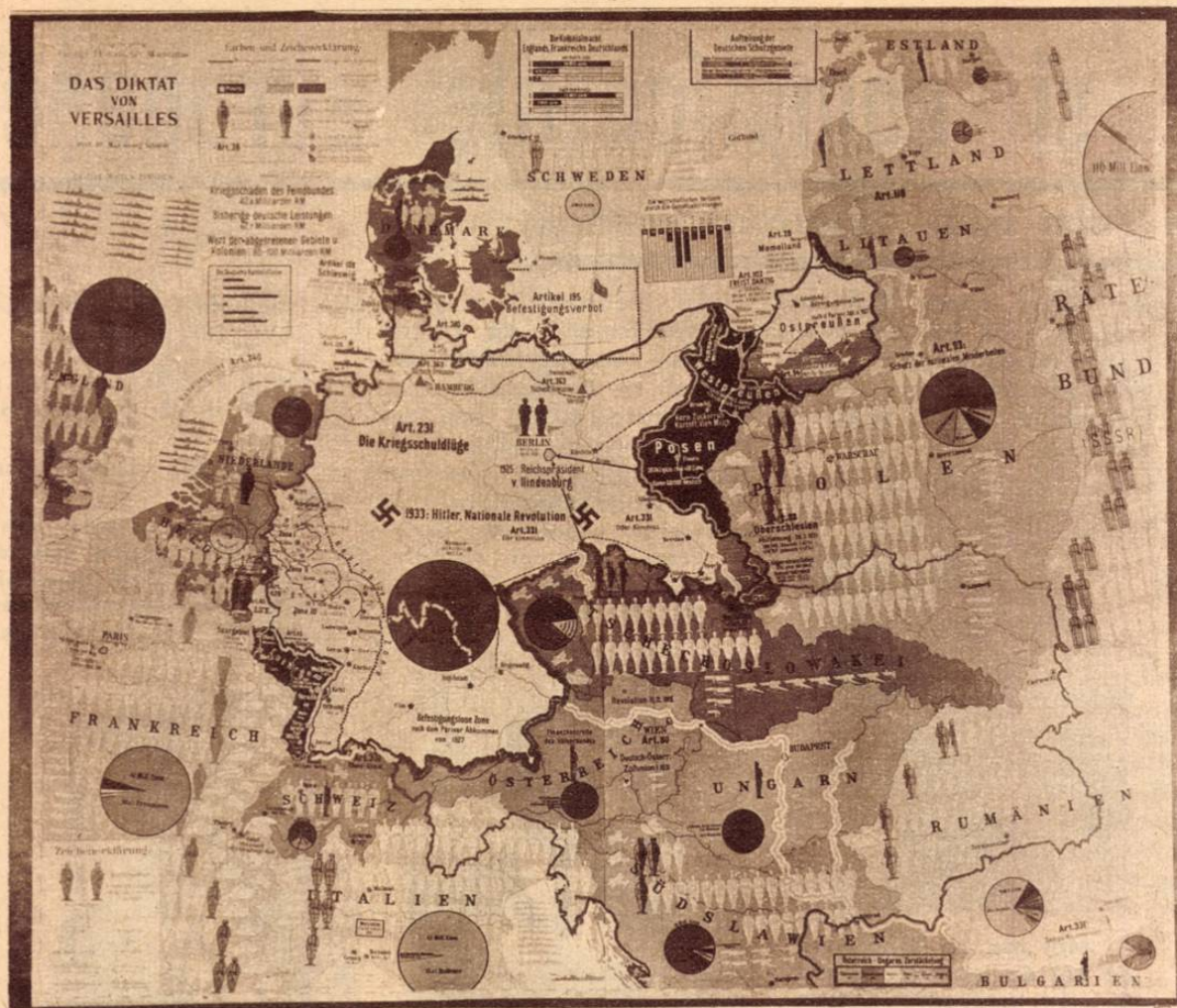
CIZMARUL CARE JUDECĂ „SOCIETATEA NAȚIUNILOR“

Pe d. Stelian Constantinescu, simpaticul cizmar, din str. Ipsilanti No 31, l-am găsit șezând pe scăunelul scund, cu trei picioare și lucrând de zor, în prăvălia lui, de la stradă. Fără să-și îndrepte părul sbârilit, sau să-și scoată țigara din colțul gurii și fără să se oprească o clipă din lucru, mi-a spus:

D. Stelian Constantinescu ne acordă un interesant interview, dar n'are timp să înceteze lucrul.

— Conferința de la Haga, din 1914 a hotărât să nu se întrebuinteze arma barbară a văzduhului și lașă armă chimică. Totuși acum mai toate armatele au introdus aceste mijloace de luptă. Este trist că Societatea Națiunilor n'a putut găsi mijlocul să împiedece războiul dintre doi membri ai ei... „Totuși Italia, n'a făcut nici

O editură germană, a publicat această hartă, care arată consecințele tratatului din Versailles.

DIPLOMAȚIA MONDIALĂ TRĂEȘTE ZILE DE MARE AGITAȚIE. ULTIMUL GEST PROVOCATOR AL GERMANIEI, CĂLCAREA TRATATULUI DELA LOCARNO, A RĂSPÂNDIT ÎNGRIJORARE ȘI NELINIȘTE ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ. CREDEM CĂ ESTE INTERESANT SĂ AMINTIM ASTĂZI CUM S'AU DESFĂȘURAT EVENIMENTELE LA ÎNCHEIEREA TRATATELOR DELA VERSAILLES ȘI LOCARNO ȘI CE CUPRIND ACESTE TRATATE ÎN LINII GENERALE.

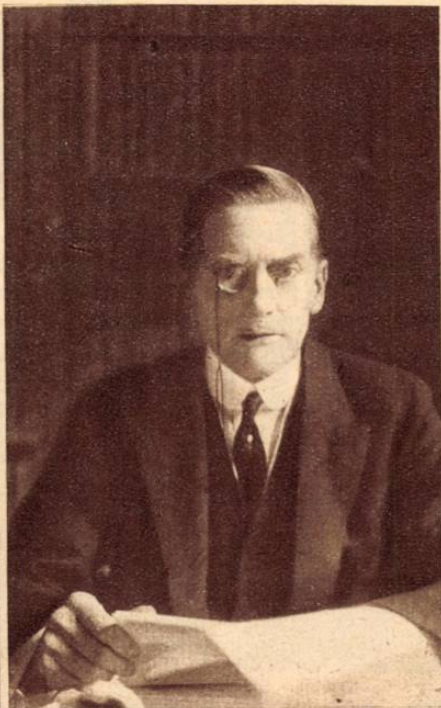
a următoarelor regiuni : 1) Moresnetul neutral și german lângă Eupen și M din Silezia în favoarea Poloniei și Cehoslovaciei ; 3) Părți din Prusia de est părți din Silezia de sus, în favoarea Poloniei ; 4) Memel și partea de nord-e Lituană ; 5) Danzig cu împrejurimile Ligii Națiunilor ; 6) Schleswig de nord. Partea patra se ocupă de drepturile și interesele Germaniei în afară. sale pe mare și la toate avantajele tratatelor cu Franța asupra Camerunului în China, Siam, Liberia, Maroc, Egipt și Japonia.

Partea cincea stabilește puterile de luptă ale Germaniei pe us. de mii de infanteriști, inclusiv ofițerii și personalul dela depozite, mie cinci sute de ofițeri și comandanți de punte. Ca vase de război mai mult ca șase vase de linie (nu peste 10.000 tone), șase mici și douăsprezece distrugătoare (nu peste 800 tone), și douăsprezece Submarine n'au voie să se găsească printre acestea. Se interzice pentru necesități comerciale. Toate submarinele aflate în construcție. Toate aeroporturile, fără excepție, cuprinzând hangare, i predate. Avioane sau chiar numai motoarele acestora n'au voie luni. Toate cetățile și întăriturile până la 50 kilometri spre ră. Aliații dela granițele Germaniei vor controla și supraveghia îndel lor de mai sus.

În partea șasea se vorbește despre prizonierii de război. Partea șaptea este consacrată pedepselor. Puterile unite îl acuză în Hohenzollern, fost împărat al Germaniei, de violarea moralei internaționale. Partea opta se ocupă de reparații. Partea nouă cuprinde dispoziții financiare, iar partea zecea dispoziții. Partea unsprezecea stipulează că avioanele tuturor puterilor aliate toriului german.

Aristide Briand

Sir Austen Chamberlain

Dr. Luther

Stressemann

Vandervelde

CONFERINȚA păcii dela Versailles a început la 18 Ianuarie 1919, în sala oglinzilor din palatul Versailles. În urma propunerii lui Wilson, președintele Statelor Unite, Clemenceau a fost ales președinte al ședinței. Cele 14 puncte propuse de președintele Wilson, la 8 Ianuarie 1918, sunt luate în discuție. Reamintim aceste 14 puncte :

1. Conferințe publice în legătură cu toate chestiunile internaționale. 2. Libertatea navigației pe toate mările. 3. Egalitate din punct de vedere al relațiilor comerciale dintre națiuni. 4. Limitarea înarmării popoarelor. 5. Aplanarea tuturor conflictelor coloniale. 6. Libertate și sprijin pentru Rusia. 7. Deplină suveranitate a Belgiei. 8. Dreptate Franței, căreia i s'a luat în mod abuziv, Alsacia și Lorena. 9. Indreptarea graniței italiene conform proprietății naționale. 10. Desvoltarea autonomă a popoarelor austro-ungare. 11. Evacuarea României, a Serbiei și a Muntenegrului. Garanții internaționale asupra independenței politice și economice a statelor balcanice. 12. Independența absolută a părții turcești din imperiul Otoman. Posibilitatea pentru desvoltarea autonomă a celorlalte naționalități. 13. Renașterea unui stat polonez, nou și independent, cu ieșire liberă spre mare. 14. Intemeierea unei societăți a națiunilor.

La 7 Mai 1919 s'a făcut cunoscut, de către Clemenceau, în prezența lui Wilson, Lloyd George și Orlando-Italia, reprezentantului Germaniei, contele Brockdorf-Ranzau, dicatul păcii, în 15 părți și 440 articole.

Partea întâia, 26 articole, cuprinde întemeierea Ligii Națiunilor. Articolul 14 stabilește întemeierea unui tribunal permanent internațional, la Haga. Curtea din Haga alcătuită din 15 judecători aleși pe câte nouă ani, a fost deschisă la 15 Februarie 1922.

Partea doua și a treia, se ocupă de noile granițe ale imperiului german, cuprinde clauze politice, recunoașterea noilor state libere (bunăoară Polonia) și părăsirea imediată de către învinși

Partea douăsprezecea se ocupă de porturi, fluvii și drumuri de ferăstrău și Rin devin internaționale. Imperiul german renunță la orice bun, în acele țări, în urma tratatului de pace, Cehoslovaciei, Danemarcei sau Poloniei.

Partea treisprezecea se ocupă cu organizarea muncii, în spiritul Partea paisprezecea cuprinde asigurările pentru îndeplinirea obligațiilor de către trupele aliate ale Renaniei, o fâșie de 50 km. lângă Rin.

Partea cincisprezecea cuprinde diferite alte dispozițiuni, printre care Germania se declară înțeleasă cu cedarea teritoriilor din vechea Austro-Ungarie, Germania în 1934 a călcat tratatul dela Versailles, căci — după ce în 1933 oficial că nu mai respectă clauza prin care i se limitează armata și nu i se permitea să semneze au tăcut și astfel au deschis poarta Germaniei să meargă

TRATATUL DELA LOCARNO

Locarno, una din cele mai frumoase localități din Europa, este așezat în partea de nord-vest a Elveției, în cantonul elvețian Testin. Conferința dela Locarno s'a ținut în 1925. La Locarno au participat : cancelarul Reichului, dr. Luther ; ministrul de externe al Regatului Belgiei, Chamberlain ; ministrul de externe al Franței, de externe al Italiei, Mussolini, Italia ; Skrzynski, Polonia ; dr. B. Tratatul a fost parafat la 16 Octombrie, și cuprinde :

Obligativitatea pentru toți semnatarii (Germania, Belgia, Franța, Anglia și Țările de Jos) să respecte și să păzească în permanență teritoriile și granițele dintre Germania și Franța și Germania și Belgia. Germania renunță a

TRATATELE DE LA VERSAILLES-LOCARNO

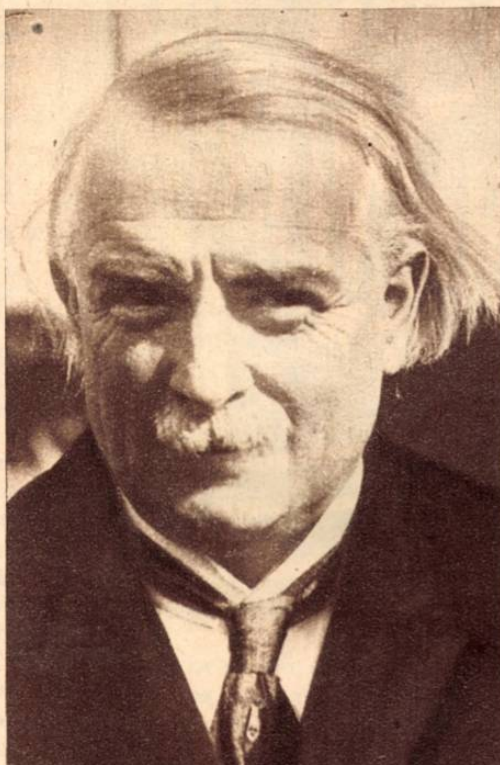
REMINISCENȚE ISTORICE

medy, în favoarea Belgiei; 2) Părți
și aproape toată Prusia de vest și
st a Prusiei, aliaților (pentru republica
nemarcei; 7) Alsacia-Lorena, Franței.
Imperiul german renunță la stăpânirile
și Africei Ecuatoriale, și mai departe

st, pe apă și în văzduh. O sută
cincisprezece mii de marinari, o
și, Germania nu are voie să posed
ucisătoare (nu peste 6.000 tone),
torpiloare (nu peste 200 tone).
construirea unui submarin, chiar
ie, trebuiesc distruse fără întâr
instrumente și aparate, trebuiesc
să fie construite, timp de șase
sărit de Rhin, trebuiesc distruse.
plinirea exactă a tuturor puncte-

mod public pe Wilhelm al II-lea de
și a sfințeniei tratatelor.

pozițiuni economice.
au dreptul să sboare deasupra teri-

Lloyd George

Eduard Beneș

Lorena. Granița dela Rin va fi demilitarizată. Până la cinci
zeci de kilometri de Rin este interzisă ridicarea oricărei întări-
turi. Anglia și Italia preiau garanția pentru statul Rinului. Pentru
rezolvarea rapidă a eventualelor conflicte, privitoare la demili-
tarizare, se institue între Germania, de o parte, și Franța și
Belgia, de cealaltă parte, comisuni de conciliere și constatare.
Prin semnarea acestui tratat, nici o piedică nu mai stătea în calea
Germaniei, pentruca aceasta să poată intra în Liga Națiunilor.

În 1936, 11 ani după semnarea tratatului dela
Locarno, Germania lui Hitler calcă acest tratat
și aduce pe orizontul politicii mondiale nouri
grei ai războiului.

Harta Rhenaniei.

Vandervelde

Mussolini

Fluviile Elba, Memel, Oder, Dunărea
turi germane, care-au fost date,
și Națiunilor.
națiunilor, printre acestea ocuparea
ri, de exemplu, aceea prin care Ger-
din Bulgaria, sau din imperiul otoman.
a părăsit Liga Națiunilor — a declarat
admite să se înarmeze.
mai departe.

O

arta de nord a lacului Maggiore și
t între 5 și 16 Octombrie 1925. Au
ichului, dr. Stresseman; ministrul
Briand; Vandervelde, ministrul
eneș, Cehoslovacia.

Italia) să asigure păstrarea granițelor
stfel sub orice formă la Alsacia-

Palatul conferinței dela Locarno.

Cerberul : „Nu e voie peste pragul porții în stradă !”

Două bolnave însănoșite, cari n'au aflat încă tragica veste a morții tatălui și fratelui lor.

pentru diferite boale de nervi. Cunoaștem mulți medici cari fac adevărate sacrificii pentru a fi de folos populației rurale și urbane. Totuși, în ansamblul lor, autoritățile sanitare trebuie trase la răspundere pentru această rușinoasă și dureroasă situație, că în timp de pace, se constată, la noi, îngrijorătoare focare de exantematic, râe și oftică, statistica arătând că România este țara cu cea mai mare mortalitate în Europa.

PE MARGINEA GROPII BANDY

Dar, pentru a circumscrie acest reportaj, să povestim, deocamdată, ce-am văzut în lagărul exantematicilor din str. Gherase și pe marginea gropii Bandy.

Cititorii își amintesc poate, despre o întâmplare petrecută acum vreo lună, când o femeie tânără, beată, a fost ademenită de un derbedeu și dusă pe marginea gropii Bandy, sau Gherase, cum o numesc unii, situată la Nord de câmpul Moșilor. În urmă derbedeului a părăsit femeia înconștientă în ploaie, sau chiar — dupăcum spun unii — i-ar fi dat brânci în groapa plină de apă. În apropiere, pe marginea gropii, se afla căsuța modestă cu o ușă și o fereastră a cismarului Petre Costache Iorga și a ginerelui său

IN LAGARUL EXANTEMATICILOR

PROMISCUITATE ȘI MIZERIE

trecând de la omul bolnav la cel sănătos, îi inoculează în sânge, microbii teribilei boale. Deci într-o casă curată, unde oamenii se spală și se primenesc des, exantematicul n'are trecere — decât dacă aceștia ar fi nevoiți să vie în contact prea apropiat cu bolnavii, sau cu oamenii murdari. Tot murdăria este pricina scabiei (râei). Această boală este pricinuită de un fel de păianjen mic, care-și croește galerii sub piele. Drumul lui este ușurat de persoanele cari au obiceiul să se scarpine. Leacul este foarte simplu : bolnavul se va spăla cu apă și săpun și se va unge cu o alifie, care costă câțiva lei și o vând toți farmaciștii. Scabia se vindecă în trei zile. Totuși în cuprinsul țării și în București sunt familii întregi — dupăcum mărturisesc medicii militari — cari sufăr de luni și de ani de zile. Copiii se contaminatează de la părinți, părinții dela copii, cu toții au plăgi — îngrozitoare — întinse pe o suprafață mare a corpului, răni cari uneori dau grave septicemii (otrăviri ale sângelui) urmate de moarte. Deasemeni o scabie prelungită pregătește terenul pentru tuberculoză și

Constantin Iosif. Oameni buni, ei mai adăposteau și o altă familie în cotețul de alături, care se vede pe fotografiile noastre... În noaptea friguroasă și ploioasă, când femeia a alunecat în groapă, cismarii au auzit gemete și vaete, dar abia după vreo câteva ore dela cele întâmplare... Până atunci, victima amețită de băutură, nu dăduse nici un semn de viață. Iorga și Iosif, fără a pregeta, au scoborit în prăpastia întunecată și au scos afară pe nenorocită, care însă — după scurt timp — și-a dat sufletul.

Cei cari au făcut atunci această faptă creștinească — și pe care autorul acestor rânduri, cu acel prilej i-a cunoscut — au fost primii cari au căzut victimele epidemiei de tifos exantematic în Capitală. Primăria a avut grije să deparaziteze și să dezinfecteze locuința lor, adică modesta cămăruță, care era atelier și în același timp adăpostul a trei familii. S'au făcut reparații nevisate de foștii locatari: s'au așternut dușumele peste lutul de jos, s'a dres acoperișul cocioabei, pereții au fost frumos văruiți. S'a făcut chiar un gard ! Aproape

TIFOSUL EXANTEMATIC MERGE MÂNĂ'N MÂNĂ CU SCABIA ȘI OPTICA. AUTORITĂȚILE SANITARE MAI AU MULT DE LUCRU SPRE A COMBĂTE MOLIMELE ENDEMICE.

PREZENTĂM cititorilor o serie de fotografii, luate în lagărul exantematicilor din București. Căci am ajuns s'o vedem și pe asta : epidemie de tifos exantematic, pe timp de pace, în țară și în capitala României ! Scriitorul francez Paul Morand a descris o scenă din timpul războiului, când regina Maria, intrând într'un lazaret, ar fi călcat pe un covor mișcător... de păduchi. Așa spune d. Morand ! Subsemnatul a relevat ca absurdă această afirmație a pomenitului scriitor, ce mai susținuse că hingherii (saucisse) bucureșteni fabrică salam din carne de câne.

Ar fi însă foarte stingherit dacă romancierul citat ar da peste aceste rânduri ale mele, unde trebuie să recunosc că, deși la noi e destulă carne, și efină, deși ne dă mâna să disprețuim chiar carnea de cal, dar mite pe cea de câne, totuși **n'avem destul săpun !** Medicii militari se plâng că recruții și rezerviștii vin la regimente plini de paraziți, de scabie, adică de râe și cu plăgi hidoase pe corp.

Tifosul exantematic nu se ia din văzduh, din apă, sau alimente — ca celălalt tifos — ci se propagă prin păduchi. Acești paraziți scârboși

Casa părăsită depe malul gropii Gherase, unde au locuit câteva familii timp de 3 ani. Stăpânii casei au fost secerați de tifosul exantematic.

să nu mai recunosc bordeiul, înecat de mormane înalte de gu-
noaie, astfel cum l-am cunoscut, cu prilejul reportajului anterior,
când autoritățile au arestat pe „criminalul” dela groapa Bandy.
Astăzi căsuța e albă și oareșicum idilică, dar s'a scos unica ușă și
unica fereastră... Nu mai locuiește nimeni acolo: bordeiul ală-
turat e deăsemeni pustiu, deși a fost și el curățat și dereticat.
Dealtfel stăpânii, atât de detreabă, au murit — după cum
arătam mai sus — iar familiile lor s'au risipit: trei fetițe mici
sunt bolnave de tifos exantematic la spitalul Colentina; iar
ceilalți urmași ai lui Iorga sunt reținuți sub pază, în lagărul
din strada Gherase no. 93.

„VĂ EXPUNEȚI MORȚII !”

Când am vizitat lagărul cu exantematici, era o zi cu soare.
Toată curtea destul de spațioasă, din fața unor cocioabe, era
plină cu „suspecți”. Am numărat șapte bărbați, cinci femei și
doisprezece copii.

Casa, un șir lung de odăi, dărăpănate, a fost deparazitată,
desinfectată și văruiată din nou, din îngrijirea autorităților sa-
nitare. Ea e proprietatea unui oarecare Spirea Gheorghe,
invalid de război.

Acesta e deasemeni prizonierul sergentului Ion Mărgulescu
cu no. 488. care păzește la intrare cu aceeași demnitate ca la
palatul unei excelențe.

Nimeni n'are voie nici să intre, nici să iasă.

Deasupra porțiței se vede înscripția: **Nu pășiți în această
casă, căci vă expuneți molimei și morții!**

— Dar cine-mi va plăti chiria, boerul? — se vaetă invalidul.
Dealtfel autoritățile sanitare au îngrijit că să se aducă alimente
și chiar tutun celor puși la carantină, pe timp de 20 zile. Bă-
canul din colțul d. **Ioan Ionescu**, a primit, dela Primărie, prin
anticipație, o sumă de bani spre a servi toate cele necesare
acelora, cari nu mai au puțința de a-și câștiga hrana.

Una dintre tinerele țigănci, ținută în carantină, e văduva cis-
marului Iosif. Ea își plânge acum amarnic, soțul și pe tatăl ei mort.
In acelaș timp se gândește, plină de groază, la soarta unicului ei
copilaș, internat la pavilionul exantematicilor dela Colentina...

Uluce stricate: „Nu e voe
de trecut, căci este exante-
matic! îi spuse sergentul de
pază,

Reporterul nostru, stând mai
laoparte, ia note pentru a-și
scrie reportajul.

Pe zi cu soare, în curtea
lagărului cu exantematici.

DOUĂ BOLNAVE VINDE- CATE

Mi se arată două fete tinere,
Natalia și Elisabeta,
eșite ca vindecate din spital-
dar care au aflat că tatăl
lor, bătrânul Iorga, a murit.
— Vezi să nu le spui nimic,
boiarule — mă roagă o rudă
a lor.

Dădusem puradeilor — de
care n'am putut scăpa —
vreo douăzeci de lei, ca să-și
cumpere bomboane. (Sergen-
tul cu no. 488 și-a luat însă-
rcinarea de aprovizionare).

— Dar nouă nu ne dai nimic?
— mă opriră la plecare or-
fanele neștiutoare.

Și astfel viața se scurge când
inconștientă, când veselă, sau
tragică, și plină de îngrijorare,
în lagărul de unde prizonierii
— cari toți prefind că-s să-
nătoși — totuș nu pot ieși
nici ziua nici noaptea, cer-
berul de pază îngăduindu-i-le
doar să se tolănească sau să
stea în picioare la marginea
pragului porțiței, spre a privi în
stradă. **Alex. F. Mihail.**

A APĂRUT

Excelenta publicație lunară

MAGAZINUL

pe

MARTIE

160 pagini la heliogravură

25 lei

Rujul **Rjbo**

Rujul RJBO
se fabrică în patru
nuanțe moderne.

Depozit General „RJBO” București, Str. Popa Nan 91, Tel. 3.73.05

in patru nuanțe

Ceeace atrage mai întâi într'un obraz frumos
de femeie e linia buzelor, nuanța lor pri-
măvăratecă. Aceasta e farmecul ce trebuie
menținut sporit. Cum? Numai prin RUJUL
RJBO care a cucerit Parisul prin finețea,
inalterabilitatea și persistența sa.

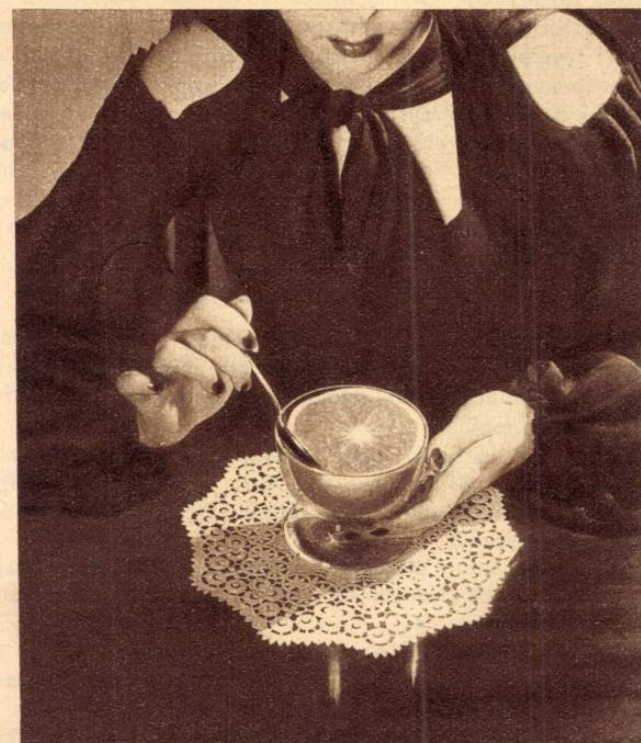
Cum să începem masa și cum s'o terminăm

CU ce să începem masa? Da, aceasta este o problemă de seamă. Când s'a pregătit un prânz, o masă, un banchet, desigur că gura „trebuie să fie în bună dispoziție”. Trebuie să existe pofta, nu numai pentru hrană în general, (fiindcă oamenii sunt lacomi), ci pentru mâncare bună în special. Și tocmai din această cauză, gura trebuie să fie lingușită. În acest scop, **grapefruitul** este cel mai indicat. **Grapefruitul** este un fruct (singurul — după cum susțin bucătării francezi) cu care Americanii au întrecut pe Europeni. Căci grapefruitul, bine preparat este un „entré” minunat pentru o masă, ușor și gustos, destul de picant pentru a-ți face poftă de mâncare, și care în același timp satisface pretențiile de cunoscător în arta culinară. Un fruct pe care desigur că și zeii îl consumau, înaintea celebrei ambrozii. Mai ales dacă știau că el conține cele mai multe vitamine. Iar după masă, din nou grapefruit, căci este necesar să închei o masă îmbelșugată, cu ceva gustos. Grapefruit-ul a fost adus în Europa de căpitanul Shaddock, care în calitate de alb, l-a introdus în societate. Fructul a fost botezat cu numele căpitanului, dar acesta a preferat să-i spună „Pampelmousse” (în olandeză Pampel, un soi de pepene: în javeză Limaos, o lămâie — pepene-lămâie, concepția lui greșită despre originea acestui fruct). Și până în ziua de azi, cei cari nu înțeleg numele său englezesc, îl numesc „Pampelmousse”. Și fiindcă veni vorba de călătorii: e de observat că în vagon restaurant, chelnerul îți oferă mai totdeauna grapefruit. Tocmai din cauză că acest fruct este ceea ce v'ar trebui, după ce-ai înghițit o cantitate respectabilă de praf, de pe șoselele Europei. La fel pe toate vapoarele. Dar și acasă, când v'ar deșteptați în patul dv. comod, grapefruit-ul trebuie să aibă aceeași căutare. Încercați numai odată să începeți ziua cu un grapefruit, și

veți vedea — mai ales dacă v'ar însemnați zilnic întâmplările — că în acele zile v'ar simțiți mai curagios, mai plin de bucuria vieții. Și dacă sunteți un om cinstit, trebuie să păstrați recunoștința acestui fruct. Sunt oameni cari își încep ziua cu un pahar plin de zeamă de grapefruit, și cu toate că și acesta este foarte bun, cred că este păcat să nu se consume fructul întreg. Este în adevăr foarte ușor de preparat. Există în comerț cuțite mici, speciale, cu lama puțin îndoită, care taie foarte bine fiecare sfert din fruct, astfel încât ele pot fi ușor luate în linguriță. Însă un cuțit mic, bine ascuțit, din bucătărie, poate face același serviciu. Intenționez să dau aci câteva rețete ale d-lui **Marcel Boules-tin**, care, după cum se știe, este unul dintre cei mai fini cunosători și în al cărui „menu” figurează de cel puțin două ori pe săptămână, grapefruit-ul. Când servim acest fruct ca prima mâncare, este natural să-i adăugăm ceva. Ori scoatem sferturile, punându-le într'un vas de cristal sau argint, le presărăm cu zahăr, turnând apoi puțin liqueur sau rom, sau deplasăm numai sferturile, lăsându-le în coaja lor, și servim fructul într'un pahar cu picior. În ambele cazuri, se pune pe fruct zahăr și lichior. Am arătat cititorilor metodele uzuale de preparare a grapefruit-ului. Dăm mai jos, vreo câteva feluri de-a servi grapefruit la recepții, banchete și chiar vreo câteva feluri de salate:

COCKTAIL DE GRAPEFRUIT

Este un cocktail foarte preferat în Anglia. Se toarnă într'un vas o cantitate egală de gin și de zeamă de grapefruit. Se pune în acest lichid o bucată de gheață artificială, se bate bine și se servește. Dacă n'aveți gin, sau dacă nu-l preferați puteți prepara cocktail-ul cu zeamă de grapefruit și cu zeamă

de prune, ba sunt sigur că amestecând grapefruit-ul cu țuică va fi tot atât de gustos. Cred, în același timp, că acest cocktail este bun **FĂRĂ ZAHĂR** sunt însă unii cari adaugă zahăr, sirop de smeură sau lichior dulce.

„FIZZ” DE GRAPEFRUIT

Se servește fiecărui invitat, într'un pahar mare, trei linguri mari de zeamă de grapefruit și o lingură de lichior. Se adaugă apoi, după gust, gheață și zahăr și se umple paharul cu sifon.

SALATĂ DE GRAPEFRUIT: No. 1

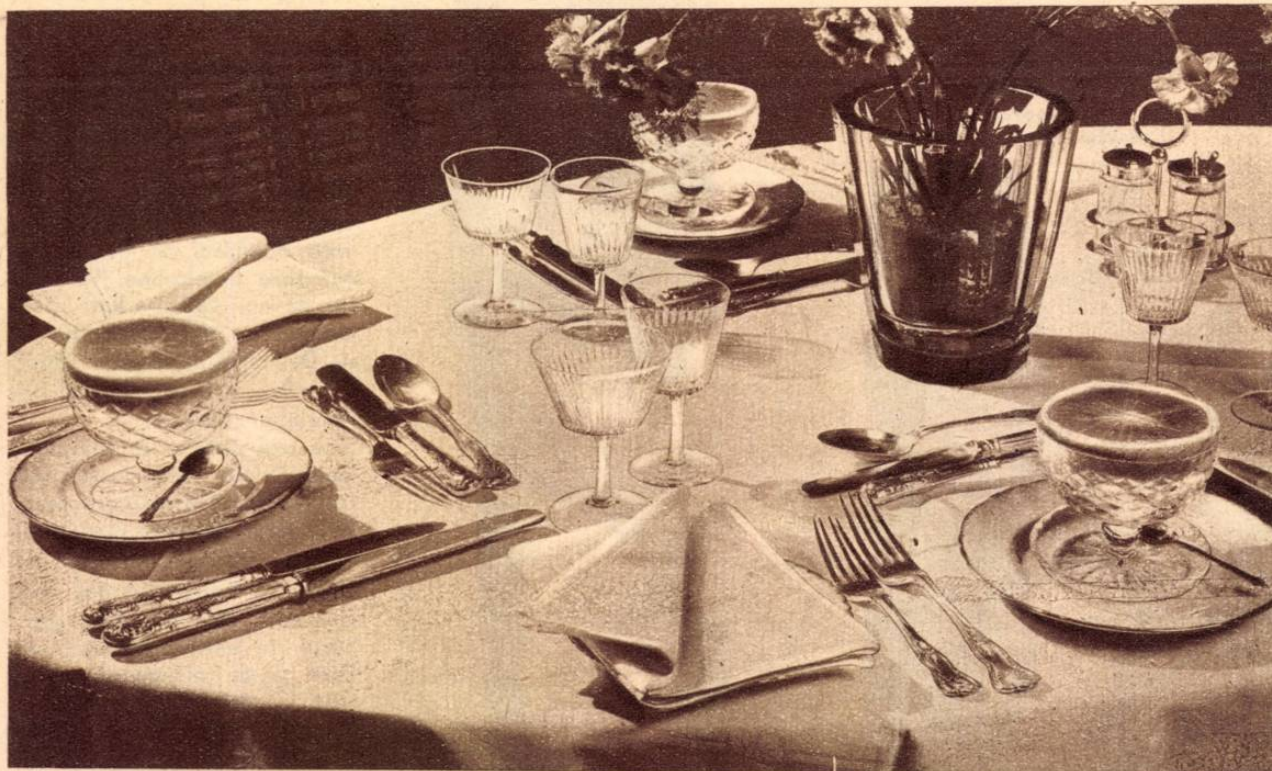
Se curăță bine sferturile de grapefruit: se amestecă într'un castron cu o altă legumă, verde. Se toarnă sare și piper, apoi zeamă de lămâie. Se poate garnisi și cu sos de pătlăgele roșii. Amestecul de grapefruit cu tomate, grapefruit cu mazăre fiartă, grapefruit cu cartofi, este tot atât de gustos, servit cu foi de salată verde: pe deasupra puteți turna untdelemn, sau oțet, după gust.

SALATĂ DE GRAPEFRUIT: No. 2 DULCE

La această salată putem face tot felul de combinații: feliile de grapefruit pot fi amestecate cu bucăți de piersică, apoi amestecate cu lichior, cu felii de pere. Această salată se pune la gheață, și când e rece se servește cu frișcă îndulcită. Feliile de grapefruit puse într'un vas de cristal, amestecate cu zahăr, porto, ananas și portocale, la care se adaugă mult zahăr și lichior sunt o minune. Sunt o grămadă de combinații cari pot fi făcute de o gospodină îndemânată, și sunt sigur că sugestiile mele o vor îndemna să descopere mereu alte combinații. Și acum, pentru încheiere, să dau o rețetă a celui mai bun desert pe care l-am gustat vreodată:

„COUPE A LA MODE”

În fiecare pahar de înghețată, puneți 6 felioare de grapefruit. Se așterne pe deasupra un strat destul de gros de zahăr, adăugându-se apoi o lingură mare de sirop de cireși. Pe deasupra se toarnă o cantitate respectabilă de înghețată de vanilie și se împrăștie apoi pe ea, fisticuri tăiate mărunt.

GREVA MINERILOR

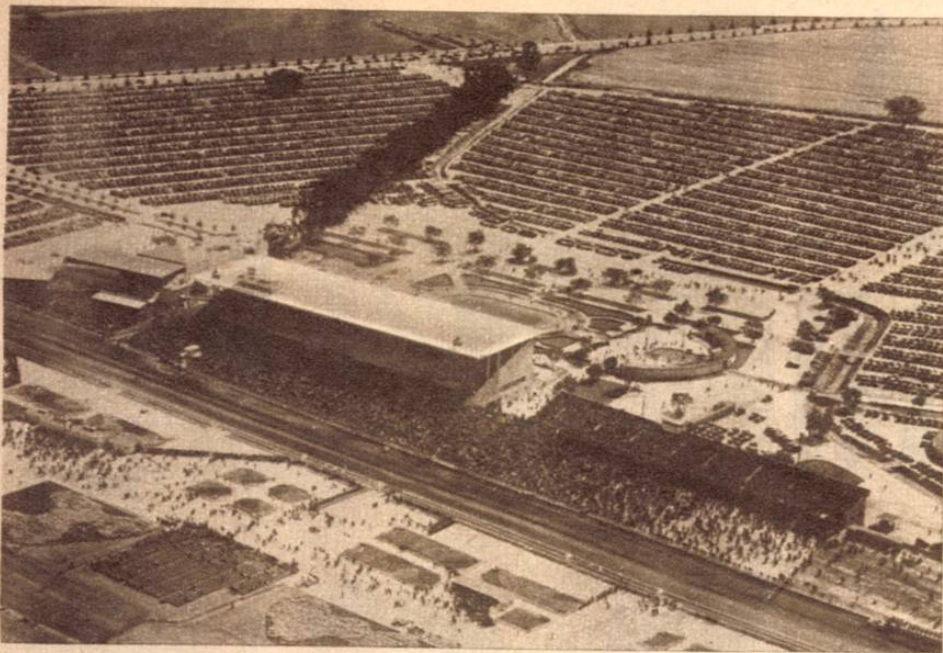
5.000 de mineri din Valea Jiului au declarat grevă. Cu acest prilej s'au ținut mai multe întruniri în toată țara. Fotografia noastră a fost luată la congresul minerilor din Capitală.

din
țara

CONCURSUL „CURIERUL DE RĂZBOIU”

Sesiunea competițiilor motocicliste, a fost inaugurată Duminică printr'o interesantă cursă în teren variat denumită „Curierul de războiu”. Fotografia noastră îi însoțește pe concurenți la start.

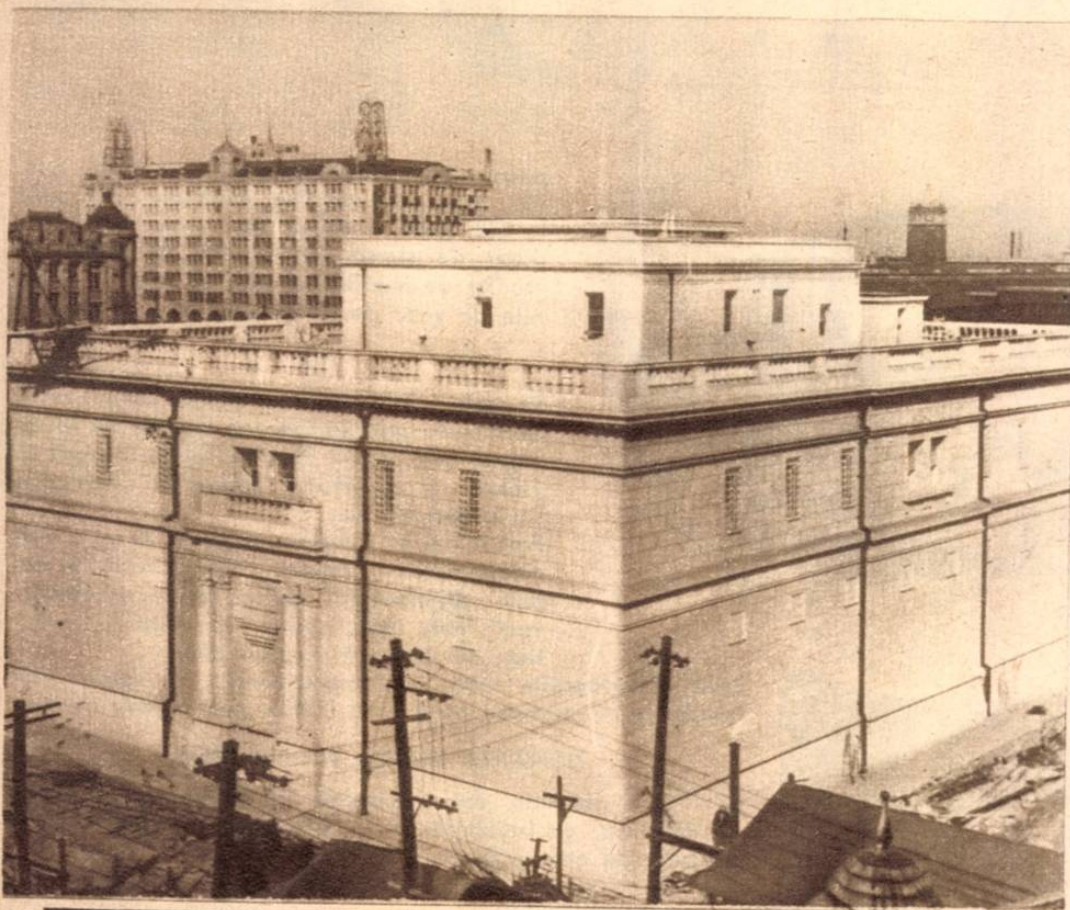
MAREA CURSĂ ANUALĂ DELA SANTA ANITA

La Santa Anita, în California, are loc în fiecare an o mare cursă equestă care pasionează enorm pe Americani. Fotografia noastră înfățișează o vedere generală a hipodromului din Santa Anita. Remarcabilă este imensitatea de automobile care staționează în fața hipodromului.

FEMEI LANSEAZĂ O BARCĂ DE SALVARE

Soțiile și fiicele pescarilor din Dungeness au luat parte activă la lansarea bărcii de salvare „Mary Theresa Boileau”. Fotografia noastră înfățișează pe femei trăgând barca de salvare.

CEA MAI MARE CASĂ DE BANI DIN LUME

Banca Japoniei a construit pentru păstrarea aurului o clădire specială, pe care o vedem în fotografia noastră. Se spune că în interiorul ei se găsește aur în valoare de 350.000.000 yeni. Casa este lată de 32 metri, lungă de 40 și înaltă de 17 metri.

ACUZAȚII TIMIZI

20 de bărbați au fost arestați la New-York deoarece au fost surprinși urmărind dintr-un loc ascuns 4 tinere femei complet nude. Acuzații în boxă își ascund fețele în clipa când sunt fotografiți.

**Dă
luciu auriu
părului blond
cel mai închis**

prin simplă spălare, fără decolorare vătămătoare.

Blondinelor! Imediat ce părul vostru a căpătat o neprecisă culoare blondă închisă, întreaga voastră înfățișare și-a pierdut farmecul. Puteți însă obține din nou luciul fascinant, care stă chiar și părului vostru. Acest luciu vă redă grația, strălucirea și frumusețea. „Nurblood” redă imediat și pigmentarea. Milioane de femei cu părul blond deschis sau blond închis din întreaga lume înțeleg că „Nurblood”, întrucât știu de mult că „Nurblood” este o adevărată binefacere pentru blonde. Încercați această minunată cură cu șampon chiar azi și veți rămâne surprinse constatând cu cât se înfrumusețează părul vostru după o singură spălare. „Nurblood” nu conține substanțe colorante, nici Henna și nu are sodă sau alte substanțe urme de sapon. „Nurblood” se află de vânzare pretutindeni. În caz de nemulțumire, restituim banii. În străinătate cunoscut sub numele de „Blondex” și de „Stablond”. — Reprezentanți exclusivi pentru România: Krafft & Herberth, Piața Libertății 7, Brașov.

NUR-BLOOD ȘAMPOAN SPECIAL PENTRU BLONDINE

Frumusețea, după tabelă

Nu vroiți să încercați odată? Priviți în oglindă, — căutați pe tabelă nuanța care vi se potrivește, și găsiți, jucându-vă culoarea care vă avantajează. Alegând pudra și fardul după tabela Scherk, aveți siguranța de a fi nimerit nuanța cea mai potrivită părului, ochilor și tenului. Ambele completează frumusețea Dvs. și vă dă noră personală. Trimiteți Lei 12 în timbre și primiți mostre franco: Parfex, Calea Moșilor 78, București. Tabela Scherk se găsește în fiecare magazin de specialitate.

TABELA SCHERK			
părul	ochii	tenul	pudra
blond deschis	albaștrii	palid	rosée
blond deschis	albaștrii-bruni	vioi	rachel I
blond deschis	caprui	brunet	rachel I
blond mijlociu	albaștrii-gri	delicat-palid	rosée
blond	albaștrii-gri	vioi	rachel I

blonde rouge
corail
civiva
corail
orange
blonde

**Pudra
Myslikum**
Compacte Mystikum (Ford)

ROMANIA ACUM 50 ANI

IN fața palatului Universității din București s'a instalat, într-o zi de primăvară, o anticărie pe o bancă.

La această librărie, sub cerul liber, cumpărai pentru 3 lei o Geografie veche a României, tipărită acum o jumătate de veac. Sute de clienți au răsfoit cărțile anticarului și nimeni n'a cumpărat Geografia. Ce interes poate să prezinte o carte veche, ruptă și decolorată, chiar când e oferită aproape gratuit!

Am cumpărat-o, pentru că am bănuț că o să-mi releve multe lucruri. A trebuit însă s'o țin la soare câteva zile, de oarece făcea impresia că a stat prin pivnițele unor editori, chiar de la 1882, anul când văzu lumina tiparului, până la 1936 când văzu iar lumina zilei, la anticarul din Bulevardul Academiei.

Trei lei, costul unui volum, nu e chiar o sumă mare. Echivalează cu cinci bani dinainte de război. Eftină a ajuns cartea. Numai 5 bani Geografia României...

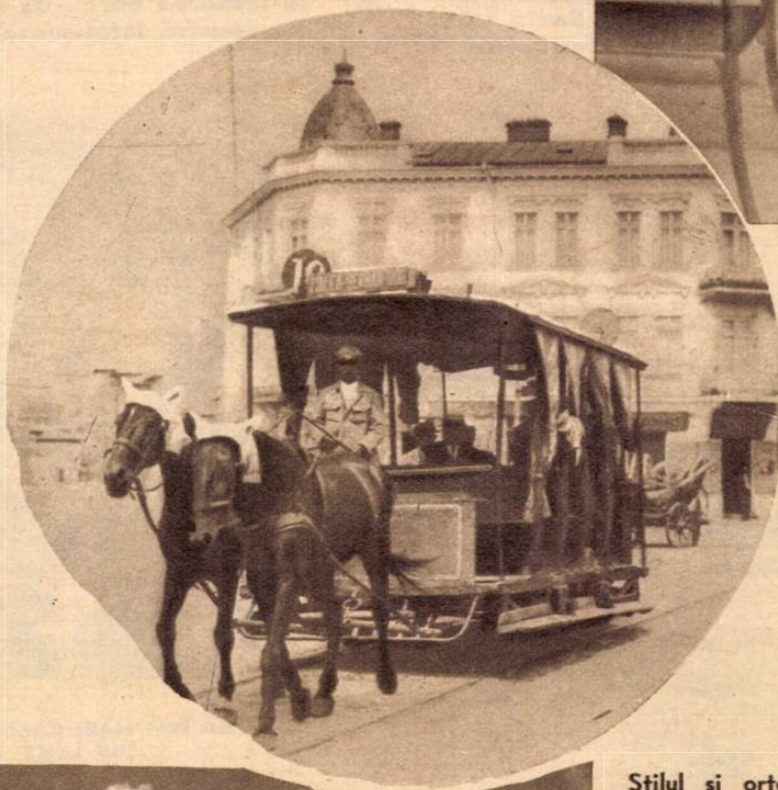
TIPARUL ACUM 50 DE ANI

După ce m'am convins că a fost suficient străbătută de bogatele radiațiuni ultraviolete ale soarelui, am observat că biata carte n'a fost tipărită chiar la heliogravură. O hârtie proastă, prea mult îngălbenită de vreme, o cerneală de tipar inferioară, slăbită probabil cu gaz, iar literele culese cu mână căci nu exista linotyp.

Am început să frunzez galbenele ei file. Constatai însă cu surprindere că deși perfect broșată, cartea nu începe de la pagina 1, cum trebuie să înceapă orice carte, ci de la

Regele Carol I.

Pitorescul tramvai cu cai al vechiului București.

pagina 351 „Capitolulu XX”, apoi dela pag. 402, după cuvântul fine, urma pag. 525 până la 578, unde al doilea fine arată că într'adevăr s'a sfârșit. Din punctul de vedere al erorilor de imprimare eram și acum o jumătate de veac destul de avansați.

* * *

Să răsfoim la întâmplare câteva pagini, toate interesante prin perspectiva enormă ce le dă timpul, care poate distanța câteva decenii aproape la depărtarea vremurilor preistorice ale vârstei de aur.

Probabil și în viitor se va putea scrie o cronică senzațională despre un număr vechiu al ziarului „Dimineața” sau al revistei „Realitatea”, dela 1936, găsite întâmplător la un anticar din București în anul 1988.

Stilul și ortografia veche sunt impresionante, de aceea vrea Academia să reinvieze pe u scurt, măcar pentru unele cuvinte.

DUNĂREA N'AVEA NICI-UN POD

La 1882 o călătorie dela București la Constanța se făcea cu diligența, cu transbordare pe bărci dela Fetești la Cernavodă, de oarece Dunărea n'avea nici-un pod.

Iată ce ne spune autorul Geografiei, rămas necunoscut din cauza coperții rupte:

„Fluviulu este cu totul lipsitu de poduri; pe timpul resboielor însă se aruncă adese între ripa românească și cea bulgărească poduri militare vremelnice”.

Autorul era sub impresia războiului dela 1877, cu 5 ani în urmă, de aceea scria „pe timpul războaielor”.

BUCUREȘTII LA 1882

Vă interesează să știți cum era Bucureștii le 1882?

„Bucuresci, cu aproape 250.000 loc., cap. regatulu, orașulu celu mai frumosu alu țerei, prenumăratu chiar printre marile cetăți europene, se aflu minunatu ziditu pe ambele maluri ale Dâmboviței, mai-mai fie-care cetățeanu poate avea, pe lângă casă, locuri pe...tru grădini în multe părți destulu de vaste, deosebitu de cari se vedu și multe maidane.

Din punctulu de vedere industrialu, arașulu posedu o fonderie de feru, una de tunuri, o tipografie a statulu etc. În privința salubrității orașulu lasă de doritu”.

După cum vedem, în 50 de ani și mai bine am făcut progrese frumoase, populația a crescut dela 250.000 la aproape 1.000.000 locuitori, blockhousurile din ultimii ani, ridicate pe vechile maidane și grădini, ne apropie de New-York, dar nu mai avem fabrică de tunuri (e drept, de fontă, pe roți de lemn), iar salubritatea municipiulu lasă de dorit, exact ca în vechiul oraș.

Ministerul de Externe (începutul fostului pod al Moșoalei).

BUGETUL, AGRICULTURA, CLIMA

La 1882 „**bugetul**” țării era de 130 milioane lei.

Fericite vremuri, Cu 130 milioane era bogăție și prosperitate. România avea însă numai 5 milioane locuitori și valoarea banului era de 40 ori mai mare. În anul 1936 numai 22 miliarde e un buget modest.

Agricultura era ca pe vremea **Sciților și Agatirșilor**, mulți plugari aveau pluguri de lemn și 24 zile de muncă pe an ajungeau țăranului pentru a-și asigura existența, e drept standard 1882.

„**Pământul Moldovei e mai bine cultivat de cât al Munteniei. E foarte adevărat că 24 zile de muncă pe an ajungeau a-și asigura existența sa precum și pe aceea a animalelor sale pe timpul iernei.**”

Mai aflăm că Bărăganul era la 1882 o stepă necultivată. Azi e grânarul țării.

Clima s'a schimbat, probabil în urma începerii despăduririi exagerate.

„**Pagubele ocazionate anual agriculturii de diferite accidente climatice precum: grindină, secetă, inundații, geruri trecu peste 3 milioane lei.**”

Azi pagubele provocate de elementele atmosferice se cifrează la vreo 3 miliarde lei în anii normali, fără a menționa de 1932 când 45 la sută din recolta grâului a fost distrus de rugină și de 1935 când secetă a fost un dezastru în Basarabia și Dobrogea.

5 MILIOANE DE BIVOLI

La 1882 România avea următoarele animale:

500.000 cai, 2.000.000 boi, 1.000.000 porci, 6.000.000 oi, 5.500.000 bivoli.

Să fie oare o greșeală de tipar? Nu e de mirare că 5 milioane de Români aveau 6 milioane de oi, prețul unei oi fiind de câțiva lei. Dar 5 milioane de bivoli, reprezintă o bogăție europeană. Pe stepele Bărăganului pășteau turme de bivoli și bivolițe fără număr. În inventarul latifundiilor nu se menționa numărul animalelor, fiind considerate aproape fără valoare.

220.000 STUPI

„**Abia avem 220.000 stupi.**” mai spune Geografia de 3 lei. Nu știu dacă azi la 20 milioane locuitori avem măcar 100.000 stupi, dar știu că la București e foarte greu de găsit, în 1936, cu oricât de mulți bani, măcar 100 grame miere atât de naturală ca la 1882, când agricultorii, viticultorii, lăptarii și apicultorii nu cunoșteau chimia.

„INDUSTRIA” ACUM O JUMĂTATE DE VEAC

Industria era în fașă.

Se considera drept industrie fabricile de lumânări de se, fabrica de chibrituri din satul **Buciumi** (jud. Iași), apoi „fabricile” de limonadă, oțet și pastramă. Nu exista nici măcar industria tăbăcăriei.

„**Pielele parte se argălesc de tabaci și se fac din ele opinci, iar parte se trec în Austria de unde ni se înapoiază sub formă de piei pentru încălțăminte.**”

Tot la capitolul industriei sunt trecute brutăriile, atât de modeste la 1882, simigeriile și cofetăriile. Azi ar trebui să le trecem la capitolul laboratoarelor chimice, secția materialelor toxice, dăunătoare sănătății.

EXPORT ȘI IMPORT

Comerțul exterior, cifrat azi în zeci de miliarde, atinge numai

Strada Carol de altă dată.

Turnul Colței reconstruit în parcul Carol cu prilejul „Lunei Bucureștilor”.

250 milioane la 1882, dintre care 150 milioane la export, 100 milioane la import.

Exportam, cași în 1936, cereale, animale, fructe, vin, lemne, sare și păcură.

Ce se aducea în schimb?

„**Importul constă din lucruri ce nu se fac la noi precum: orez, cafea, ceai, zahăr, ierburi farmaceutice, ape minerale, susan, semințe de canar, giamentane, postavuri, ață, cături, stambă, mobile, oglinzi, sfori, săpunuri, bureți de mare, lăzi de Brașov, păsări cântătoare (azi aparate de radio), instrumente științifice, aparate de telegrafie etc.**”

* * *

Ne oprim aci,

În 1936 avem fabrici de avioane, mașini rotative pentru presă, fabrici de locomotive. La 1882 importam zahăr, giamentane, chibrituri și umbrele. Progresul e frumos.

L. FLORIN

ODOL

PASTA DE DINȚI

Dacă fumătorii și fumătoarele doresc să aibe dinți albi, dacă fumătorii doresc să prevină îngălbenirea urâtă a dinților, atunci unicul remediu este numai îngrijirea zilnică a dinților cu PASTA DE DINȚI ODOL. Drept consecință a compoziției sale deosebit de coloidale, pasta de dinți ODOL posedă o putere de curățire extraordinară de mare, ea având calitatea de a suga impuritățile ca un burete.

PASTA DE DINȚI ODOL face dinții strălucitor de albi, fără a ataca smalțul. Pasta de dinți ODOL este fabricată din cel mai fin material, curăță dinții fără a-i vătăma, deoarece materiile prime întrebuințate sunt mai puțin puternice decât smalțul de pe dinți.

eficace-curăță dinții menținându-i sănătoși

FAMILIE JAPONEZĂ LA MASĂ

Obiceiurile țăranului japonez se întemeiază pe o tradiție de 4.000 de ani. Fotografia noastră înfățișează un țăran japonez și familia sa la masa de prânz, care constă din orez.

ȘEFUL FLOTEI JAPONEZE ÎN PARTICULAR

Fotografia noastră îl înfățișează pe vice-amiralul Sankiki Takahashi, comandantul suprem al flotei japoneze, în casa sa din Tokio. El este îmbrăcat în vechiul port japonez și întreaga familie îl asistă când el pictează cu deosebită grijă o urare de noroc.

MICA JAPONIE SĂRBĂTOREȘTE ÎNTEMEIEREA IMPERIULUI

Investmântați în vechile porturi japoneze și nouile uniforme, tinerii din Japonia au sărbătorit laolaltă cu cei bătrâni 2596 de ani dela întemeierea imperiului. Fotografia noastră înfățișează copii japonezi, în uniformă soldătească de altădată și de acum.

ZIUA IMPERIULUI

Iată în fotografia alăturată un alt grup de copii în vechiul port japonez sărbătorind 2596 de ani dela întemeierea imperiului japonez.

Este
un noroc

pentru femeie!

că astăzi ele pot hotărî
singure viața soartei lor.

Mijlocul care permite femeii să înlăture toate consecințele neplăcute ale vieții sale de familie se poate obține întrebându-l

SEMORI

SEMORI este desinfectantul cel mai sigur contra oricărui urmă neplăcut și a oricărui fel de infecțiune. Orice femeie conștientă de îndatoririle sale, întrebăntă SEMORI. LA FARMACII ȘI DROGUERII

TUSEA

oricare ar fi originea sa este întotdeauna ușurată prin întrebunțarea

PASTILELOR VALDA

produs antiseptic incomparabil contra Răcelilor, Guturai, Laringite, recente sau învechite, Dureri de gât, Bronchite, Gripă, Astm, Emfizem, etc.

PASTILELE VALDA

care se vând numai în cutii originale purtând numele VALDA

Preț pentru public cutia Lei 33
La farmacii și droguerii

EMANCIPAREA FEMEII

Ca orice proces social, emanciparea femeii a însemnat o deviere a ei de la rosturile dinainte, o evadare în lupta grea pentru existență și pentru câștigarea unei independențe reale. Aceste eforturi se traduc însă printr-o vădită cheltuială de voință și de energie. Afirmarea personalității și perseverența dărză o înobilează, îi dă aureola luptătoarei pentru o cauză dreaptă, firească; dar noul drum al vieții înseamnă tot atâtea înfrângeri de ordin fizic, pe câte victorii morale. Organismul, neobișnuit cu atâtea eforturi, se debilitază, sângele pierde din compoziția sa tocmai elementul de rezistență, elementul bu-

nei funcțiuni organice: globulele roșii, de care depinde vitalitatea, vigoarea fizică, spiritul de inițiativă, activismul, caracterul, optimismul! Tonoglobine Irradié e tonicul ideal redresării fizice, de oarece favorizează înmulțirea globulelor roșii, stimulează ficatul, digestia, sistemul circulator, și echilibrează sistemul nervos. Dacă emanciparea femeii a fost un drept al ei, menținerea sănătății femeii, constituie o obligație, o datorie care decurge din însăși contractul pe care l-a semnat moralmente, atunci când i s'a recunoscut emanciparea și deci egalitatea cu tovarășul ei de luptă, bărbatul.

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select

Vulcanul din Europa începe să fumege

(CONTINUARE DIN PAGINA 7-a)

aviației Aliate. Aviația și marina, care până la acea vreme nu admitea decât serviciul zepinelor, au ajuns la convingerea că nu poate avea un serviciu folositor, decât împărțind aviația pe categorii: **vânătoare, recunoaștere, protecție și bombardament**, și nu cu dirijabile, care prin volumul lor erau mereu doborâte, de avioanele aliaților. Iată-l dar apărând pe d-l Fokker, cunoscutul constructor de avioane de astăzi, și care și-a oferit serviciile Germanilor, în timpul războiului. Construcția sa de avioane de vânătoare Fokker, echipate cu renumitele motoare de automobile Mercedes-Benz, au dat foarte mult de lucru aliaților, până ce-a apărut Spadul-Bébé de vânătoare, care se putea măsura cu avioanele germane. Prin această primă organizare ajungem la faimosul program american.

În momentul intrării în război a Statelor - Unite, în 1917, comandantul forțelor aeriene germane, generalul Hoepfner, actualul director al aviației terestre, întreprinde revizuirea detaliată a tuturor serviciilor existente, ocupându-se cu întărirea lor. Ajungem astfel la crearea unui program de lucru cunoscut pe vremea aceea sub numele de „Amerika Program”, regulament al Marelui Stat-Major din 17 Iunie 1917, care definea astfel necesitățile aviației și reîmprospătarea lor:

1. Se va da serviciului aviației 30.000 oameni, aleși din cei mai buni din armele existente; 2. Se vor construi 2000 avioane și 2.500 motoare pe lună, începând din Martie 1918; 3. Se va da aviației un serviciu de echipagii aeriene, începând din Octombrie 1917, cu 1.500 mitraliere.

Acest program a fost în întregime îndeplinit și la datele fixate. Această producție intensă permite astăzi, aviației germane, să fie în stare să fabrice aparate cu o mare rapiditate, dându-i astfel posibilitatea unei înnoiri continue a materialului. Prin tratatul de la Versailles, toată aviația Germaniei trebuia să dispară. Zic trebuia, deoarece niciodată Germania n'a încetat de-a avea o aviație militară, la înălțimea vremurilor. Sub masca aviației comerciale, ea și-a făcut toate gusturile. Avioanele sale de transport sunt astfel construite, încât numai în trei ore pot deveni cele mai puternice avioane de luptă.

Tot prin tratatul de la Versailles, i se interzice să aibă o trupă mai mare de 100.000 oameni, cunoscută sub numele de Reichswehr și 15.000 oameni pentru marină. Astăzi vedem că Renania este invadată de peste 500.000 oameni.

Aviația de vânătoare germană este înzestrată cu aparate de calitate excelentă Heinkel He-51 și Arado-65. Acestea sunt în număr de 405 și deși nu sunt prevăzute cu ultimele dispozitive tehnice, performanțele lor sunt destul de apreciable. Aviația de observare utilizează avioanele Henschel-122, așa zisele aparate misiune, pentru statul-major, în număr de 150; aviația de observare propriu zisă este înzestrată cu 675 aparate Heinkel monomotoare. La acest efectiv mai trebuie să adăugăm și 50 de autogire La Cierva care sunt construite în licență, de către uzinele Focke-Wulf.

Aviația de bombardament greu este înzestrată cu bimotoare Heinkel, Junkers Ju-85 și Dornier D. 23. Din acestea sunt 270 de bucăți, dar trebuie să luăm în considerare 188 aparate Junkers Ju-52, cu trei motoare, care actualmente îndeplinesc serviciul aparatelor de călători, pe liniile Lufthansei. Acestea sunt avioane de înaltă performanță și care se pot transforma în cele mai redutabile avioane de bombardament, în numai trei ore.

Aviația de bombardament ușor este echipată cu aparate rapide, bi și monomotoare, Heinkel He-70 și Junkers Ju-260. Aviația maritimă este și ea foarte bine înzestrată. Vânătoarea cuprinde 54 hidroavioane Heinkel (cu flotoare). 54 hidroavioane de bombardament, mono sau bimotoare Dornier D. S. 3 și Heinkel (tot cu flotoare). Aceste avioane pot realiza o iuteală mijlocie de 230-250 km. p. o. performanță foarte lăudabilă, dacă ținem seama de rezistența la înaintare, ce-o opun flotoarele.

Hidroaviația de observare este înzestrată cu 180 aparate, mono și bimotoare Dornier D. S. 3, apoi 18 hidroavioane de mare capacitate de transport, Dornier-Wall și Super Wall. Mai găsim apoi ultima construcție a uzinelor din Friedrichshafen, Dornier D. W. 18, care zboară cu peste 240 km. p. o. în mediu.

Hidroaviația de bombardament este înzestrată cu 270 aparate Junkers Ju-52 care zboară cu o iuteală de peste 240-260 km. p. o. în mediu.

Cam aceasta ar fi aviația militară a Germaniei de astăzi, însă să mai adăugăm că, din zi în zi, ies din aceste uzine gigantice, alte tipuri, din ce în ce mai perfecționate.

Dar organizarea aviației germane nu s'a oprit numai în a construi avioane multe. Fără terenuri, hangare, mecanici specializați, etc., adică tot ce constituie infrastructura, nu putea să se bazeze pe avioanele pe care le are.

Germania a înțeles foarte bine acest lucru și și-a împințit teri-

torul cu peste 250 de terenuri de aterisare. Apoi s'a dat vechea extindere bazelor de amerisare, necesare hidroaviației. Vechile baze din Marea Nordului, Baltica și insulele învecinate, sunt în plină prefacere. Găsim apoi în interior, baze de amerisare la Mecklenburg Brandenburg și Hanovra pe lacurile: Mueritz, Muegel, Tegel, Havel, Steinhudermeer.

Noua tactică aeriană a arătat necesitatea întregirii vaselor port avioane. În acest scop au construit vasele Westfalia și Suab și au amenajat catapulte, pe vasele lor de comerț Europa și Bremen, de unde se pot lansa avioane Heinkel.

În regiunea Rinului sunt organizate mai multe brigăzi aeriene, cu sediul la Colonia, Frankfurt, Darmstadt, Stuttgart, München și Nürnberg. Aceste brigăzi au în față, ca punct de atac, Parisul, pe care îl pot ajunge în mai puțin de două ore. Londra poate fi și ea bombardată, în numai o oră dela plecarea aparatelor din bazele lor. Către Cehoslovacia privesc brigăzile aeriene din Breslau, Dresda,

Weimar, Nürnberg și München. Regiunea cuprinsă între Morawska-Ostrava și Bratislava poate fi făcută praf și cenușă în numai o oră.

Acesta este adevărul asupra forțelor germane aeriene. Și am insistat numai asupra aviației, deoarece ea va juca rolul prim, într'un viitor război. Acțiunea marilor puteri trebuie să fie mai energică, dacă vor să stăvilească acest elan, ce caută să se impue cu forța. Și după cum am mai spus, dacă se încerca o constrângere a Germaniei, atunci când a călcat prima dispoziție a tratatelor, lucrurile ar fi mers mult mai ușor. Dar acest lucru să ne fie un învățământ și o constatare că toate dictaturile duc la război (Mussolini, Hitler, etc.)

Remus Ionescu

Excursiile revistei
„Realitatea Ilustrată”

DE PAȘTI
CU PAȘAPORT
COLECTIV LA:

V I E N A
și Budapesta
9 — 16 Aprilie
7.500 lei

A T E N A
și Istanbul
4 — 16 Aprilie
6.650 lei

ISTANBUL
Prinkipo, Eyub,
Skutari
9-15 și 11-16 Apr.
4.650 lei

P A R I S
Milano, - Elveția
3 — 18 Aprilie
17.700 lei

Informațiuni, prospecte
și înscrieri la biroul de
Voiaj al Ziarelor „Ade-
verul” și „Dimineața”
din str. Const. Mille
5—9. Tel. 4.10.04

DAȚI ZÂMBETULUI D-VOASTRĂ
UN NOU FARMAC

Dinții urâți și pătați, pot deveni atrăgători
— Dați-le albeața scânteietoare —

Crema dentară antiseptică specială, curăță și le redă
rapid albeața și strălucirea naturală

Oricât de frumoasă ar fi o față, dinții urâți o fac respingătoare. Dați dinților Dvs. îngrijirea specială antiseptică cu Kolynos, pe care dentiștii îl recomandă, fiindcă Kolynos distruge germenii vătămători ai gurii, cari sunt cauza petelor, decolorării și cariei. Aplicați numai jumătate de cm. pe o perie uscată, imediat spuma antiseptică

Kolynos curăță toată suprafața dentară, și pătrunde în cele mai mici interstii. Immediat dinții Dvs. capătă un luciu și o albeață minunată. Toata gura va fi purificată și împrospătată. Luați chiar azi un tub Kolynos, și dinții Dv. vor căpăta strălucirea și puritatea nestematei. Întrebuințați tubul mare — este mai spornic.

O armă prețioasă

Servindu-vă de Gyraldose pentru toaleta Dv. intimă, vă puneți la adăpost de afecțiunile specifice feminine, cari subminează sănătatea și vă îmbătrânesc înainte de vreme.

GYRALDOSE
DISTRUGE GERMEII MICROBIENI

LA FARMACII ȘI DROGUERII

Un sobol: sufleurul

D-ra Crețoiu (Margareta), d. Chicideanu (Faust) și d. Tassian (Valentin) în opera Faust. (Foto Rodrigo).

Scenă din actul I al Operei „De-ași fi Rege” a cărei premieră a avut loc recent pe scena Operei Române. (Foto Rodrigo).

Sufleurul.

CÂND cu atenția încordată priviți din stal desfășurarea spectacolului, toate mulțumirile voastre — sau poate vice-versa — merg către actor. Pe el îl aplauzați la sfârșitul actului și tot lui îi adresați laude sau criticile de rigoare. Nu vreau să afirm că actorul se împodobește cu penele altora, dar, vă rog să mă credeți, că nu este el alfa și omega spectacolului.

Teatrul, de altfel ca orice domeniu de activitate, își are sobolii lui, cari în taină, nevăzuți de marele public, contribuiesc într-o mare măsură la reușita unui spectacol.

În cutiuța așezată exact în mijlocul rampei ia loc cu vre-o câteva minute înainte de începerea reprezentației un om a cărui principală atribuție e să... șoptească.

Dacă la ridicarea cortinei, actorul — indiferent dacă știe sau nu rolul — ar constata lipsa lui, ar fi desigur amenințat de congestie. Aș compara rolul sufleurului în teatru cu acela al unei plase într'un circ unde acrobații fac periculoase salturi mortale. Desigur că nu întotdeauna se întâmplă accidente, dar încercați de scoateți plasa! Haralamb Lecca, extremist în toate acțiunile lui a desființat cușca sufleurului. Dacă n'ar fi revenit asupra acestei măsuri excesive, am fi avut prima grevă a actorilor români.

Filimon, primul sufleur al Naționalului, care a făcut din meseria lui un fel de artă, m'a invitat serile trecute să iau loc în „loja lui”. Coborim din scenă pe o scară de fer, o adevărată scară de vapor, în primul subsol al scenei. Un necunosător s'ar crede într'o imensă cameră de tortură din Evul mediu. În realitate, nu sunt decât trape, cari permit adâncirea sau înălțarea scenei. Iată trapa, care servește de groapă frumoasei Ofelia în scena cimitirului din Hamlet — groapa în care se bate fiul desmățatei Gertruda cu înfumatul Laert. Iată în fund cele două mari trape, întrebuintate în „Scrisoarea pierdută”, ca să-ți dea iluzia că cetățenii vin tocmai de departe ca să manifesteze pentru alegerea lui Agamiță Dandanache.

Cortina se ridică și mă aflu alături de Filimon, în cușca în care a stat Eminescu, Caragiale și marele om de teatru Paul Gusti. De prisos să vă spun că spectacolul are cu totul altă fizionomie. Iluzia dispare cu totul și cum n'o să fie așa când Filimon dă indicații actorilor să meargă când la dreapta când la stânga?

Dar Filimon nu suflă numai.

Pe măsută are vreo cinci butoane de sonerii: unul pe care apasă când într'o scenă sună un telefon, o sonerie de alarmă, când pe scenă se petrece ceva anormal, sonerie în legătură cu electricianul, un buton care sună în dreapta scenei pentru diferite semnale și unul în stânga scenei.

La ultimele replici ale actului, a întors întrerupătorul unui bec albastru, care e în legătură cu electricianul și cortinierul. Acesta din urmă se pregătește pentru coborrea cortinei, iar electricianul, pentru darea luminii în sală.

Când te afli în cușca sufleurului și auzi aplauzele, îți face impresia că toată sala strânută.

Filimon nu mai are nici o impresie, pentru că suflă de 25 de ani. Eu i-am mulțumit pentru ospitalitatea care mi-a dat — m'a tratat și cu o cafea!

Nu-l invidiez de fel! Când, din cauza unui actor care nu știe rolul, e nevoit și el să ridice glasul, voind și el să arate că știe să și vorbească, nu numai să sufle, spectatorii, se enervează: „Vai cum se aude sufleurul.”

Ioan Masoff

Dinți albi - respirație înviorată

Sedimentul de pe dinți — cât de neplăcut, tot atât de periculos, care încetul cu încetul atacă smalțul dinților, poate fi îndepărtat pe calea cea mai simplă. Dimineața în prima linie curăța-ți dinții cu Chlorodont, care are proprietatea să înlăture radical sedimentul de pe dinți. În același timp gustul de mentă din Chlorodont oferă o plăcută înviorare de dimineață. Seara apoi, înainte de culcare îndepărtează necondiționat resturile de mâncare dintre dinți, spălându-i încă odată cu pasta de dinți Chlorodont. Tubul mare Lei 30.—, tubul mic Lei 19.—.

Un stomac lenevit

e acela al celor mai mulți oameni aparținând vârstei mijlocii; al bărbaților și femeilor cari muncesc.

Cunoașteți, printre cei cari vă înconjoară, pe cineva care să nu fi avut, niciodată, acrieli la stomac, care să nu se plângă niciodată de senzații acide, de dureri de cap? Toate aceste supărări curente, — cele mai multe dintre ele, neglijate, — trebuie nicicând să apară la apariția lor. Altminteri le vom vedea amplificate. Ele pot deveni cronice, să vă amărase viața. Excesul de aciditate stomacală e la baza tuturor neplăcerilor provenite din stomac. O mică doză de Magnesia Bisurata în puțină apă neutralizează — în trei minute — acest exces de aciditate, însănătoșind și normalizând digestia. Nu uitați că Magnesia Bisurata, care e prescrisă de Corpul Medical e singurul remediu ce acționează instantaneu și nu creează nevoia obișnuinței (acutumanța): mulțumită ei vă puteți alimenta cu toate mâncărurile Dv. preferate fără teamă de dureri digestive. De vânzare în toate farmaciile și drogueriile, cu prețul de lei 75 sau în format mare economic lei 110.

DOCTOR

IONEL HAIMOVICI

STRADA ITALIANĂ Nr. 5

(colț Bulevardul Carol)

Telefon 382.71

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

DIRIJOR LA 12 ANI

Eduard Pejes, în vârstă de 12 ani, a condus recent corul bisericesc la Viena, cu prilejul unei mari ceremonii religioase. Debutul micului regisor a fost încununat de cel mai categoric succes.

MAMĂ LA 14 ANI

Una dintre cele mai tinere mame din lume este Mrs. Daniel Gonzales din Port Arthur, Texas. Ea este în vârstă de 14 ani și a dat naștere recent unui drăgălaș baby. Soțul ei este un mexican în vârstă de 20 de ani.

COPII MINUNE

CAMPION DE ȘAH

La Londra a avut loc recent un turneu de șah pentru fete sub 21 de ani. Fotografia noastră o înfățișează pe Elaine Saunders în vârstă de 9 ani și jumătate care a luat parte la concurs.

*„Scrisoarea ta m'a făcut să re-
trăiesc tot farmecul acelor
zile însoțite pe care le-am
petrecut împreună. Ea m'a
adus, ceva din fapta ta
minunată, acel parfum, im-
batător, pe care îl sorbeam
cu atâta nesat*

E tot o creațiune a casei
„Lady“ — faimoasa apă de
Colonia Chat Noir — pe care o
întrebuințează toate femeile dor-
nice de a-și menține afecțiunea
bărbatului pe care îl iubesc.

- Chat Noir este într'adevăr o
apă de Colonie minunată cu
efecte magice. Ea învăluie
întreaga Dv. ființă într'un nimb
fermecător, îi dă o frăgezime
primăvăratică ce stăruie în
amintirea acelor cari au sorbit
acest parfum suav.

- Apa de Colonia CHAT NOIR
— iată secretul a mii și mii de
femei care au reputerat cele mai
mari succese.

*Parfumul amintirilor duioase,
evocator al unor zile fericite...*

EAU DE COLOGNE
Chat Noir
UNE CRÉATION DE LA MAISON

Lady

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL X No. 479
25 MARTIE 1936

10 LE

**„Călcarea unilaterală a tratatelor
nu poate fi îngăduită, caci în acest
caz am intra într'o LUME GUYER-
NATA NU DE FORTA DREPTULUI
CI DE DREPTUL FORTEI”**

a spus d. Titulescu la Londra,
exprimând astfel lapidar gândul
tuturor statelor cari vor menți-
nerea păcii în Europa.

Fotografia noastră înfățișează pe
d. Titulescu după sosirea sa în
capitala imperiului Britanic.

VENIZELOS NU MAI E

O AMENII politici n-au de obicei o viață pacinică, de oarece fiind închi-
nați numai acțiunii, iar facultatea lor esențială fiind voința, sunt atrași
personal în vârtejurile pe care le provoacă. Dar viața lui **Venizelos** a
fost cu deosebire agitată și puțini sunt bărbații politici din Europa, cu o bio-
grafie mai tumultuoasă. I-a fost dat acestui Elen înzestrat cu o minte ageră, un
temperament combativ și o mistică dragoste de Elada, să cunoască, în decursul
a unei jumătăți de veac, evenimente și forme politice care se întâlnesc a-
iurea în răstimpul câtorva secole.

Și-a început activitatea politică în insula Creta, unde a văzut întâi lumina vieții,
pe vremea când patria lui suferea tirania e capricioasă, brutală, rușinoasă a pa-
dișahului de la Constantinopol. A provocat numeroase răcoale, împotriva au-
torităților turce, impilatoare și a luat parte cu entuziasm, la luptele crunte de
eliberare a patriei.

Da' Venizelos nu era omul care să se mulțumească numai cu atât. Crescut
în tradiția glorioasă a neamului lui, care a dat omenirii legislatori și mai cu
seamă artiști fără pereche, creatorii uneia din cele mai luminoase civilizații di-
nainte de apariția lui Crist, toate acțiunile politice ale revoltatului Cretan erau
îndreptate spre acest țel: Intregirea țării, în vechile hotare ale elenismului antic,
însuflețirea Grecilor de azi, cu duhul suprem de odioasă.

Când s'a pus, în 1914, pentru Grecia, ca pentru toate statele Europei, problemei
de răscruce a destinelor, el a trecut numaidecât de partea Angliei și Franței,

Eleftherie Venizeios pe cata-
falc.

cu toate că suveranul de-atunci al Greciei era de origină germană și dorea să
fie cu puterile centrale. Venizelos nu s'a dat înlături de la revolte de stradă,
de la surghiun, de la revolte secrete, până când, după înlăturarea suveranului,
a isbutit să-și alăture poporul de luptătorii pentru pace și justiție, din occident.
Dar superioritatea combativă a lui Venizelos a produs și agitații sterpe. Ul-
timul război civil din Grecia, care-a dus la instaurarea din nou a regelui Geor-
ge, împotriva marelui bărbat politic, a costat mii de vieți, a pricinuit nenu-
merate suferințe, ca până la urmă însuși Venizelos să recunoască legitimita-
tatea regalității și să recomande partizanilor supunere deplină și strictă disciplină.

Venizelos împreună cu
mareșalul Franchet d'Es-
perrey, vizitând o expo-
ziție la Salonic.

Venizelos împreună cu so-
ția sa și Sir Arthur Cros-
field, al cărui invitat a
fost în Anglia.

Această dureroasă, tragică întâmplare, care-a silit
pe Venizelos să fugă încodată din patrie și să
închidă pentru totdeauna ochii între străini, n'ar fi
fost cu puțință, dacă în Grecia ar fi funcționat nor-
mal regimul parlamentar. O personalitate ca a lui
Venizelos exercita, în chip fatal, o nemărturisită dic-
tatură, o teroare sufletească, după urma căreia s'au
molipsit, nu numai civilii, dar și comandanții de ar-
mată, obicinuiți să poruncească și să impună, nu să
discute. Într-o sănătoasă democrație, ca în Franța
și Anglia, personalitățile nu izbucnesc asemenea fo-
coaselor, ci se integrează vieții naționale, se supun
voinții majorităților, națiunii, singură răspunzătoare
de istoria ei. E ceea ce a înțeles și Venizelos,
deși prea târziu. —

**Dă
luciu auriu
părului blond
cel mai închis**

prin simplă spălare, fără decolorare vătămătoare.

Blondinelor! Imediat ce părul vostru a căpătat o neprecisă culoare blondă închisă, întreaga
văstră înfățișare și-a pierdut farmecul. Puteți însă obține din nou luciul fascinant, care stă
ascuns în părul vostru. Acest luciu vă redă grația, strălucirea și frumusețea. „Nurblond” redă
chiar și părului de cea mai mată și închis-blondă culoare, frumusețea de aur din anii copilăriei,
împiedicându-i pigmentarea. Milioane de femei cu părul blond deschis sau blond închis din
întreaga lume întrebuințează „Nurblond”, întrucât știu de mult că „Nurblond” este o adevărată
binefacere pentru blondine. Încercați această minunată cură cu șampon chiar azi și veți rămâne
surprinsă constatând cu cât se înfrumusețează părul vostru după o singură spăltură.
„Nurblond” nu conține substanțe colorante, nici Henna și nu are sodă sau alte substanțe
vătămătoare. Face o bogată spumă mătăsoasă, o onduiață mai durabilă și nu lasă obisnuitele
urme de săpun. „Nurblond” se află de vânzare pretutindeni. În caz de nemulțumire,
restituim banii. În străinătate cunoscut sub numele de „Blondex” și de „Stablond”. —
Reprezentanți exclusivi pentru România: Krafft & Herberth, Piața Libertății 7, Brașov.

NUR • BLOND ȘAMPON SPECIAL
PENTRU BLONDINE

ASPECTE DELA CONFERINȚA DIN LONDRA

Fotografia noastră îl înfățișează pe d. Paul Boncour, delegatul permanent al Franței la Liga Națiunilor, părăsind hotelul Savoy din Londra pentru a se duce la ședința Ligii, la Palatul St. James.

Fotografia noastră îl înfățișează pe d. Flandin, ministrul de externe al Franței și d. Corbin, ambasadorul Franței la Londra, părăsind ministerul de externe din Londra, după una din conferințele care au avut loc acolo.

SOSIREA DELEGATULUI ITALIAN

Fotografia alăturată înfățișează sosirea delegației italiene în frunte cu Signor Grandi (al doilea din stânga), ambasadorul

OPERATORII CINEMATOGRAFICI

au depus o activitate febrilă cu prilejul ultimului consiliu al Ligii. Fotografia noastră îi înfățișează cățarați pe acoperișuri pentru a filma de acolo sosirea delegațiilor.

REPORTERI FOTOGRAFI

fac cerc în jurul d-lui Flandin, ministrul de externe al Franței, în clipa sosirii acestuia la Palatul St. James, pentru a lua parte la ședința Ligii.

NOUL MINISTRU DE JUSTIȚIE AL ANGLIEI

Procurorul general al Angliei Sir Thomas Inskip a fost numit ministru de justiție al Angliei.

ODOL

APA DE GURĂ ODOL împiedică procesul de fermentare și putrefacție în gură.

ODOL înlătură mirosul urât din gură. ODOL înviorează și răcorește. APA DE GURĂ ODOL vă dă posibilitatea unei curățiri radicale și totale a gurii. ODOL menține dinții sănătoși și contribuie la buna stare a sănătății. Îngrijiți-vă gura cu ODOL. Nu mențineți numai dinții sănătoși, ci îngrijiți de sănătatea întregului Dv. organism.

e antiseptic

Pentru

Primăvara 1936

*Magazinul nostru este
cel mai bine asortat în*
MĂTĂSURI ȘI LENAJURI

*Vă puteți îmbrăca la
noi absolut după ultima
modă și totuși foarte estetic*

**LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE ÎN GHIARE**

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 / STR. CAROL 76-78-80-82 / STR. HALELOR 21

POMI FRUCTIFERI

Arbori pentru străzi, șosele și parcuri, brazi, trandafiri, pueți de salcâmi și glădice, vite altoite, etc., de calitate superioară, furnizează:

PEPINIERELE ȘTIRBEY-BUFTEA

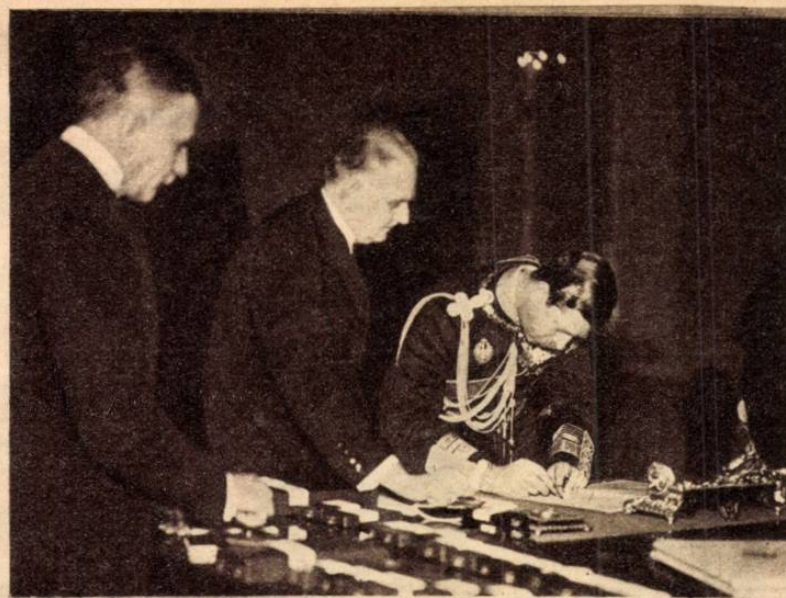
Reprezentanța generală în București 11
Str. Banului No. 2. — Catalog gratis la cerere.

Citiți:

"MAGAZINUL"

revista publicului select

NOUL COD PENAL

Cu o deosebită solemnitate a avut loc săptămâna trecută la Palatul Regal din Calea Victoriei, predarea și semnarea noului cod penal. Au asistat la solemnitate membrii guvernului și reprezentanții magistraturii din țară întreagă. Fotografii noastre înfățișează: Suveranul semnând noul cod penal. Suveranul întreținându-se cu d. Rădescu, care a reprezentat pe primul președinte al Curții de Casație. Dl. N. N. Săveanu rostind discursul din partea adunării deputaților.

(Fotografii Berman).

**Femeea, factor determinant
al armoniei conjugale**

Sunt și azi bărbați care limitează rolul femeii la funcția de gospodină, adică de sclavă a bucătăriei și a orânduielilor casnice. Numai că acest rol e, în fond, tare subevaluat. Căci a gospodări înseamnă în realitate a munci din greu, a depune eforturi neînchipuite, ca totul să fie la rostul lui, ca bucatele să fie gustoase și bine alese și ca femeia, atunci când vine stăpânul casei, să-l întâmpine îmbrăcată cochet, zâmbitoare și chiar fericită. Dar femeii, în calitate de soție și de mamă, îi mai revine și alt rol: ea e factorul determinant al armoniei conjugale,

fapt care îi impune calm și tact, calități posibile numai într'un organism sănătos și la un spirit bine echilibrat. Desigur, e ușor să pretinzi femeii să fie conciliantă, când se ivesc conflicte între soți. E chiar foarte comod pentru soți... Dar pentru că femeia e aceea care trebuie și vrea să cedeze, Tonoglobine Irradié, i se asociază ca un demn și devotat tovarăș, susținându-i echilibrul și stăpânirea de sine. Căci acestea depind de constituția sistemului nervos, care la rândul lui e în funcție de cantitatea globulelor roșii.

Conferința dela Londra

Fotografia de mai sus a fost luată în timpul conferinței Ligii Națiunilor la Palatul Saint James din Londra. Președinte este d. S. Bruce (Australia) — în fotografie pe scaunul cel mare, — la dreapta sa d. Flandin (Franța) și Signor Grandi (Italia), iar la stânga d. Avenol, secretar general al Ligii d. Eden (Anglia) și d. Litvinov (Rusia). În fund, în mijloc d. N. Titulescu (România).

NENOROCIREA DIN BUCEGI

A impresionat enorm groaznica nenorocire petrecută săptămâna trecută în Bucegi unde o avalanșă de zăpadă a omorât un grup de încercați turiști. În fotografia noastră inginerul Comănescu, unul dintre acei care și-au găsit moartea. Fotografia a fost luată cu prilejul unei ascensiuni făcute de Comănescu în vara trecută.

KALODONT vă sfătuiește astăzi: *De 2 ori pe zi---așa e bine!*

Toată lumea știe că resturile de mâncare rămase printre dinți încep să fermenteze într'un interval de 10—12 ore, în temperatura de 37 grade (C.) a gurii! Iată deci cea mai bună dovadă că nu ajunge /să ne spălăm pe dinți numai o singură dată, ci regulat de două ori pe zi, — așa e bine!

Și nu uitați: 3 puncte constituie avantajele Kalodontului și deci ale unei bune îngrijiri a dinților:

1. Spuma cea fină a săpunului special pentru dinți curăță temeinic dantura până și în locurile inaccesibile pentru peria de dinți;
2. Conține o substanță extrem de fină având proprietatea de a lustrui smalțul dentar fără de a-l ataca;
3. Oleatul sulfuricinic după formula d-rului Bräunlich îndepărtează treptat piatra periculoasă pentru dinți, împiedecând-o să se formeze din nou.

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

Tablou în patru scene

IN antichitate, conflictele dintre popoare se rezolvau prin biruința omului muschulos. Anibal a fost el însuși un bărbat voinic. Apariția elefanților în mijlocul luptelor, a detronat întrucâtva forța fizică a omului și legionarul nu s'a mai putut lipsi de acest auxiliar, cu trompă. În evul mediu se descoperă praful de pușcă, de către un călugăr alchimist și de atunci lupta se dă între armele de foc. Perfecționarea puștilor, mitralierelor, tunurilor — care în 1914 au bătat până la 120 de kilometri — au înlăturat aproape cu desăvârșire pe om, ca element de forță, preschimbându-l în auxiliar al mașinilor de fer și foc.

Avioane străbat văzduhul, în vreme ce pe pământ cad mereu alte victime.

Dacă ultimele războaie au fost ale tunurilor și tankurilor este sigur că războiul de mâine va fi al avioanelor și gazelor otrăvitoare. În asemenea caz deosebirea dintre luptătorul din tranșee, sau de pe așa zisul „câmp de luptă”, și cetățeanul pacinic, dinapoia fronturilor dispăre cu desăvârșire și trebuie să ne obișnuim cu gândul războiului integral, al întregii națiuni — cu femeii și copiii — împotriva bărbatilor, copiilor și femeilor națiunii adverse, până la totala exterminare. Ce-ar mai putea salva Crucea Roșie, în cazul unui asemenea război, e foarte problematic, sau foarte sigur: N'ar mai putea salva nimic.

Viziunea războiului de mâine trebuie deci să cuprindă neapărat umbra morții, care nu mai vine din tranșee sau din tunurile ascunse în lunci, ci de sus, din cer, din nouri, cari ascund avionul de bombardament. Cine va apuca asemenea groaznice zile, își va deforma cu siguranță imaginația — și nu va mai putea vedea un avion dedesuptul căruia pământul să nu se preschimbe în cimitire, cu numeroase cruci de lemn. Nici imaginea atât de grațioasă a mamei care alăptează copilul, simbolul milenar al păcii și al belșugului, nu va mai fi ceea ce a fost până acum. Mama își va hrăni copilul în grabă, copleșită, cu umerii aduși a ocrotire, alături de stâlpii și de fuioarele de sarmă ghimpată, unde poate fusese silită să nască.

Iar ca imagine universală, perpetuă, categorică și sinistă, mâna de fer, proteza jalnică, întinsă a cerșit, adăstând gologanul, pentru o bucată de pâine, recompensa jertfei sau pedeapsa de-a fi scăpat cu viață. Multiplicați tablourile! Vorbiți, scrieți, povestiți despre războiul groaznic care ne pânzește: Poate că vom găsi descântecul, care să-l alunge ca pe un vis urât!...

MÂNA MAGICĂ

O mână anonimă, cu degetele încărcate de inele groase, în care scapără uriașe briliante și safire, apăsând, la un birou masiv, butoanele de comandă, ale serviciilor unei întreprinderi extinse asupra unui oraș, asupra unei regiuni, asupra unei țări, asupra unui

În vreme ce bărbatul este departe, pe front în sinistra bătaie a gloanțelor, mama și copilul stau acasă și-și așteaptă cu resemnare soarta.

Pe câmpul de luptă oamenii nevinovați zac morți, ciuruiți de gloanțe.

O mână misterioasă apasă pe un buton și declanșează războiul aducând groază și nenorocire printre oameni.

continent, există simbolul mai perfect și mai spăimântător al vremii noastre?... Tot ce se mișcă sub ochii noștri în lume, automobilele, trenurile, avioanele, transatlanticele, toate furnalele care mânjesc albastrul cer senin, cu fum și funingine, alaiul de robi ai pământului subteran, cari scormonesc cărbunii, făpturile de iad, care se prăjesc pe'n cetel în fața cuptoarelor de fer și cocs pentru zămislirea oțelului, tot ce vedem și ce nu vedem, toată agitația zilelor noastre, totul e sub comanda câtorva degete, cu inele, care apasă seria de butoane netede, depe o masă de nuc masiv. Când această mână se ridică de pe butoane, spre a intra leneș în buzunar, sau spre a se întinde către o cupă de șampanie, minele de cărbuni încetează lucrul, porțile uzinelor se închid, avioanele aterizează forțat, transatlanticele mucegăesc în porturi, grânele putrezesc în saci, portocalele în lăzi, cafeaua pe cheiurile calde ale porturilor — și foamea intră în casele mici cu mame palide, supte de copii rachitici.

Mâna magică nu e însă lipsită cu desăvârșire de conștiință. Atâta suferință omenească o înfioară — o înfioară de teama de-a nu-și pierde într'o zi inelele, de superstiția că dacă prea mulți oameni săraci n'au pâinea cea de toate zilele, s'ar putea să n'o mai aibe nici mâna prea bogată.

Din „criza economică” vedem țâșnind, deodată, un elan constructiv. Muncitorii sunt chemați din canti-

nele de asistență socială și înscriși din nou în birourile de angajament din fabrici, de lângă mine, de lângă puțurile de petrol. Mamelor le vine laptele în sân, pentru muncitorii de mâine.

Dar toată această răscolire de energii nu e pentru construcții de locuințe igienice, pentru îmbrăcarea celor goi, pentru repararea drumurilor, înălțarea școalelor, ci pentru construcții de tunuri, cu țevi lungi, pentru roți de chesoane, pentru căști de oțel, pentru sârmă ghimpată, pentru avioane de bombardament, pentru submarine cu torpile — pentru războiul de mâine.

Mâna magică a reînviat „idealul” războiului, care are marele avantaj că dă poporului de lucru, pentru câțiva ani, iar după ce lucrul încetează, arunci poporul împotriva altui popor, mânuit de altă mână anonimă, ca după un măcel de cinci ani, să scadă numărul celor flămânzi.

De veacuri acest joc sinistru se repetă — l-am văzut mai ieri și în zilele noastre vedem pregătindu-se iar, sinistru joc de mâine.

A.

(Foto Laszlo Roth)

Mâna de lemn incapabilă să mai lucreze cerșește în stradă.

Avioane străbat văzduhul pentru a popula cimitirele cu eroi.

România de azi

Avem 20 milioane locuitori. Avuția în animale a țării e de 45 milioane lei

INTR'UN articol trecut am dat câteva date asupra României de acum 50 de ani. În rândurile ce urmează ne vom ocupa de România de azi. În primul rând nici un statistician nu ne-ar putea spune cu precizie câți locuitori avem în 1936, ținând seama că un recensământ se face odată la 10 ani.

PESTE 20 MILIOANE DE SUFLETE

La 30 Decembrie 1930 țara avea o populație de circa 18 milioane și jumătate suflete, conform recensământului de atunci. Bucureștii aveau circa 680.000 locuitori, intrând în această cifră și populația localităților suburbane.

Au trecut 5 ani și mai bine. Un recensământ general costă o avere și nu se va putea face altul înainte de 1940. De altfel și statele bogate își fac bilanțul demografic din 10 în 10 ani. Într-o jumătate de deceniu țara noastră a căpătat un spor apreciabil al populației, prin nașteri și imigrări.

D-l **Sabin Manoilă**, directorul general al recensământului, într-o conferință ținută la radio a evaluat excedentul nașterilor asupra morților, dela data recensământului până la 31 Decembrie 1934, la impresionanta cifră de 1.200.000 inși.

Populația țării crește dar cu 300.000 locuitori pe an. Ea a crescut deci cu cel puțin 1 milion și jumătate de suflete dela 31 Decembrie 1930 până la 31 Decembrie 1936.

Dacă mai adăugăm vre-o 80.000 copii născuți în primele 3 luni ale anului 1936, rezultă, că până la apariția acestor rânduri România va avea peste 20 milioane locuitori.

Sub Vodă Cuza ambele principate aveau laolaltă 4 milioane suflete.

ROMÂNIA A AJUNS UNA DIN ȚĂRILE MARI ALE EUROPEI

România a ajuns azi printre cele mai mari țări din Europa, ocupând primul loc după Italia

prin suprafața ei geografică și fiind plasată după Spania prin numărul locuitorilor. Diferențele sunt mici, anume:

Suprafața

Italia 310.000 Km. pătrați
România 295.000 Km. pătrați

Locuitori.

Spania 22 milioane locuitori
România 20 milioane locuitori

Am luat pentru România cifra minimală de 20 milioane locuitori, deși e foarte probabil ca adevărata cifră să fie mai mare cu câteva zeci de mii de inși.

Regele Carol II.

Piața Universității.

Palatul telefoanelor.

AVEM ANIMALE DE 45 MILIARDE LEI

Înainte de război România era mare exportatoare de grâu. A doua bogăție a țării era petrolul, în al treilea rând veniau animalele și produsele lor.

Azi situația s'a inversat. În primul rând vine bogăția zootehnică a României, petrolul se menține în locul al doilea, iar agricultura a ajuns la locul al treilea. De fapt tot suntem țară agricolă, de oarece vitele și păsările ce exportăm sunt hrănite tot cu producția solului nostru. **Animalele țării, după evaluarea Ministerului Agriculturii, reprezintă o valoare de 45 miliarde lei, iar media produselor lor valorează 26 miliarde.** Din nefericire stăm încă prost din punctul de vedere al apărării sănătății animalelor și deci a posibilității de combatere a epizootiilor.

D-l **prof. dr. Udrischi**, decanul facultății de medicină veterinară, a arătat că România e una din țările cele mai sărace de pe glob în medici veterinari. Germania are un medic veterinar la 8.000 animale, Jugoslavia unul la 31.000, iar România are abia un veterinar la 60.000 animale!

Și nu e de mirare. Nu consultă țăranul un doctor când îi e bolnav copilul și va consulta un veterinar când i se îmbolnăvește o găină, o oaie sau chiar un vițel!?

Valoarea exportului animalelor domestice din România s'a cifrat în anul 1933 la suma de 29 miliarde și 132 milioane lei.

AURUL ROMÂNIEI

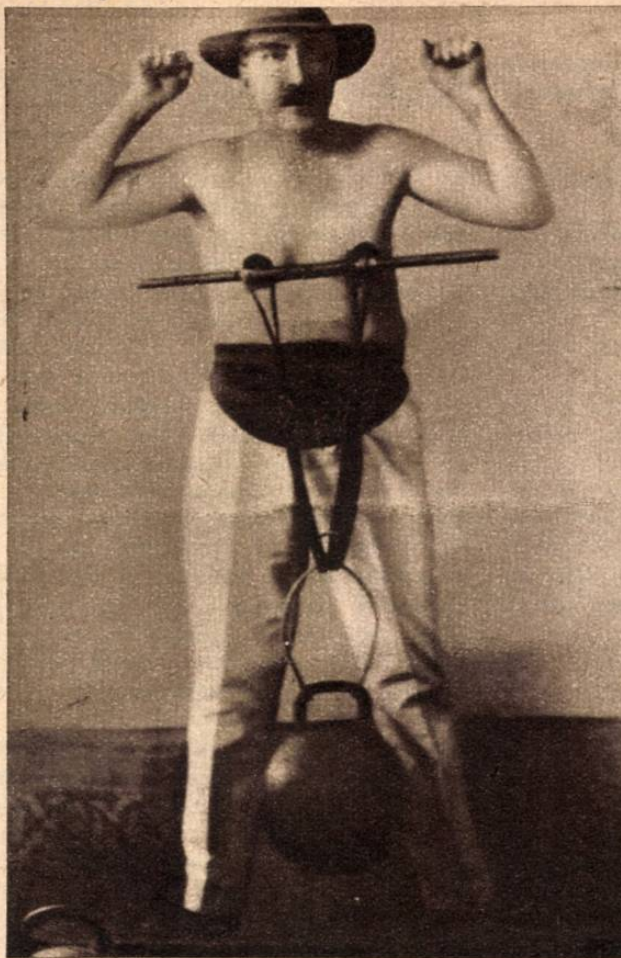
O altă bogăție a României, care va fi din ce în ce mai bine exploatată, e aurul. România va deveni până în zece ani cea mai mare exportatoare de aur din Europa.

Aurul a fost, este și va fi, probabil multă vreme, singurul arbitru al destinului omenirii.

Producția aurului românesc e în continuă creștere. Dela câteva sute de kilograme pe an, s'au extras 3.166 Kg. în 1933 și aproape 5.000 Kg. în 1934.

Vom ajunge până la 1940 să scoatem din munții noștri un vagon de aur pe

Pentru a-și face loc în lumea fenomenelor, căpitanul Ringman n'a ezitat să facă apel la concursul chirurgilor.

„Femeia trunchiu” distribue admiratorilor autografe cu gura.

bârlită a unuia dintre asistenți... în timp ce pe figura omului cu loveditor de mulțumire de sine.

ându-se că nu mai putea rămâne între noi. Picioarul său drept între degetul său mic și cel mare un bilet de bancă, pe care epărtă demn, după ce-și înfundase cu călcâiul pălăria în cap.

A fost bună, în seara aceea la Londra, dar am încă în urechi

te foarte fericit; tot atât de fericit ca semenii săi, fiindcă excepțională, o vedetă rară. Când îi priviați cu desgust picioarele ndru și mai plin de el și vă asigur c'a plecat încântat, convins ra rasii celor normali ai cărei reprezentanți mediocri suntem. „Știu veți da niciodată crezământ, atâta timp cât un psiholog nu va nd mecanismul fericirii, la fenomene.

DOMNUL MARCELLIN

marul vieții de Circ Ambulant și numai atunci a avut loc cea omenele.

prima defilare a trupei Julius Gleich, spectatorii părăsiseră arena; orașul. În imensul cort nu mai rămăsese nimeni, în afară de gar—ciucit pe ultima treaptă a căruciorului său de — unicul fenomen lin. Pe vremea aceea avea 40 ani și măsura 80 de cm. ceea ce pitic. Din frageda sa copilărie, exercitase obscura meserie de te, și niciodată nimeni nu dăduse importanță enormului său cap de copil rahitic. De două ori pe zi era adus în căruciorul lui, să se joace, după care nimeni nu-l mai băga în seamă.

trebuie să se simtă foarte nenorocit.

șahul d-nule Marcellin?

u-i va putea fi de nici un folos. Mai mult chiar am înțeles că îl se pune la adăpost de orice întrebare indiscretă, din parte-mi, cerurile la punct: — Ar trebui să mă înțelegeți: toate orașele ies? Pentru a mă arăta în public, dându-i puțința să mă ad-

mare și o normală prea Piticul Bella, de 75 de centimetri, cari s'a sinucis când a auzit că s'a descoperit unul mai mic decât el.

Nu ar fi frumos din partea mea să afixez, în fața ca. marazilor mei, întreaga mea superioritate. Nici odată nu mi-ar ierta-o, săracii, sunt și așa destul de geloși. Imi închipui că ați observat câtă invidie mă înconjoară, în fiecă seară, când imi execut numărul!

Nu-i urăsc însă pe acești bieți nenorociți! Nici nu-i bag în seamă, fiindcă invidia lor este lesne de înțeles.

Nu-mi amintesc să-i mai fi putut răspunde ceva lui Marcellin. dar știu bine că nu mi-a fost greu să-mi iau rămas bun dela el.

— Dragă d-nule, scuzați-mă, acum trebuie să mă duc la culcare; înțelegeți nu am dreptul să mă obosesc! Fenomenele sunt ca obiectele de vitrină. Cu cât sunt mai prețioase, cu atât trebuiesc mai bine îngrijite! Vă doresc noapte bună!”

La Chicago, m'am lămurit de ceea ce poate însemna târgul fenomenelor....

OMUL INCORNORAT

În sala de așteptare a [d-lui William B., reprezentantul pentru Chicago al circului Barnum, se aflau, în acea

zi, vreo douăzeci de gentlemen, îmbrăcați la fel cu toată lumea, rași proaspăt, politicoși și discreți, dar cari prezentau toți această uimitoare particularitate: aveau coarne în frunte.

Se văd destul de multe spectacole la Chicago, ca să nu te miri prea mult, când întâlnești ceva asemănător. Am salutat cât se poate de natural adunarea și greu am pus stavilă dorinței mele copilărești de-a întreba pe amfitrion, dacă hotărâse să se ocupe pe viitor, de divorțuri.

De altfel William B., intră direct în chestiune:

„Acum trei zile, o informație destul de vagă, mă înștiințează că în Chicago ar trăi un personaj ciudat, care are pe fiecare tâmplă niște coarne, lungi de 18 cm. Acum m'am pus pe căutat...”

Am dat dispoziție tuturor posturilor de Radio, din partea locului, să anunțe, din cinci în cinci minute: Allo, allo! onorabilul gentleman, a cărei frunte este împodobită cu două coarne lungi de 18 cm. este rugat să se pună în imediată legătură, cu William B... reprezentantul Circului Barnum. Suma de 1000 dollari îi va fi vărsată la semnarea unui contract. demn de invidiat pe timp de cinci ani.

enirea nu merită atâta!

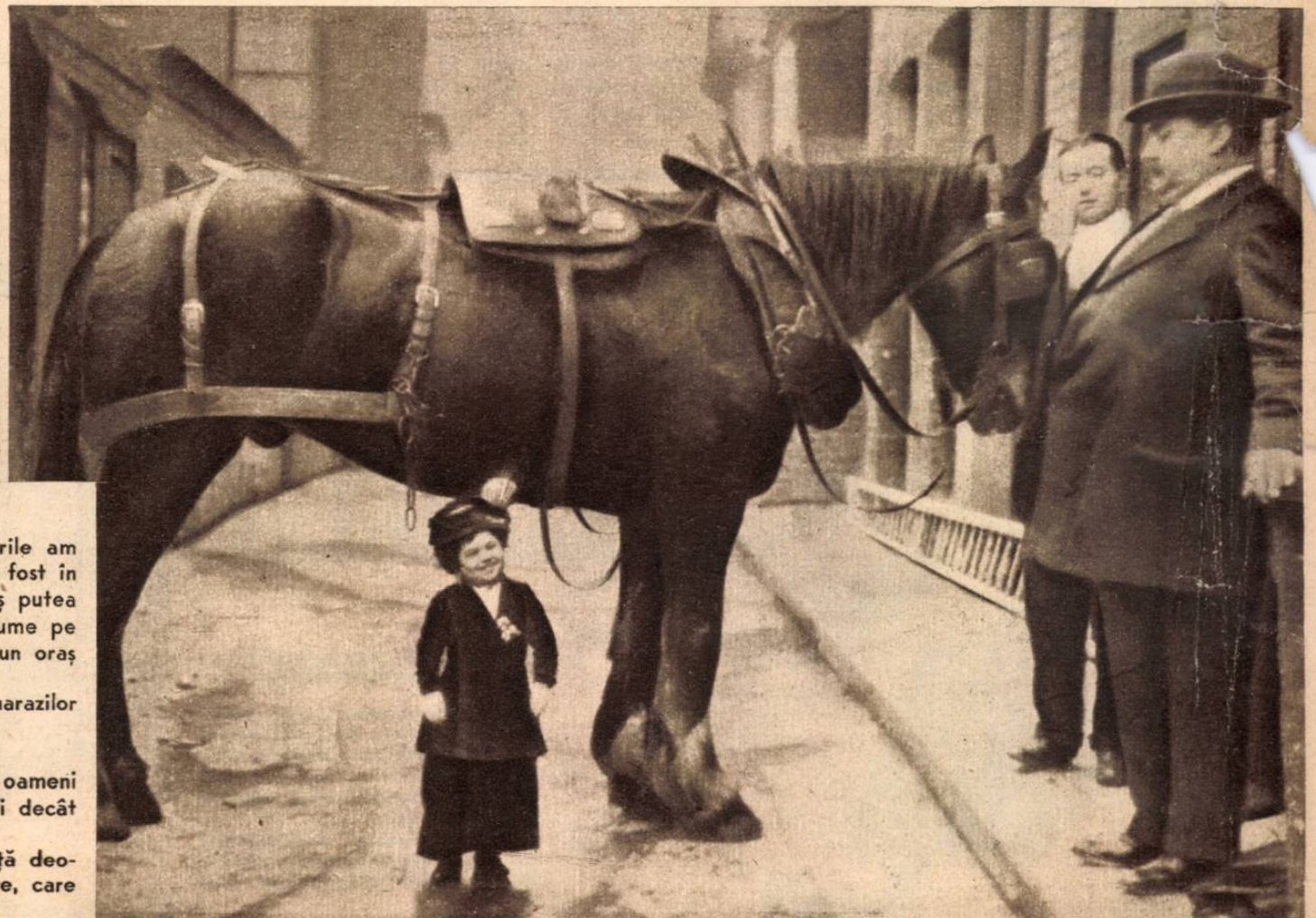
ani, am făcut de cinci ori înconjurul lumii, cu circurile am mele călătorii eu nu am părăsit niciodată cortul. Am fost în reaga Americă, am colindat Europa de 10 ori și nu aș putea te țări, pe care nu le-am văzut. Singurul oraș din lume pe nde m'am născut. Ah, acesta pot să vă spun că este un oraș

, cu voință, într'un circ, te lipsești de tovărășia camarazilor

și marele său cap:

lege. Ceilalți ies și petrec, Asta-i dreptul lor. Ei sunt oameni serio care se învață în orice caz, tovărășia nu le poate fi decât

a pot purta, ca oricare dintre d-voastră. Eu sunt o ființă deosebită; este un dar, pe care l-am primit la naștere, care

În lumea întreagă nu sunt decât 3 pitici suficient de mici pentru a avea o valoare mare.

Il mai caut, inserând, în toate cotidienele, anunțuri redactate cu litere enorme, cari repetă ochiului ceea ce radio-ul adresează urechilor.

Il caut... dar nu-l găsesc!

— Totuși dragul meu, pare că toți acești domni din anticameră, au aceleași semnalmente!

— Am primit vizita a mai mult de două sute din aceștia; toți sunt farsori naivi, cari speră să se pricopsească, depe urma unor mici cocoașe fără importanță și fără interes. Nu au nimic comun cu un fenomen!

— Și-i atribui d-ta o valoare comercială atât de mare, omului cu coarne?

— Trebuie să afli că fără a avea nici urmă de certitudine, am și investit 4000 dollari pentru căutarea lui, 4000 de dollari, cari par pierduți...

Și totuși dacă-l găsim, omul cu coarne, ne va aduce în primele luni de exhibiție 1000 dollari pe zi. Apoi, până la expirarea contractului de cinci ani în medie 400 dollari... Să știi că beneficiile unei atari exploatare nu pot fi, în nici un caz, inferioare; sunt sigur c'ai început să înțelegi motivele pentru cari am poftă să găsesc pe omul cornut!

IUBIRE NEFERICITĂ.

A patra întâlnire la Paris...

Marguit și Mary S... sunt surori, cum nu se poate mai surori. Ele s-au născut în aceeași zi a aceluiași an, sub același cer californian, acum douăzeci de ani. Ele posedă printre alte bunuri comune, un tată, o mamă, o pulpă câteva viscere abdominale și aceeași profesiune: sunt surori siameze.

Sunt vedetele lumii fenomenelor. Marguit și Mary călătoresc, prin contract, în cabine de lux, vegheate de d-na Mamă; ele descind în Palace-uri și plimbă o cameristă, angajată exclusiv în serviciul lor.

Marguit și Mary sunt bogate, Marguit și Mary cântă la pian, ca Wiener și Doucet; așa cel puțin afirmă programul. Marguit și Mary sunt fericite; au aerul cel puțin pe fotografie.

Totuși, în cele două suflete — acestea bine separate — ale lui Marguit și Mary există o dramă...

Ele sosesc târându-se ca niște animale respingătoare, în apartamentul Hotelului Ambasador, unde le așteptam, împreună cu impresarul lor parisian; se trântiră pe o canapea.

Aflu marile evenimente ale vieții de familie: Mary — logodită, încă de acum cinci luni cu un comerciant de automobile, din Los Angeles—vrea să se mărite cu orice preț și cât mai curând. „Nici nu știu cum s'o mai rețin, bunul meu domn; pare o fiară sălbatecă! Are neapărată nevoie de bărbat și noi, cari suntem oameni cum se cadel!”

Neînțelegerea constă în faptul că d-na Mamă nutrește dorința legitimă să-și mărite odraslele în aceeași zi: „Ar fi atât de induiesotor, două mirese!” Marguit ar avea un pretendent un judecător de instrucție din Stuttgart, un om foarte bine, care și-a făcut cererea prin corespondență, fără a cunoaște măcar obiectul dragostei sale, dar copilul îndărătnic vrea să rămână fată bătrână, împotriva voinței mamei. Iată în ce constă toată drama.

Și-mi amintesc că, în clipa când mi-am luat rămas bun, aiurit, desgustat, îl aud pe impresar, dând mamei acest sfat practic: „Sunt de părere s'o măriți pe Mary; poate să-i facă gust și lui Marguit!”

Castelul ingerilor și al spaimelor

(Continuare din pag. 11-a)

de Guido Reni, pe când aceasta se afla în închisoare. Tabloul se găsește acum la palatul Colonna și e considerat ca cea mai patetică reprezentare a durerii și suferinței omenești. O altă tragedie, ce se leagă de acest castel, a fost aceea a cardinalului Caraffa care fusese cât pe aci să iasă Papă, în alegerile ce se terminară cu urcarea lui Pius al IV-lea, pe tronul papal. Cardinalul fu acuzat că ajutase fratelui său, Giovanni Duce de Paliano la asasinarea soției acestuia din urmă și a iubitului ei. Acțiunea fusese deschisă de către un aprig dușman al cardinalului, acuzatorul public Pallantiero pe care după spusele unora, cu câțiva ani mai înainte Caraffa, l-ar fi închis supunându-l la torturi.

După un lung proces, Cardinalul fu condamnat la moarte odată cu fratele său, un eveniment aproape fără precedent pentru un personaj de situația lui. Pe ducele de Paliano l-au decapitat pe piațeta din fața castelului Sant'Angelo, dar când veni rândul Cardinalului, autoritățile găsiră că execuția sa în public ar fi fost o insultă pentru cler și-l strangulară în închisoare. Se povestește că gădele ar fi aruncat o funie pe după gâtul cardinalului, în vreme ce acesta-și spunea rugăciunile, dar funia se rupse. Călăul făcu un al doilea laț dar și acesta se rupse, așa că în cele din urmă, îl gâtui cu mâinile. Cinci ani mai târziu, sub domnia unui alt Papă, Pius al V-lea, procesul cardinalului fu redeschis, la cererea unor rude și după lungi debateri tribunalul îl declară nevinovat, nu numai pe el, dar și pe fratele său. Acuzatorul Public Pallantiero fu atunci decapitat, iar familia Caraffa își redobândi bunul nume și onorurile.

Străvechiul castel a fost urât într'un chip de plâns, la 1870, la ocuparea Romei de către trupele Italiei Unite. S'a hotărât atunci întărirea malurilor Tibrului și două din bastioanele castelului, dinspre râu, fură dărâmate. Pitoreștile fortificații, ridicate de papi, începură să dispară treptat, pentru că șanțul, care era umplut cu apă stătută, producea malarie și trebuia umplut. Un șir de magazine construite sub Papa Urban al VIII-lea, ascundeau în parte Castelul și-i știrbeau din măreția înfățișării. Dar edificiul acesta avu parte de un tratament și mai prost, acum în ultima vreme, când Muzeul Mecanicilor Militari fu instalat aci și directorii săi adăogară o nouă serie de clădiri, care sfârșiră prin a ascunde castelul aproape cu desăvârșire. Funcționarii muzeului își construiră și ei niște căsuțe modeste, în umbra edificiului și-și făcură pe bastioane grădini de zarzavat, utile, nimic de spus, dar inestetice. Grădinarii aduseră cărute cu pământ și îngrășăminte, până când partea centrală a Castelului ajunse de nu se mai vedea decât pe jumătate.

Distinsul arhitect italian Attilio Spaccarelli se frământă de mai mulți ani indignat de aceste vandalisme. Visul său era să redea castelului înfățișarea de pe vremea când fusese un edificiu central în viața romană și să-i reconstruiască fortificațiile medievale.

Dela guvern nu putu obține însă nici un ajutor în acest scop, până la venirea lui Mussolini. Atunci și planul, care fusese respins atâtea ani, fu acceptat de către dictator, într'o singură zi. Ducele trimise după arhitect și-i ordonă să înceapă imediat lucrul. Reconstituirea este acum terminată. Această splendidă

înfăptuire a costat aproape 200 milioane lei și redă Romei un măreț model de arhitectură militară, de pe vremea Renașterii. Fortăreața este deschisă publicului până seara târziu. Vizitatorul poate intra în celulele unde-au fost închisi Beatrice da Cenci, Benvenuto Cellini și alte personaje faimoase, și poate rătăci prin galeriile, de unde garnizoana apără castelul, în cursul numeroaselor asedii.

Pe cele cinci bastioane ale fortificațiilor, arhitectul a plantat mici păduri de brazi, ce armonizează de minune cu arhitectura castelului, făcându-l mai plăcut ochiului. În jurul înălțelor ziduri ale fortăreței se află alei de stejari, ce pornesc în diferite direcții asemeni unor raze, iar șanțul a fost transformat într'o pașiste verde. Din vârful acestui castel, vizitatorul are cea mai întinsă perspectivă asupra Romei.

Restaurarea aceasta înseamnă un nou stadiu, în programul edilitar inaugurat de către Duce.

R

RAZELE LUMANĂRII DIN LONDRA DESCHID UN MUZEU LA NEW-YORK

Sir William Bragg, renumitul savant, a aprins în camera lui de lucru, pe biroul lui Faraday, o lumânare, și în mod automat muzeul de știință și industrie din Rockefeller Center (New-York) a fost inundat de lumină. El a explicat fenomenul, prin radio, auditoriului din muzeul din New-York, în rândul căruia se afla și profesorul Einstein, arătând că lumina lumanări a fost transformată în impuls electric, și trimisă la International Post Office, Telephone Exchange din Londra. De aci acest impuls electric a plecat prin cablu subteran până la stația de radio din Rugby, a fost întărit și trimis sub forma de unde scurte radio-telefonice până la o altă stațiune de de radio, care culegând acest curent electric l-a trimis din nou prin fir, până la Rockefeller Center. Aci a fost din nou întărit și folosit la aprinderea unei lămpi Westinghouse, veche de cincizeci de ani.

Aceasta la rândul ei a pus în circuit o serie de lămpi cu mercur, și astfel muzeul a fost iluminat.

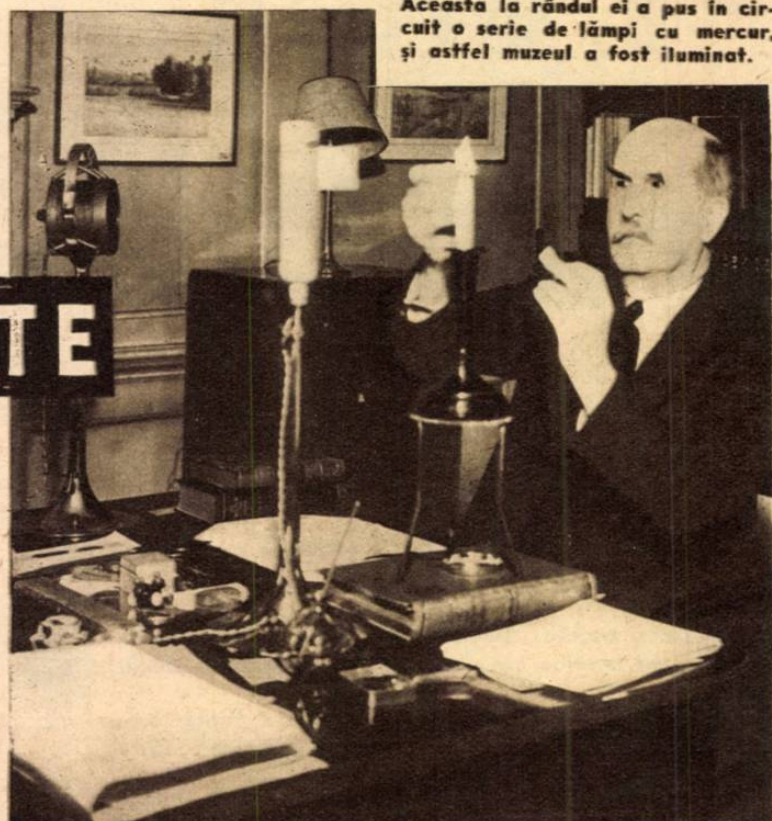
DIN

STRĂINĂTATE

MORMINTE DE ACUM TREI MII DE ANI DESCOPERITE IN AUSTRIA

Dintre ultimele descoperiri arheologice, se insistă mai mult asupra recentelor săpături făcute la Meersch în Austria. S'au găsit oseminte din vremea ilirilor, de acum trei mii de ani.

Fotografia noastră îl înfățișează pe cunoscutul arheolog austriac Josef Hôrbarth la analiza unui schelet.

PANTALONII RASULUI MULUKHUETA

După victoria dela Amba Aradan, italienii au pus stăpânire pe oraș. Din palat ei au luat o mulțime de trofee uitate acolo de rasul care a fugit. Fotografia noastră înfățișează uniforma de gală a rasului.

DANS EXOTIC

Un dans executat de Santali la un garden party dat în cinstea lui Sir John Anderson, Guvernatorul Bengalului, în cursul recente sale vizite la Adina, localitate situată în Nordul Bengalului.

MICUL GRĂDINAR

Acest pui de voinic ajută tatălui său la grădinarit și nimic nu-i pare prea greu. Dar poate că atunci când va fi mare, grădinaritul n'are să-l mai pasioneze atâta.

CRUCEA ROȘIE JA- PONEZĂ ÎN ABISINIA

Japonezii au trimis o mulțime de ajutoare în Abisinia. Fotografia noastră înfățișează încărcarea materialelor Crucii Roșii japoneze în momentul plecării spre Adis-Abeba.

IIUS VĂZUT DE „PENITENȚI”

O imagine în lemn a lui El Cristo (Iisus Cristos) așa cum o văd Penitenții, o sectă religioasă care s'a înființat în tot Noul Mexic. Trupul mântuitorului este acoperit cu o fustă deoarece secanții consideră că el n'a fost nici bărbat și nici femeie...

CASA LUI LINDBERGH ÎN ANGLIA

Colonelul Charles Lindbergh a închiriat pentru familia sa o veche casă de țară la Sevenoaks în Anglia. Casa aparține deputatului englez Harold Nicolson.

CEA MAI MICĂ ȘI CEA MAI MARE PORTOCALĂ

La concursul anual dela St. Bernardino (California) fermecătoarea expozantă din fotografia noastră a prezentat cu mândrie, această monumentală portocală alături de una extrem de mică.

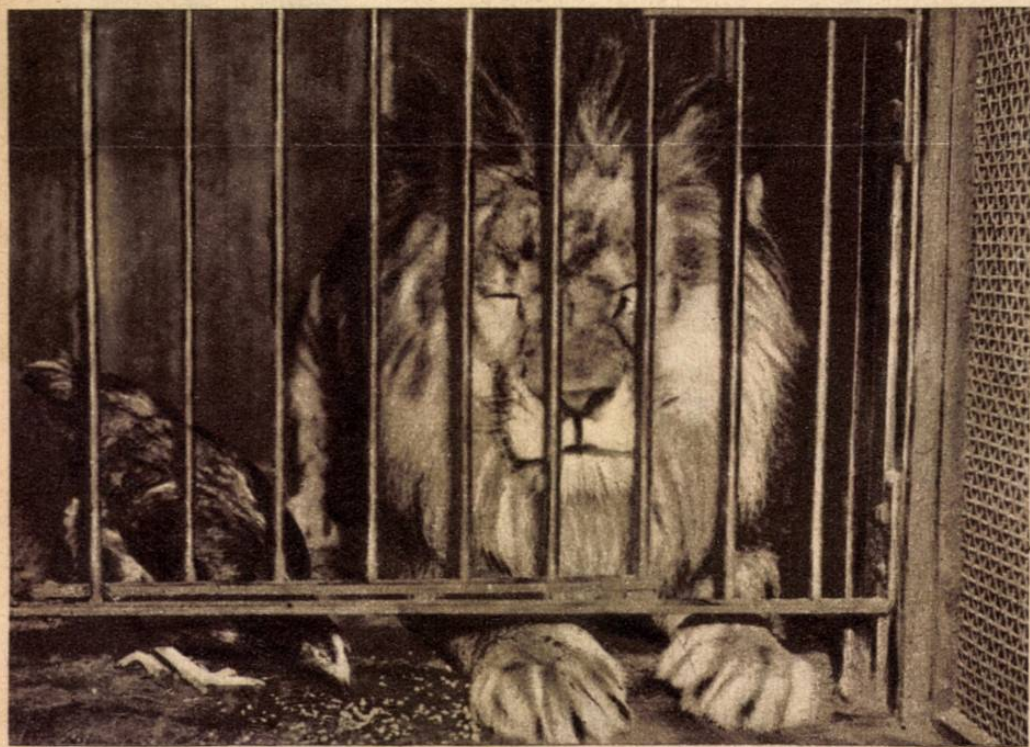
MAESTRĂ IN TORTA CU CIREȘI

Mrs. Corneila Linhardt din Lochman (Monada), a fost proclamată campioană la recentul concurs pentru facerea tortelor cu cireși, care a avut loc la Chicago.

CURIE SCRITOARE

Fotografia noastră o înfățișează pe d-ra Eva Curie, fiica d-lui și d-nei Curie, renumiții descoperitori ai radiumului, care scrie actualmente o biografie asupra vieții mamei ei.

UN LEU CĂRUIA NU-I PLACE CARNEA ALBĂ

Fără îndoială că leului din fotografia noastră nu-i place carnea albă. Altminteri n'ar fi stat o clipă pe gânduri și-ar fi înfulecat nevinovata găină care a fost așezată în cușcă alături de el.

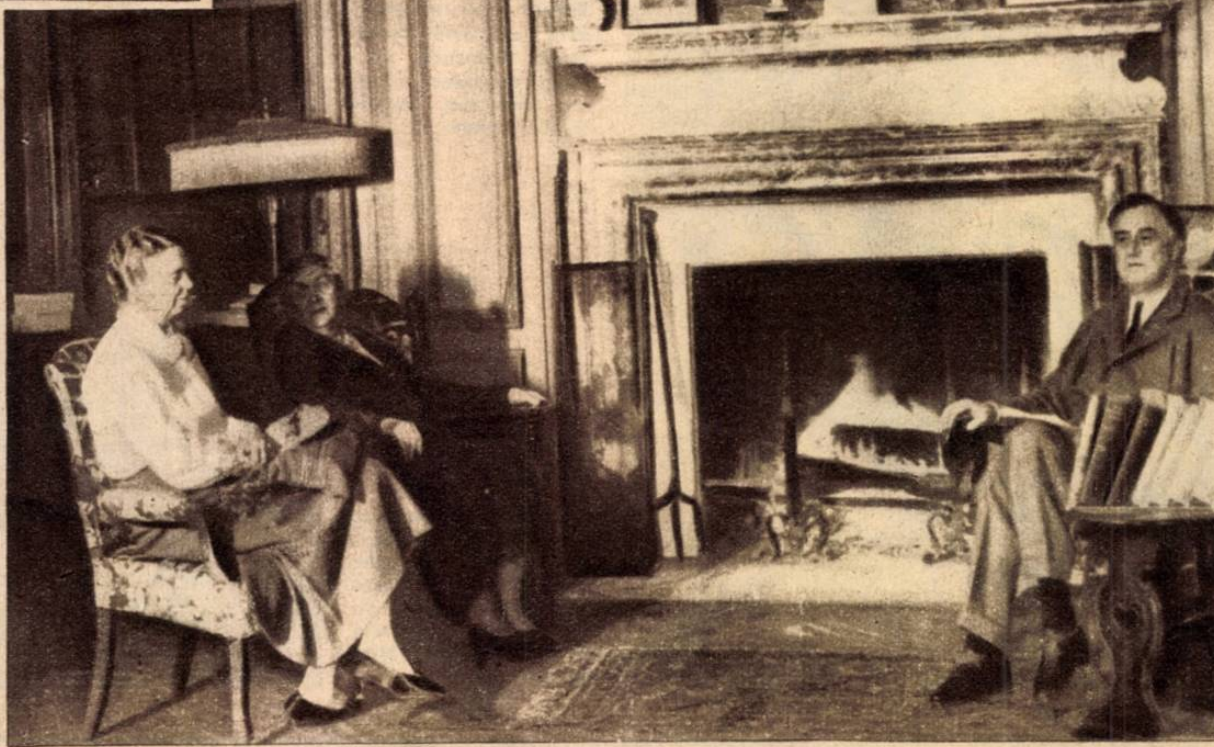
ROOSEVELT ACASĂ

Iată o fotografie neobicinuită a președintelui Roosevelt alături de soția și mama sa, în fața căminului locuinței sale din Hyde-Parc.

PUI DE URS HRĂNIT CU POMPA DE TOC REZERVOR

Puiu de urs din fotografia noastră este în vârstă de o zi. Până una alta, el este hrănit cu ajutorul unei pompe de foc rezervor.

CÂND FII MILIARDARILOR NU MAI AU CU CE TRĂI

La Monte-Carlo se plătește cinci franci ca să vezi fii de miliardari făcând acrobație pe drum

S I ce vom face acum? — a întrebat tânărul William Peterson, fiul celebrului I. P. Peterson, bogat negustor de terenuri, pe simpaticul său camarad Jack, fiul nu mai puțin celebrului G. B. Charleston, industriaș bogat din Chicago, vechi prieten al lui I. P. Peterson.

DOI TINERI LA STRĂMTOARE

Acești doi tineri, după ce au gustat din plin toate plăcerile pe care le oferă Coasta de Azur celor cari posedă un portofel doldora, se găseau deocamdată fără un ban.

Au utilizat atunci, într-o armonie demnă de tânăra lor prietenie, procedeul clasic, și două telegrame au plecat în aceeași seară la Chicago, redactate cum se cuvine în stilul telegrafic.

Una: „Rog trimi teți bani, William”, iar cealaltă și mai scurtă: „Trimiteți bani, Jack”. Iar părinții s'au folosit atunci într-o armonie demnă de lunga lor experiență, de un procedeu care nu era mai puțin clasic, căci ambii tineri au primit fiecare câte o telegramă asemănătoare: „Dacă în două săptămâni ai risipit zece mii de dolari, câștigă-ți viața cum vrei nu mai primești nimic”.

O MESERIE PENTRU CEI CARI NU ȘTIU SĂ FACĂ NIMIC

Iată în fotografia noastră un tânăr gentleman care execută cele mai grele figuri de acrobație.

Problema rămăne nerezolvată ca și la început. Chelneri la bar? Toată coasta e plină și băeții ăștia de bar fac tot felul de meserii. Dansatori mondani? Rolul ăsta a căzut în discredit. Au căutat, au căutat și în cele din urmă au găsit.

Au angajat mai întâi un om sandwich (ca să câștige bani trebuie să știi să-i cheltuești) apoi l-au așezat în mijlocul șoselii naționale, care șerpuește atât de grațios prin mijlocul principalului, și în ciuda agenților, a mânușilor lor albe și a unifor-

melor lor strălucitoare, au adus la cunoștința tuturor că „fii de miliardari, artiști acrobați, vor da o reprezentație pe parapet, lângă casino. Preț unic 5 franci”. Mare emoție printre toți Americanii depe coastă; dela Vin-

timillia până la Nissa și chiar până'n străzile atât de pitorești ale Cros-de-Cagnes, ecoul acestei exhibiții a fost auzit de urechile yankeilor. Iar piesele de cinci franci cădeau în buzunarul vâstarelor de miliardari.

O ALTĂ MESERIE DAR PE CARE WILLIAM N'O ACCEPTĂ,

a fost aceea oferită de o bogată americană uimită de mlădierea trupului acestui tânăr, odată cu un număr important

de bilete de bancă.

— Foarte mulțumesc, fac doar ce mi-a spus tata: îmi câștig existența.

În ceea ce mă privește am pus și eu cinci franci într-o cutie de țigări așezată pe asfalt.

GASTON MAGNE

77
DIAFAN

57
SPECIAL

Mătase naturală
50 și 100
singura fabricație în țară

mai subțire decât
firul de paianjen

In culori noi de primăvară

57 54 51 48 45

Toate calitățile de ciorapi „ADESGO”
în culori noi de primăvară

Adesgo

Ciorapul și lingerie Doamnei elegante
De vânzare în magazinele de specialitate.

PRIMELE ARME de FOC

de Dr. KARL SIEBERT

CHINEZII au întrebuințat praful de pușcă, în scopuri războinice, încă din antichitate. Dala ei l-au luat Arabii, cari chiar în anul 690, după Cristos, au luptat cu puști la Meca. În Europa au apărut armele de foc, abia în anul 1331, în Italia. Acel călugăr german Berthold, care-a fost numit „der schwarze Berthold” *), din pricina dibăciei sale în vrăjitorie — magie neagră cum i se spunea în vechime — și care apoi, dealungul deceniilor a fost greșit numit Berthold Schwarz, n'a făcut decât să aducă îmbunătățiri practice întrebuințării prafului de pușcă. El n'a introdus praful de pușcă în Germania, căci altfel nu s'ar putea explica faptul că s'au găsit, depe la sfârșitul veacului al 14-lea, gravuri reprezentând arme de foc, în timp ce întrebuințarea lor se semnalează abia în secolul al 15-lea. În orice caz este sigur că praful de pușcă, în legătură cu armele de foc n'a fost dela început întrebuințat în scopuri războinice. Primele tunuri — căci tunurile au fost în Europa primele arme de foc — erau construite din trunchiuri scobite de copaci, legate cu cercuri de fer. Ștefan cel Mare avea tunuri din lemn de cireș. Existau

*) Berthold cel Negru. Schwartz înseamnă, în limba germană negru.

și mortiere făcute din frânghie împletită. Munițiunile folosite la început erau pietre de câmp iar mai târziu obuze, formate din ghiulele rotunde de piatră. Desigur că efectul lor nu putea fi prea grozav. O imagine mai sugestivă a felului și întrebuințării armelor de foc, în secolul al 17-lea, o găsim într-o carte germană apărută în 1676, intitulată „Arta desăvârșită a armelor de foc și apărare”. În ea se vorbește clar de diferitele datorii ale tunarului, în ce mod să-și prepare pulberea, fitilul de tun, ș. a. m. d. și mai ales cum

Un tun de mână, așa cum arăta în anul 1405.

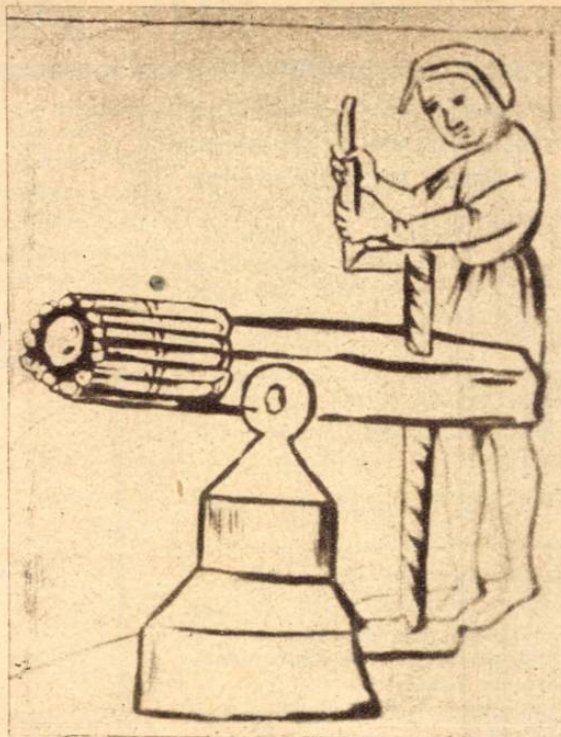
O corabie de luptă în anul 1460.

O luptă între cavaleri la 1460.

trebuie să încarce și să-și îngrijească tunul. În ce privește îngrijirea, acea descriere constituie pentru noi, oamenii din secolul vitezei și al tehnicii perfecte, o adevărată comoară de humor. Maestrul trebuia, în primul rând, să încerce praful de pușcă. El lua o probă de praf pe unghia degetului său, urmând să observe dacă firele aveau culoarea neagră-albăstrie, și dacă nu cumva era amestecat cu grăunțe albe și cafenii, în care caz praful de pușcă era declarat de neîntrebuințat. Apoi încerca gura tunului, dacă din pricina prea deseii întrebuințări, nu s'a dilatat. Și țevă tunului trebuia să fie bine curățată, după fiecare întrebuințare. Prescripțiile spuneau că tunarul, din pricina eventualelor resturi de pulbere sau foc (paie aprinse), nu trebuie să treacă în fața gurii tunului, ci să bage numai mâna pe țevă, căci e mai bine ca omul să-și piardă o mână, decât să piară. Despre încărcare să spunea: „la lopata de încărcat și împinge domol grămada de pulbere în partea de jos a tunului, fă un șomoig de paie sau fân și împinge-l și pe el în țevă, dar nu prea apăsător. La o ghiulea rotundă, căci cele colțuroase nu sunt chiar atât de bune, încearcă și vezi dacă are destul joc și dacă se rostogolește și pune-o peste paie”. Ghiuleaua — la tragere — putea să rămână pe țevă tunului și faptul nu însemna numai o neglijență a tunarului, ci putea să

Așa se înfățișa în anul 1400 o armată automată.

proveace tot felul de primejdii. Și ghiuleaua trebuia curățită cu șomoigul de fân: În timp ce proiectilul era vârit în țevă, un ajutor trebuia să țină mâna pe gaura de aprindere, pentru ca pulberea să nu fie împrăștiată de căderea ghiulelei. Spre a putea ținti bine, tunarul se așeza ca un călăreț pe afet, și ochia, ținând la ochi pumnul închis. Când apoi voia să dea „foc în numele lui Dumnezeu”, își aprindea palinargiul la cărbunii aprinși, mai dinainte pregătiți, se pleca pe spate și vâră capătul aprins al palinargiului în gaura de aprindere a tunului. Și mai grea era treaba când urma să se proiecteze ghiulele aprinse, cum se folosea adesea, pe atunci, pentru eficacitatea lor. Pentru aceasta trebuia să se pună pe șomoigul de paie, peste pulbere, o scândură din lemn de curând tăiat, sau ghiuleaua era introdusă în țevă, într'un înveliș al ei de tinichea.

Destul de comice ne apar azi și felurile reguli care se impuneau, în secolul al 16-lea și al 17-lea, la asedierea unei cetăți. Tunarul, care spre a nu greși ținta, trebuia să se apropie cât mai mult de obiectiv, trebuia să fie atent, la bombardarea unui turn, ca zidăria dărâmată să nu se prăbușească peste el; deci, le bombarda întâi colțurile dinainte, pentru ca greutatea turnului să rămâie apoi în partea cealaltă. Pentru a intimidă pe dușman, s'au găsit și o mulțime de mijloace primitive-comice. Cartea lui Hans Buxtehude: „Tratat important de chipul în care o căpetenie dibace să se poarte înaintea, în timpul și după pericolul război, așa încât să aibe cu foloase înțelepte o victorie sigură”, din anul 1532 recomandă să se trimeată împotriva dușmanului, dar numai după ce respectivul a obosit, războinici, travestiți în femei. La asta serviau strigătorii și toboșarii proprii, cari trebuiau să-i turbure liniștea nopții.

Un „Manual de Războiu” din anul 1664, spre a întări curajul trupelor, prescrie un soi de metodă a lui Coué, („și iată, din zi în zi îmi merge mai bine—”). Căpitanul pune vreo câțiva oameni, cari în timpul luptei strigau mereu: „Dușmanul fuge, izbânda e a noastră!”

Un alt „strateg” genial a descoperit o lanternă magică, care pe întuneric și ceață putea desemna, în tabăra dușmană, „draci pe perete”, și oricine își poate închipui ce teamă superstițioasă și ce desnădejde paralizantă se producea printre luptători.

Spre a incendia construcțiile de lemn în care se adăpostiau dușmanii, se întrebuințau săgeți aprinse și bombe incendiare.

Un manual de războiu dă următoarea metodă, a cărei folosire probabilă o arată repetatele ilustrații pe care le găsim în cronicile vechi. Se legau în spatele a tot felul de păsări: porumbei, găște, dar mai ales găini, un vas incendiar și păsările erau apoi asmuțite împotriva

Un car de luptă în anul 1460.

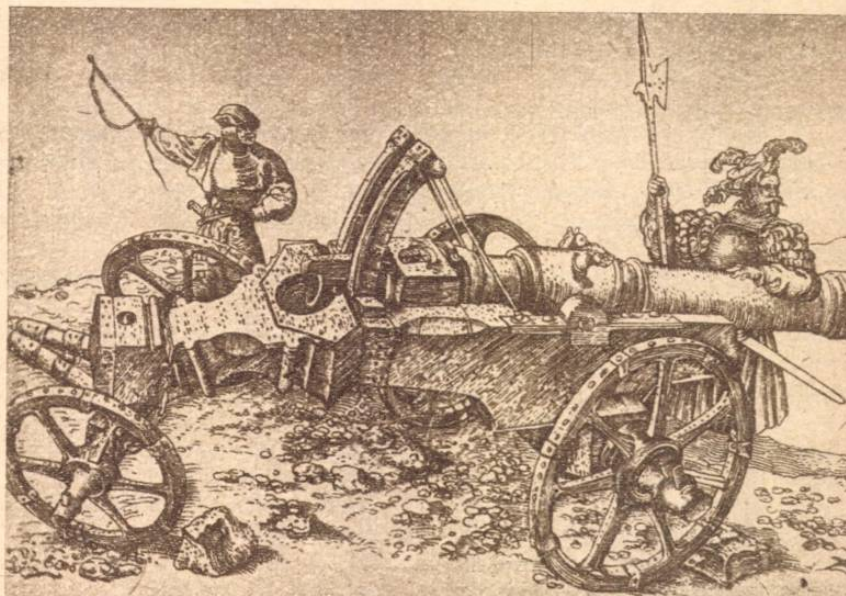
Cum se aprindea arma de foc.

ce se arunca împotriva asediatorului, depe zidurile cetății, împreună cu blocuri de piatră și bârne; acestea în afară de greutatea lor, în cădere, acționau și prin explozia ulterioară. Deasemenea și „tunurile de mână”, predecesoarele puștii de azi, zadarnic ar mai fi căutate în armamentul modern. Fitulul s'a transformat mai întâi în piatra de scăpărat și apoi în acul de aprindere. Astfel am ajuns până la tunurile cu aprinzătoare electrică, la tancuri, care au avut și ele un precursor curios pe patru roate, la avioane, care caracterizează războiul modern.

Dr. Karl Siebert

Un grup de ostași din cortegiul triumfal al împăratului Maximilian în anul 1520

Un tun din anul 1519

dușmanului. În același scop se recomandau câini și pisici, prevăzuți cu armuri speciale. Foarte curioasă era metoda, cu ajutorul căreia se transmiteau știri prin tabăra dușmană, la aliați. Trimisului i se radea părul depe cap, iar pe pielea netedă se scria știrea. Apoi se aștepta până creștea iar părul și acoperia cele scrise. Numai gândindu-ne că există posibilitatea de-a transmite pe această cale știrile, ne arată cât timp aveau atunci oamenii în războiu... Dintre curiozitățile războaielor de odinioară, nu trebuie să uităm a pomeni așa numitele „atacuri cu gaze” care se utilizau în secolul al 17-lea. Cu ajutorul unor mașini balistice, se aruncau, în rândurile dușmanilor, oale de pământ, cari pe lângă pulbere, mai conțineau și var nestins. De ele se fixa câte un fitil aprins, care, imediat ce vasul se spargea, aprindea pulberea și prefăcea varul într'un nou de praf. După un „tratat amănunțit despre arme”, din anul 1730, tunarii se apărau de aceste atacuri, prin costume asemenea celor ale scafandrilor, din piele, prevăzute cu un tub și „o cutie cu aer”.

„Mitrălierele” de atunci se construiau punându-se una lângă alta mai multe țevi de pușcă, într'o așa numită „orgă dansului morții”. Dacă toate aceste puști erau încărcate, se oferea posibilitatea unor împușcături repezi, una după alta. Aranjamentul amintea forma unei orge, cu fluerele legate unul de altul. Numele menționat mai sus s'a dat pentru că după muzica acestei orge „moartea își juca dansul”. E curios că s'au găsit schițe ale acestei arme, încă dela sfârșitul veacului al 14-lea.

O armă care astăzi ne e cu totul necunoscută era formată dintr'o încărcătură de pulbere

Inainte de a vă bărbieri

CREMA -
NIVEA

Veți avea senzație plăcută: Ras ușor, pielea netedă și catifelată, nu veți avea pielea crăpată sau iritată. Recomandați-l este ca înainte de a vă săpuni, să masați bine pielea cu un strat subțire de crema Nivea, sau chiar și mai bine este să vă masați seara cu Crema Nivea, ca astfel peste noapte să-și facă efectul

D. C. L. FLAVIAN

al cărui recent volum „Între dictatură și democrație”, obține un mare succes de librărie.

Dv. știți: Crema Nivea conține Eucerita, și pe aceasta se bazează calitățile ei cunoscute. - Crema Nivea în cutii și tuburi

Teatrul Alhambra „Alhambruna Nebuna”

Revista primăverii în 2 acte și 42 tablouri de N. Constantinescu și N. Vlădoianu.

ALHAMBRA, teatrul glumei și al veseliei, teatrul melodiei și al femeilor frumoase, a recoltat un nou mare succes. Se obicinuieră directorii teatrului, vedetele trupei și chiar spectatorii, cu succesele Alhambrei. Totuși, izbânda recoltată acum este de natură să ridice enorm prestigiul acestui teatru de revistă, care ne-a prezentat spiritul ales, gluma picantă, melodia insinuantă, într'un cadru și într'o înscenare care-și merită din plin calificativul de „artă”. Meritul acestei evoluții revine firește autorilor și mai ales d-lui **N. Constantinescu** regisorul spectacolului. Marea însușire a noului spectacol de la Alhambra o constituie noutatea punerii în scenă, gagurile găsite la fiecare moment și împletirea aceia desăvârșită a glumei și a melodiei. Scene scurte, sugestive, pointate fiecare cu un spirit de excelență calitate, urmate de altele în care melodia antrenantă sau cea languros sentimentală, capătă viață prin personajile care o trăesc, toate aceste scene având legătura lor firească pe linia subiectului fericit ales: iată secretul noului spectacol al Alhambrei.

N. Constantinescu, acest maestru neîntrecut al scenei ne-a prezentat tablourile într'un impresionant joc de umbre și lumini de la scenele din prolog, până la excepționalele finaluri din actul I și II. Dintre toate, impresionant a fost momentul când decorurile se strâneau chiar în fața ochilor spectatorilor, scena rămânând în completă beznă străpunsă doar de luminițele chibriturilor aprinse de baletiste. Succesul noului spectacol al Alhambrei este succesul lui **N. Constantinescu**. Vin apoi colaboratorii săi muzicali **Ion Vasilescu**, **Elly Roman**, **Mișu Constantinescu**, **R. Vilnov**, **Melun**, **Petre Romea**, **Fr. Chagrim**, care, s'au întrecut unii pe alții în prezentarea nouilor melodii, obținând fiecare la rândul lui bine meritată aplauze.

La succes au contribuit mult frumoasele decoruri ale d-lor **Caramanlău** și **Rohrholder**.

Valoarea artistică a spectacolului a fost mult ridicată de excepționalele evoluții coregrafice aranjate de **S. Siomin**. Excelentul maestru de balet ne-a dat „Jucăria rusească”, „piraii” și „Rumba cubană” trei tablouri care pot face cinste oricărei scene din Apus.

Aceste tablouri au fost întinerite, înfrumusețate, iluminate prin apariția de o nestăpânită exuberanță a d-rei **Margareta Marian**, siluetă fascinantă, fermecătoare, plină de grație, nerv și temperament. Utilizată într'un viitor spectacol în scene de proză și melodie d-ra **Margareta Marian**, va ajunge fără îndoială marea vedetă de mâine a teatrului revuistic de la noi.

Din nou excelent în toate dansurile a fost **Oleg Danowski**.

Colaboratori prețioși ai d-lui N. Constantinescu au fost susținătorii principalelor roluri ale spectacolului. D-na **Silly Vasiliu** a găsit prilejul unui veritabil triumf în rolul de comedie al Trifoitei Carătoei. A fost dealungul întregului spectacol — chiar atunci când trebuia să creeze „atmosferă” pentru anumite tablouri — biruitoare. Și — mai ales — a spus cupletul „Egalitate” din actul I cu un brio și cu un talent cu adevărat... inegalabil. D-ra **Luiu Nicolau** a fost adorabilă în cupletul „Fată ești” și în scena jubileului de 50 de ani, d-ra **Lisete Vereia** a purtat cu eleganță frațul și și-a luat dificila sarcină de-a imita două vedete autentice, de veritabil talent, ca **Silly Vasiliu** și **Mya Apostolescu**, d-ra **Virginica Popescu** a cântat duios tangoul „Încide ochii când te sărut”, d-ra **Florica Demion** a fost din nou excelentă în aparițiile comice, d-na **Addy Ferry** ne-a încântat cu insinuanta-i voce, d-rele **Annie Călinescu** și **Nutzi Pantazi** au fost adorabile în „Fetița din Balet” d-rele **Marga** și **Didona Rădulescu** au avut apariții amuzante, deasemeni d-ra **Itza Pușki**.

G. Groner și **N. Antoniu** excelenți în rolul celor doi directori (primul a spus foarte bine cupletul croizierei).

C. Lungeanu și **Titu Botez** au cântat cu căldură minunatele melodii ale spectacolului, **Dan Demetrescu** și **Al. Giovanni** au alcătuit un foarte bun cuplu de comici, iar **R. Rang** (admirabil în scena „modei” și Bridge Rummy, **M. Balaban**, **C. Dodu**, **I. Nădejde**, **Teddy** și **Gimmy**, au completat fericit ansamblul.

Conducerea muzicală a întregului spectacol a fost pusă sub bagheta sigură, energică a maestrului **Ion Vasilescu** care a cules binemeritate aplauze în dubla sa calitate de compozitor și șef de orchestră.

A fost mai mult decât un succes. „Alhambruna nebuna” a constituit o mare izbândă, un veritabil triumf, care marchează o etapă în teatrul revuistic la noi în țară.

ION GOLEA

2.

3.

4.

În această pagină: Tablourile de succes ale revistei „Alhambruna Nebuna”: 1) „Corabia piraiilor” (în fund d. S. Siomin, în mijloc d-rele Margareta Marian și Nutzi Pantazi). 2) Finalul actului I 3) „Rumba cubană”, strălucit interpretată de Margareta Marian și S. Siomin. 4) „Bucureștiul meu iubit”, (în mijloc d-ra Silly Vasiliu) 5) Finalul prologului (jos d-ra Silly Vasiliu, eroina spectacolului).

1.

5.

George Enescu

Cum trăește George Enescu

— VIAȚA SOBRĂ A UNUI GENIU —

de IOAN MASSOFF

făcută din inițiativa lui Spiru Haret, printre elevii școalelor primare. Au contribuit 90.000 de copilași."

IUBIREA PENTRU COPII

Nu știu dacă poate fi vorba de recunoștință, sau de o pornire lăuntrică. Maestrul Enescu însă, e un mare iubitor de copii. A și fost profesorul unor precocități (Jehuda Menuchim și alții).

Odată mă aflam într'un oraș din Oltenia și Enescu a făcut o repetiție generală a concertului, cu intrare gratuită, pentru copii. Maestrul a cântat exclusiv pentru o sală tixită de ascultători, dintre care nici unul nu trecea de șapte-sprezece ani.

"BULIBAȘA"

La Craiova, am asistat la un fel de isterie colectivă, stărnită cu prilejul unui concert al lui Enescu. Componentii unui taraf de lăutari se aflau la galerie. În timpul executării unei bucăți, șeful tarafului a început să plângă; la început încet și pe urmă în hohote. Ceilalți l-au imitat și până la sfârșit, lăutarii și-au spart viorile pe motiv că „după ce l-au ascultat pe Enescu, ei se lasă de meserie."

La ieșire, au așteptat pe Maestrul, s'au repezit să-i sărute mâna și au proclamat: „nu ești mata bulibașa al nostru?"

CEL MAI IMPRESIONANT MOMENT

Intr'o zi, l-am întrebat pe maestrul Enescu, când a trăit cel mai impresionant moment al vieții sale. Și mi-a răspuns: „Desigur că cel mai emoționant moment din viața

mea a fost când, pitit într'un colț al foyerului dela „Chatelet" — n'aveam decât 16 ani — auziam cum orchestra Colonne descifra „Poema română." Emoția mea n'a fost atât de mare la executare, ca în momentul când îmi dedeam seama că alți oameni caută să descifreze gândul meu."

Desigur că întrebat astăzi, când a trăit momentul cel mai impresionant al vieții, George Enescu ar răspunde că, de curând, când i s'a executat „Oedip" la Opera mare din Paris, ceea ce i-a adus consacrarea întregii lumi artistice.

UN MISTIC

George Enescu e un drept credincios. „Cel care crede orbește, ca mine — mi-a spus Maestrul, — se acumulează cu puteri necunoscute. „Crede și vei strămuța munții" — nu sunt vorbe goale."

UN CONCURENT...

După un concert, dat într'un oraș de provincie, Maestrul, împreună cu nedespărțitul său impresar, Cohen, care se pricepe să-l dădăcească, m'au invitat la un restaurant.

Șeful micii orchestre, un Rom îndrăzneț, cum l-a observat pe Enescu, s'a gândit să cânte o bucată pe care o executase, în aceeași seară, în cuprinsul programului de concert, maestrul. Cum ar spune Caragiale, era un fel de chestie „à la vivat concurența."

Enescu a ascultat cu atenție cântarea oacheșului executant, l-a chemat și l-a felicitat...

CÂND acum vreo zece ani, necesități de ordin profesional m'au silit să dau de urma maestrului George Enescu, am fost foarte surprins, aflând că genialul nostru muzician locuiește într'un hotel, — care este departe de a fi un „palace" —, de pe calea Griviței. Există un fel de prejudecată a locuitorilor și de-aceia, deseori, avem deziluzii în ceea ce privește mediul, în care, cu surprindere, aflăm că-și trăește viața un om, care iese din comun. Bănuind că aș putea cădea victima unei farse, am chemat la telefon modestul „Hotel Bratu", al cărui portar, amabil, — deși negalonat, — m'a încredințat că „domnul Enescu nu se află acum în hotel, dar că va reveni peste o oră". Cum telefonasem la ora opt jumătate dimineața, am avut o nouă surpriză, ca omul, cu prejudecăți care e convins că marii artiști, și în special muzicanții, nu sunt oameni prea matinali.

Peste o oră, mă aflam în cuprinsul unei sobre camere de hotel, de clasa doua. Un om robust ca înfățișare, puțin aplecat și cu un păr, negru — bogat — care-i cădea peste frunte, s'a ridicat aproape respectuos, înaintea puținătății mele și cu voce, oarecum timidă, m'a întrebat ce doresc. Timiditatea mea, peste care s'a suprapus cea a omului genial din fața mea, a luat o formă, aș putea spune groaznică.

Gheața emoției s'a spart însă repede și stând pe marginea unui scaun, ros de ani, George Enescu s'a supus, cu docilitate, întrebărilor mele. Mi-a vorbit ca un filosof antic, desbărat de orice prejudecăți, preocupat de arta sa, dar sensibil la durerile omenești. Enescu nu e numai un mare muzician, dar și un adânc gânditor.

Pe buze îmi stăruia întrebarea: — De ce locuiți la Hotelul Bratu? Răspunsul a fost simplu:

— „Pentru că e aproape de Gară și trenurile pleacă la noi de dimineața. Și-apoi, toată lumea mă cunoaște aici; sunt de-al casei... Și cum Enescu se pregătea să plece, pentru o serie de concerte în provincie, a prins să scuture un frac, cam mototolit și pătat cu sacăz de vioară.

Pe urmă, cu gesturi domoale, a luat vioara, pe care a culcat-o, frumușel, într'o cutie-coșciug. l-am cerut voie să văd vioara: „E un Stradivarius, am cumpărat-o pentru 15.000 de mărci, jumătate din sumă plătind-o cu ajutorul unei colecte,

Frumusețea, după tabelă

Nu vroiți să încercați odată? Priviți în oglindă, — căutați pe tabelă nuanța care vi se potrivește, și găsiți, jucându-vă culoarea care vă avantajează.

Alegând pudra și fardul Mystikum după tabela Scherk, aveți siguranța de a fi nimerit nuanța cea mai potrivită părului, ochilor și tenului. Ambele completează frumusețea Dvs. și vă dă noră personală. Trimiți Lei 12 în timbre și primiți mostre franco: Parfex, Calea Moșilor 78, București. Tabela Scherk se găsește în fiecare magazin de specialitate.

TABELA SCHERK			
părul	ochii	tenul	
blond deschis	albaștrii	palid	rosée blonde rouge
blond deschis	albaștrii-bruni	vioi	rachel I corail
blond deschis	caprui	brunet	rachel I clivia
blond mijlociu	albaștrii-gri	delicat-palid	rosée corail
blond	albaștrii-gri	vioi	rachel I orange
			rachel I blonde

Pudra Mystikum
Compacte Mystikum (Fard)

Artin

CEL MAI EFICACE LAXATIV, nu provoacă dureri, nici turburări! Nu obișnuiește stomacul.

ARTIN constituie tratamentul ideal al CONSTIPAȚIUNILOR acute și cronice.

SLABIRE LOCALĂ ȘI GENERALĂ (BĂI DE PARAFINĂ SPECIALĂ) ȘI TRATAMENTUL MODERN DE INFRUMUSEȚARE LA INSTITUTUL COSMETIC

Helene Simore

CALEA MOȘILOR 88, PARTER, SCARA B. TEL. 3.1872. ORELE DE PR. MIRE 9-1, 3-7
SUPRAVEGHEAT DE UN MEDIC SPECIALIST

STOMACUL ȘI MEDICUL

Neplăcerile provenite de la stomac, cari nu sunt simple neplăceri vremelnice, — solicită intervenția medicului. Doctorul dvs. vă va spune despre ce rău e vorba și vă va prescrie o rețetă potrivită. Un mare număr de medici, — în Franța și dincolo de hotarele acestei țări, — prescriu Magnesia Bisurata care în câteva clipe, potolește orice rău al stomacului, datorit unui exces de aciditate, unei defectuoase asimilări a alimentelor sau unui exces de mâncare. Nici unul din răurile obișnuite ale stomacului, datorite cauzelor mai sus pomenite, ca: degajări de gaze, acreli, grețuri, somnolență după masă, nu rezistă unei jumătăți de linguriță de cafea cu Magnesia Bisurata, luate în puțină apă. De vânzare la toate farmaciile și drogueriile cu prețul de Lei 75, — sau în formatul mare economic cu Lei 110.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

Așa zisa piatră „verde" de pe dinții copiilor, este un fapt ce se observă des; această piatră „verde" se formează din cauză că, dinții nefiind curățiți în mod radical, resturile de mâncare — înainte de toate însă mase lipicioase de dulciuri — formează acizuri de ferment, cari provoacă o decalcificare a stratului de smalț și o acoperire a dinților cu filamente spongioase de culoare verde. Deaceia trebuie să se curețe și dinții copiilor, radical și în mod regulat, cu o perie adecuată și cu pastă de dinți. PASTA DE DINȚI O DOL curăță în mod radical, fără a ataca smalțul de pe dinți, desinfectează, are un gust plăcut, suav, și face respirația curată.

Redați dinților D-vs. albeața naturală!

Milioane de persoane dispun de o nouă putere de atracție grație cremei dentare antiseptice!

Există un mijloc pentru a reda dinților albeața și strălucirea naturală. Este metoda Kolynos. Tot ce aveți de făcut este de a aplica jumătate de centimetru pe o periuță uscată. Imediat spuma antiseptică pătrunde în toate interstițiile distrugând milioanele de microbi cari sunt adevărata cauză a cariei și distrugerii denturei.

Dinții d-voastră devin frumoși, își recapătă albeața și strălucirea naturală, iar în gură simțiți o plăcută senzație de improspătare. Faceți o încercare cu Kolynos, întrebuințați-l dimineața și seara, și veți fi încântat de rezultatul obținut. Întrebuințați tubul mare — este mai spornic.

Nervosii mor curând!

Ați observat la Dvs. din când în când unul dintre următoarele semne al unei apropiate isoviri a nervilor?

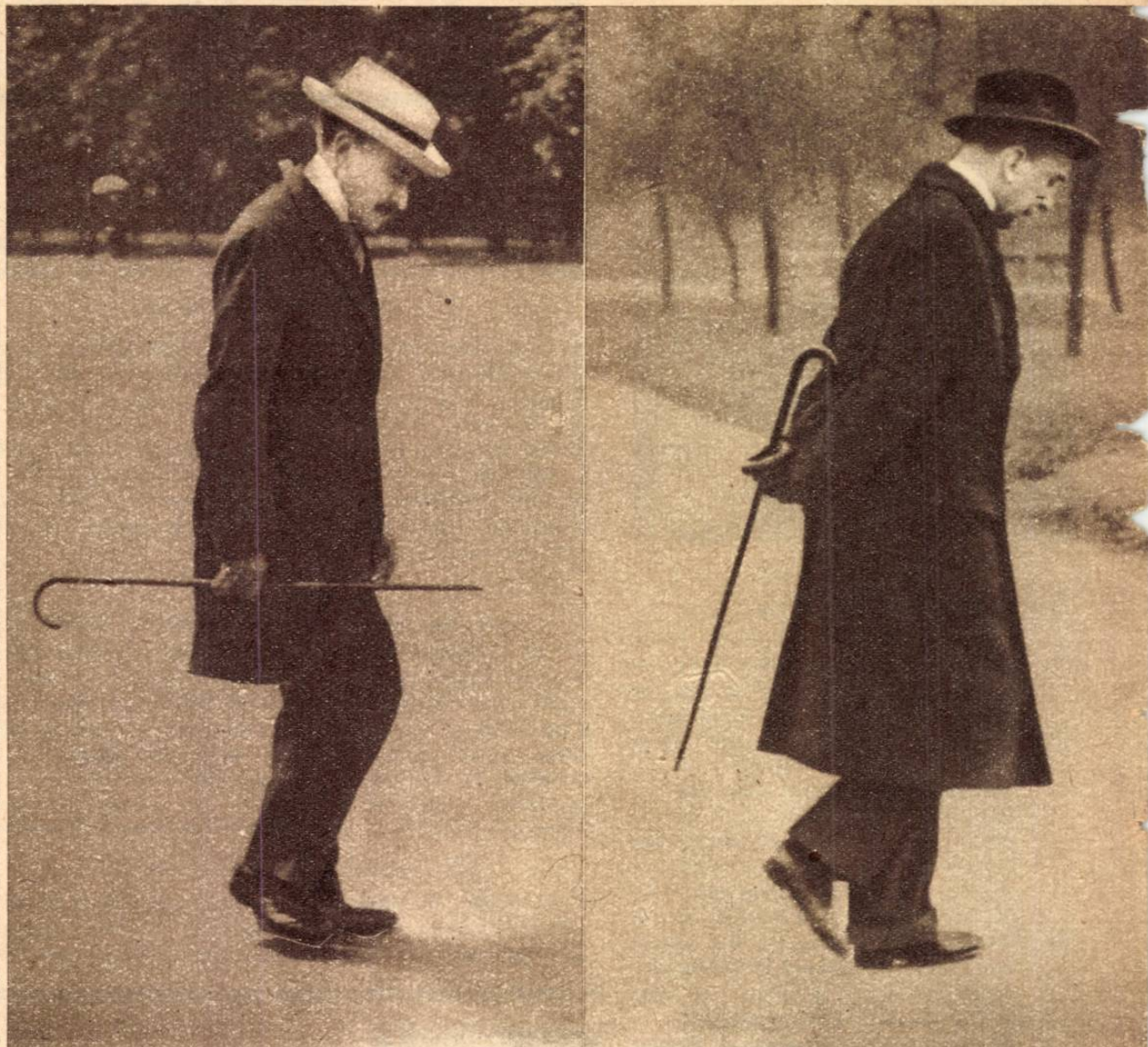
Irascibilitate, rea dispoziție, tremurături, neliniștet, bătăi de inimă, amețeață, frică, insomnie, vise urite, amorțirea membrilor, sperieturi, prea mare irascibilitate provocată de contraziceri, zgomote, mirosuri, dorință după stupefiante, de tutun, alcool, ceai, cafea, bătaia pleoapelor, nădăfuri, toane, lipsă de memorie sau a graiului, dorință sau fobii ciudate. Când unul sau mai multe din aceste semne de nervozitate se ivesc la d-vs., atunci nervii d-vs. sunt serios slăbiți și au nevoie de întărire. Nu lăsați ca această stare să dăinuiește, căci s'ar putea produce deranjări serioase ale activității mintale, ca aiurări sau acte necontrolate, iar o îmbătrânire prematură și moartea sunt consecințele.

Indiferent de unde provine slăbirea nervilor d-vs., eu vă invit să-mi scrieți. Sunt cu plăcere dispus să vă explic gratis și fără cheltueli de porto o metodă foarte simplă,

care vă va provoca o surpriză plăcută. Ați cheltuit poate deja mulți bani și multă răbdare pentru diferite remedii și în cel mai bun caz ați obținut numai o ușurare trecătoare. Eu vă pot asigura, că cunosc o metodă excelentă, pentru a lupta împotriva slăbirii nervilor d-vs. Această metodă provacă în același timp o îmbunătățire a dispoziției, a plăcerii de viață, a energiei și a puterii de muncă ba unui mi-au scris chiar că se simt ca nou născuți după întrebuințarea ei. Aceasta este atestat și de către certificate medicale. Vă costă numai o carte poștală. Vă trimit o carte foarte instructivă complet gratis.

Dacă nu puteți scrie imediat, păstrați acest anunț.

Postsammeistelle: ERNST PASTERNAK
Berlin S.O
Michaelkirchplatz 13 Abt. 187.

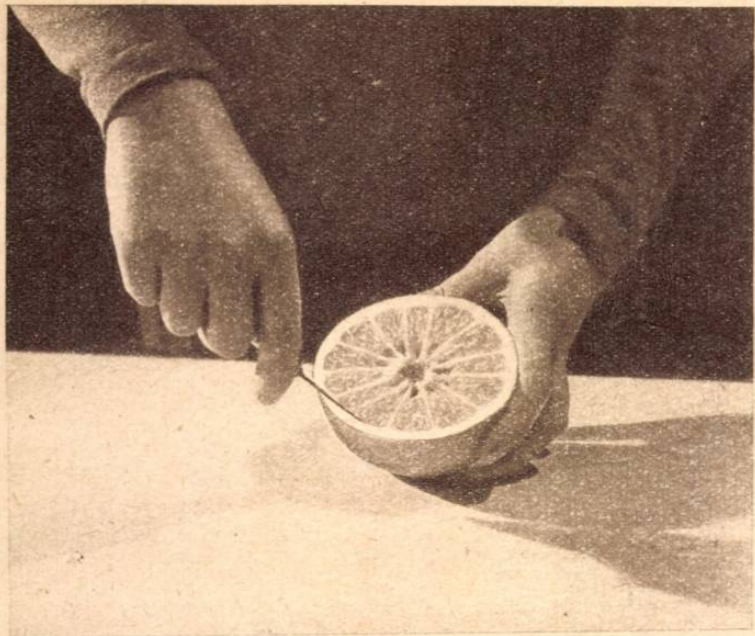
1914 și 1936

Reporterul fotograf din 1914 și din 1936 a reușit să prindă două fotografii impresionante prin asemănarea lor. Stânga: La 3 August 1914 ministrul Germaniei la Londra, prințul Lichnowky se plimba gânditor în Green Parc, după vizita pe care o făcuse la Ministerul de Externe din Londra. Dreapta: La 14 Martie 1936, actualul ministru al Germaniei la Londra, von Hösch se plimbă tot atât de gânditor în același parc în timp ce la Palatul St. James s'a întrunit consiliul Ligii Națiunilor.

SUCCESUL ROMÂNIEI LA CAMPIONATELE MONDIALE DE PING-PONG

La Praga s'au disputat recent campionatele mondiale de Ping-Pong. Echipa României a reușit o performanță cu totul excepțională, ajungând în finală după ce învinsese Ungaria (campiona mondială de anul trecut) Franța și alte patru state concurente. În finală, România a cedat la limită Austriei care a învins cu 5-4. Fotografia noastră întâișează pe glorioșii echipieri ai României în mijlocul prietenilor la Praga.

SPORTUL DUMINICAL

Duminică s'au disputat în țara întreagă mari matchuri de football pentru Cupa României. În toate centrele s'a remarcat o mare afinență de public. La București s'a disputat matchul Ripensia (Timișoara) — C. F. R. (București). După o luptă aprigă, reprezentanții Timișoarei au câștigat cu 3—2 (0—1). Fotografiile noastre înfățișează două faze palpitate din timpul matchului Ripensia—C.F.R.

ANTRENAMENTUL ECHIBEI NAȚIONALE DE RUGBY

Echipa națională de rugby s'a antrenat Duminică în compania T.C. R.-ului. Fotografia noastră înfățișează o fază din match.

Despre grape-fruit

A CEST fruct delicios, obținut printr-o altoire savantă de portocali cu lămâi, se introduce cu drept cuvânt tot mai mult în alimentația noastră. Privit cu neîncredere — nejustificată — încă mai acum câțiva ani, — Românul fiind extrem de tradiționalist și conservator în privința hranei — grape-fruit-ul a ajuns astăzi un fruct obișnuit nu numai în marile magazine de delicatese din centru, dar și în modestele băcănii de pretutindeni. Grape-fruit-ul constituie într'adevăr un aliment ideal atât pentru oameni sănătoși, cât și pentru bolnavi și convalescenți. Apetisant ca aspect, delicios ca gust, posedând toate proprietățile portocalei și ale lămâii, grape-fruitul a ajuns astăzi nu un fruct de lux, privilegiul exclusiv al bogătașilor, ci o complexie necesară — uneori, prin conținutul lui de vitamine chiar o înlocuire desăvârșită — a prânzului sau cinei fiecăruia. Dacă nu ne-am deprins încă cu sistemul americanului, care începe ziua, consumând un grape-fruit și simțindu-se astfel înviorat, plin de energie pentru orele de muncă ce urmează, începem totuși să apreciem fructul atât de gustos, fără de care nu ne mai putem închipui o masă.

Oricare gospodină se va simți obligată să ofere mosafirilor câte o jumătate de grape-fruit, fie așezată în câte o cupă elegantă de cristal, prin care galbenul transparent al miezului apare și mai îmbietor, și având grijă în prealabil să creșteze cu un cuțitaș, ca să se poate desprinde ușor cu lingurița, fie tăiat în bucățele și presărat cu zahăr, fie combinând mai multe varietăți de fructe, în care să predomine grape-fruitul într-o gustoasă salată,

Senzația de greutate, după o masă copioasă, dispăre de îndată ce am consumat zeama unui grape-fruit. Cu cât fructul e mai zemos, cu atât valoarea lui nutritivă e mai mare, și cu atât gustul lui e mai plăcut. Grape-fruit-urile din laffa posedă toate acest avantaj: sunt mari, zemoase, excelente la gust. Nici o femeie nu riscă să-și altereze sveltețea liniei consumând oricâte grape-fruituri; dimpotrivă, dând organismului calorile și vitaminele necesare prin grape-fruit, va căpăta și un ten deosebit de fraged. Grape-fruit-ul e deci prin excelență alimentul femeii moderne.

EXCELENTELE produse „TABAN“

PENTRU ÎNGRIJIREA TENULUI SE GĂSESC LA INSTITUTUL DE INFRUMUȘĂTARE

Calea Victoriei Nr. 1
Telefon 3.09.60

Ce înveți la tinerețe, prinde bine la bătrânețe

Copiii nu cunosc urmările rele ale neglijenței dinților. De multe ori trebuie să suferă, nevinovați din cauza aceasta, copilăria lor devenind un chin din pricina durerilor de dinți. După cum mama își obișnuiește copilul cu apa și săpunul, tot așa trebuie să-l învețe cât mai din vreme, să-și curețe dinții cu pasta de dinți Chlorodont, căci dinții de lapte sănătoși fac ca întreaga dantură, ce li se formează, să fie tot sănătoasă. Un avantaj deosebit al pastei de dinți Chlorodont este componentul ei curățător atât de fin, precum și gustul plăcut de mentă, cari fac ca pasta să fie întrebuințată zilnic de copii, cu plăcere. Chlorodont, tubul mare Lei 30.—, tubul mic Lei 19.—.

Săpunuri fine

SPECIALITĂȚI DE LUX:

EAU de COLOGNE

LAVANDE

IVOIRE

SAVON 85%

CRISTAL

PANGLICA

Sunt oare vindecabile bolile de plămâni?

La astmă, bronșite, tuse învechite, mucozități, răgușeli de lungă durată, fiecare trebuie să citească broșura cu titlul de mai sus. Autorul, dl. Dr. med. Guttman, fost medic-șef al Sanatoriului Finsen, arată în această broșură, în termeni populari, căile naturale pentru înlăturarea acestor boli grele. Fiecare bolnav primește broșura la cerere

în mod gratuit și franco

Scrieți o carte poștală (francată cu lei 6) cu adresa exactă la:

PUHLMANN & Co., BERLIN 836

MUGGELSTRASSE 25 - 25 a

DOCTOR

IONEL HAIMOVICI

STRADA ITALIANĂ Nr. 5

(colț Bulevardul Carol)

Telefon 382.71

*D*entru femeia elegantă
 apa de Colonia **Chat Noir**
 este un auxiliar neprețuit

FEMEILE ELEGANTE

femeile care se remarcă
 prin grația și frăgezimea
 lor tinerească, întrebun-
 tează apa de Colonia
 Chat Noir.

★

Aceste femei adorate,
 sărbătorite și aclamate
 ca niște regine, știu să
 prețuiască această apă
 de Colonia minunată,
 al cărei parfum suav și
 delicat le dă acel farmec
 turburător care fasci-
 nează și cucerește din
 prima clipă.

★

La baluri și serbări, la
 orice petreceri și reuniuni
 mondene, apa de Colo-
 nia Chat Noir este cea
 mai indicată fiindcă par-
 fumul ei îmbătător își
 menține tăria câteva ore
 în șir.

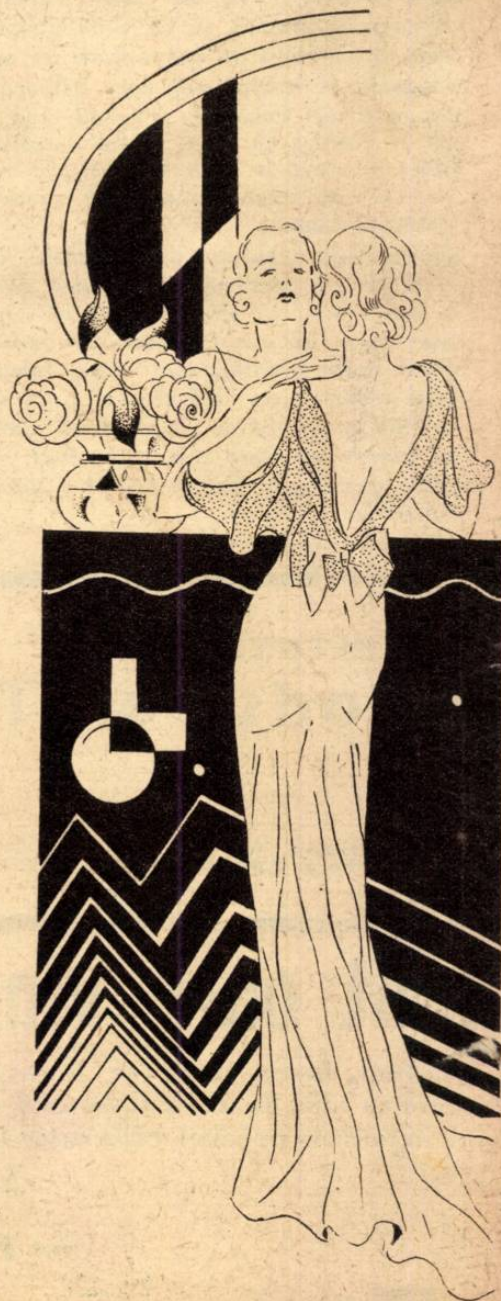
★

Chat Noir este o crea-
 țiune a casei Lady — o
 apă de Colonia de cali-
 tate superioară, ale că-
 rei însușiri satisfac cerin-
 țele oricărei femei exi-
 gente.

EAU DE COLOGNE
Chat Noir
 UNE CRÉATION DE LA MAISON

Laudy

REALITATEA

ilustrată

10 LEI

ANUL X No. 480
1 APRILIE 1936

Intre Mussolini și Negus au început tratative secrete de pace. Ilustrația noastră îi înfățișează pe cei doi conducători la prima lor întâlnire, consfințită printr'o amicală strângere de mână

(Fotografie trimisă Miercuri 1 Aprilie prin foto-telegrafie)

Recepția de
la legatia
Iranului

La legatia Iranului
s'a sărbătorit cu
un deosebit fast
săptămăna trecută
aniversarea naște-
rii împăratului.
Fotografiile noas-
tre înfățișează.
M. S. imperială
Pahlavi șah al Ira-
nului.
A. S. I. Chahpour,
principele moșteni-
tor.
Fotografii luate în
timpul recepției de
la legatia Iranului.

Încercați acest nou PROCEDEU DE FRUMUSEȚE

Încercați chiar astăzi acest simplu procedeu. El nu dă greș niciodată. Vă va da un fermecător obraz juvenil care va face admirația și invidia prietenelor Dv. Dați cu îngrijire pe tot obrazul și gâtul Cremă Tokalon, culoarea albă (neunsuroasă), celebra Cremă de Paris. Apoi presărați peste ea pudră de obraz — de preferință Pudră Tokalon „Lustru mat” care e anume destinată pentru acest scop.

Transformarea ce veți vedea în oglindă, vă va uimi. Crema Tokalon, culoarea albă, se întinde pe piele ca un film invizibil de frumusețe, dându-i o catifelată dragălașie; ea face ca pudra să se aplice proporțional, împiedicând grămădirea ei în diferite locuri, și să dureze de patru ori mai mult. Crema Tokalon, culoarea albă, conține smântână preparată și untdelemn, amestecate cu ingrediente minunate cari tonifică pielea, disolvă coșurile, strâng porii dilatați, albește și netezesc pielea cea mai întunecată și aspră.

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară. Noi prețuri reduse: Crema Tokalon, culoarea albă, la Lei 50.—, Crema Tokalon aliment, culoarea roză, la Lei 60.—.

Farmecul începe să dis-
pară la femei odată cu
ivirea părului alb
ELIXIRUL DE PĂR

HEINZELMÄNNCHEN PHYSICHROM
Preparat eficient contra albirii
părului

Această apă de păr, întrebuințată cu succes, nu este un preparat de vopseli. Părul natural și sănătos se obține prin procedură biologică. Părul aspiră această apă de cap și acest nutriment redă în scurt timp părului alb culoarea lui sănătoasă de mai înainte. Afară de aceasta, fortifică rădăcina părului, el devenind frumos și des. **ELIXIRUL DE PĂR PHYSICHROM** produce creșterea părului și împiedică albirea lui până la vârsta cea mai înaintată. Singurul Preparat: Heinrich Munchen, Viena. Prețuri Lei 120 De-
pozitul General: Farmacia „Minerva”
Oradea, Piața Unirii Nr. 5

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente; execută ireproșabil **Coiforul François**, Stradă Edgard Quinet, 7. Telefon 3-01-23

FABRICANT
HENRY COHRS
ANTICOR PARFAIT

CERCETAȚI amănunțit țesătura ciorapului **BALI**!

Veți constata perfecțiunea și regularitatea ochilor săi. Deși foarte fin și transparent, nu prezintă dungi sau ape, datorită culorii sale uniforme și durabile. Talpa și călcâiul ciorapului **BALI** sunt astfel întărite, încât rezistă mai mult decât oricare altul, la rosătura pantofilor.

Ciorapul **BALI** se mulează perfect pe picior și evidențiază o linie elegantă și sveltă.

Ciorapul
Bali

Ciorapul Bali este un produs al Fabricii G. B. L și se găsește de vânzare în toate culorile moderne, la magazinele de specialitate. El este riguros controlat, înainte de a fi pus în vânzare, deci nu poate avea nici cele mai mici defecte.

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 35

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11—12 a. m.